

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 113

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 10 d'octubre del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 8423/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Son Espases (I). 5679
 - 2) **RGE núm. 8424/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Son Espases (II). 5679
 - 3) **RGE núm. 8425/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Son Espases (III). 5680
 - 4) **RGE núm. 8421/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a dictamen del Consell Consultiu. 5681
 - 5) **RGE núm. 8439/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Diego Manuel Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tractament de la nostra comunitat als projectes de pressuposts generals de l'Estat del 2007. 5683
 - 6) **RGE núm. 8444/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a respecte dels compromisos en relació amb inversions a les nostres illes. 5683
 - 7) **RGE núm. 8441/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades relatives a despesa
-

turística.

5684

8) RGE núm. 8442/06, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a trets més destacables de la temporada turística d'enguany. 5684

9) RGE núm. 8445/06, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a col·legis públics de Lluçmajor. 5685

10) RGE núm. 8422/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni de carreteres. 5686

11) RGE núm. 8440/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a decret de garantia de demores. 5687

12) RGE núm. 8443/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conciliació de la vida familiar i laboral. 5688

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5162/06, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en el tractament polític de les llengües per part del Govern. 5688

III. MOCIÓ RGE núm. 8236/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques en R+D+I, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3496/06. 5698

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 5190/05, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació del PORN del parc natural de Llevant. 5704

2) RGE núm. 3585/04, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a oficialitat del català a l'Estat espanyol i a Europa. 5713

3) RGE núm. 584/06, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a reprovació de la consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transports. 5718

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyores diputats. Si són tan amables...

Començam la sessió plenària d'avui. Sí, Sr. Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Sí, gràcies, Sr. President. Voldria fer ús d'un torn per al·lusions, per respondre les greus acusacions que em va fer el Sr. Sampol dimarts passat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, en base a l'article 71 vostè té dret a contestar aquestes al·lusions per un temps màxim de 3 minuts.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Sí, en relació amb l'atac personal que em va fer el Sr. Sampol, farcit de mentides, xafarderies, que donen com a bones, i tergiversacions d'opinions que he anat publicant al diari, voldria dir una sèrie de coses.

Bé, és evident que és difícil desmentir tantes mentides, és molt més fàcil mentir que no desmentir, però jo crec que quan

toquen el tema de Petra, crec que el Sr. Sampol s'equivoca perquè l'enganen, crec que el combat és desigual, jo tenc tota la documentació, i el Sr. Sampol només sap allò que li conta una part interessada, interessada precisament en el fet que jo no vagi traient allò que vaig descobrint. A mi em basta dir la veritat, em basta dir la veritat perquè abans de publicar qualque cosa jo ho he de provar, ho he de provar amb documents, amb papers i amb actes. En canvi, aquí, per venir a desbarrar, evidentment, vostè no ha de demostrar res.

En relació amb la requalificació del solar de la regidora Mas, certifico, una vegada més, i un jutge així ho ha certificat, que aquesta senyora va votar a favor d'una requalificació inicial, allà on es requalificava de sòl rústic a urbà industrial un solar que el seu home havia comprat un mes abans, i no ho dic jo, ho diu un jutge. En relació amb el tren de Petra, la trinxera de la vergonya que va impulsar el Sr. Sampol, va afavorir familiars del PSM, regidors del PSM i concretament el líder de la plataforma Prodesviament, això a més a més, està certificat amb notes registrals. El Sr. Sampol, al diari *El Mundo*, es va comprometre a dimitir si jo li demostrava que una sola de les finques havia quedat revaloritzada, encara esper que el Sr. Sampol dimiteixi.

Però és que el Sr. Sampol s'equivoca fins i tot amb els més mínims detalls, ens parla d'una regidora, de la regidora Mas, ens fa llàstima, diu, del negoci familiar. No, Sr. Sampol,

aquesta regidora va treure una plaça a l'IDI, un institut que vostè controlava l'any 2002, no entraré en detall en el concurs perquè no tenc temps. També ens vol fer llàstima d'un batlle que posava pedres. Jo li deman si són les mateixes pedres que posava amb el seu pare a una finca d'un conegut empresari petrer, situada dins una ANEI, motiu pel qual el batlle de Petra, que posava pedres, està imputat en una querella criminal per prevaricació i delictes contra l'ordenació del territori, precisament per donar llicències il·legals i per comportar construccions il·legals dins aquest mateixa ANEI.

Per tant, jo crec que vostès, en parlar de Petra s'equivoquen perquè no tenen tota la documentació. Només recordar que el batlle de Petra ha arribat a tenir sis querelles criminals, ara en té quatre, dues per delictes urbanístics; una altra per presumpta prevaricació administrativa, presumpta prevaricació administrativa per pagar sense cotitzar la Seguretat Social, ni l'IRPF a funcionaris, però a raó d'un milió de pessetes cada un en hores extres; i una altra per drets fonamentals, perquè, com vostè sap, a mi m'ha estat amagant informació, jo el vaig dur als jutjats, a més que un altre jutge...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font, però ja ha esgotat el seu temps. Ho sent molt, són tres minuts.

Senyores i senyors diputats, començam el primer punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 8423/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Son Espases (I).

Primera pregunta, RGE núm. 8423/06, relativa a Son Espases, que formula la diputada Sra. Aina Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la formulació de la meva pregunta és clara i contundent, per ventura tan clars no ho són els fets que han succeït mentrestant. Tenim, en primer lloc, un dictamen del Consell Consultiu emès per un sol vot de diferència a favor de l'empresa OHL, que cal recordar que és l'opció més cara amb una diferència de 102 milions d'euros. Per un altre cantó tenim declaracions de la consellera i de la vicepresidenta del Govern que defensen, dia 4 d'octubre, que malgrat els dubtes i les prevencions que es desprenen de l'esmentat dictamen del Consell Consultiu, aquest va a missa. Però ara, la Conselleria de Salut encarrega nous estudis a enginyers i economistes. Tot aquest desgavell, tot aquest "trilerisme" polític, condueix a un encariment forassenyat i que ha remarcat en el seu dictamen el mateix Consultiu.

Tot això agreuja la situació del nou hospital, 102 milions d'euros més per la possible concessió a OHL. 3,7 milions gastats el 2004-2005 en la modificació del projecte arquitectònic, 7,2 milions d'euros en la compra del solar, també a preu de canari jove, més el retràs importantíssim en la

construcció, totes aquestes partides sintetitzen ni més ni menys que 180 milions d'euros, han escoltat bé, 180 milions d'euros, 30.000 milions de les antigues pessetes. Tant de bo que vostè, Sra. Consellera, digué que no costaria ni un euro.

Pot explicar aquí, consellera, els motius pels quals ara anam de Consultiu, que anava a missa, a demanar més informes a enginyers i economistes que ens acabaran dient el que tothom sap? I el que tothom sap és ni més ni menys que pagarem pel mateix més de 100 milions d'euros de pressupost públic. Això sí, sense complexos, com vostès sempre ens diuen. I jo, Sra. Consellera, li afegiria que sense vergonya.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, la Sra. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, la pregunta és si és suficient l'informe, el dictamen del Consell Consultiu, per adjudicar aquesta concessió. I jo li he de dir que sí, és suficient, igual que podíem -la mesa de contractació, òbviament, que és la competent- adjudicar fins i tot abans del dictamen del Consell Consultiu. Però no ho farem, i no ho farà la mesa de contractació perquè efectivament va estimar demanar dictamen del Consell Consultiu i, per recomanació del Consell Consultiu, que ens diu -perquè d'això se n'ha oblidat, Sra. Diputada- que diu, que tot el procediment és perfectament legal, tot el procediment és perfectament legal, però per la seva recomanació que diu que, tal vegada, d'aquesta manera podem aconseguir quotes més elevades d'imparcialitat, anirem a demanar, i la mesa ha anat a demanar l'informe del Col·legi d'economistes i del Col·legi d'enginyers de camins. Més transparència impossible. Vostè creu que si tenguéssim qualque cosa per ocultar demanaríem informes com hem demanat fins ara, Sra. Salom?

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 8424/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Son Espases (II).

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm. 8424/06, relativa a Son Espases, que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, una vegada més el Grup Parlamentari Socialista ens veiem forçats a demanar al president del Govern de les Illes Balears, una vegada més, deia, sobre aquest escàndol que ocorre a aquesta legislatura que és la construcció del nou hospital de referència a Son Espases.

Una vegada més perquè hi ha un informe del Consell Consultiu, com bé apuntava la diputada i companya Aina Salom, que torna a posar damunt la taula, que torna a posar elements que, des del Partit Socialista, hem denunciat en moltíssimes ocasions, igual que des de moltíssims altres indrets, que posen damunt la taula un procés que ha estat obscur, que ha estat transparent, que ha estat viciat des del principi i envoltat des del principi per sospites de corrupció. El que queda demostrat, jo crec és que l'interès del Govern de les Illes Balears, no ha estat mai ni l'interès general, ni la salut pública, sinó que l'interès ha estat un procés d'especulació urbanística i l'adjudicació d'una gran obra pública.

Després d'aquest informe del Consell Consultiu ens agradaria saber, Sr. President del Govern, què pensa fer el Govern de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, crec que a aquest informe del Consell Consultiu, naturalment no amb els vots particulars, sinó amb el dictamen, que és l'important, si no perdem el seny, és un informe que escrupolosament dóna el vistiplau a la gestió de la Conselleria de Salut, i naturalment jo don absolut suport al procediment que s'ha emprès des de la mesa, des de la conselleria, i al que ha anunciat la consellera que emprendreà.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Pareix que el president Matas dóna per bona l'adjudicació a l'empresa OHL després de les seves intervencions. M'agradaria posar de manifest una sèrie de qüestions, Sr. President del Govern. Vostè no tenia per què anar al Consell Consultiu, el primer que li diuen els tres volts particulars, que també són importants, perquè són tres membres del Consell Consultiu de les Illes Balears, que a mi m'agradaria que tengués en compte; però abans d'anar al Consell Consultiu, Sr. President del Govern, el que han fet vostès és no decidir des de l'ib-salut, que era a qui li corresponia, sinó fer, per un procediment negociat, donar, adjudicar, a una empresa de consultors, per 30.000 euros que digui a quina empresa s'ha d'adjudicar, curiosament aquesta empresa constructora és la que informa la Sra. Cabrer, que li pagam tots 1.700.000 euros per qüestions de tren i també informa la Conselleria de Salut per un centre de salut que encara no està fet.

Aquesta consultora és la que els diu a qui han d'adjudicar, i ja en xerrarem més endavant d'aquesta consultora, però després se'n van al Consell Consultiu, que no tendrien per què anar-hi, i el Consell Consultiu els diu que demanin més

informes al Col·legi d'economistes i al d'enginyers. Perquè, Sr. Matas, vostès volen adjudicar a una empresa que costa 105 milions d'euros més cara a tots els ciutadans de les Illes Balears. Expliqui'm per què, com justifica aquesta diferència, que vostè dóna per bona, de 17.500 milions de pessetes.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Sí, moltes gràcies. Com sempre, vostè falta a la veritat, perquè jo he donat per bona cap oferta ni cap proposta, però hi estam acostumats. A vostè probablement el que, en aquest moment, la desenaixa és el fet que haguem fet les coses amb una transparència a la qual vostè no està acostumada, i jo ho entenc. Nosaltres hem demanat de forma voluntària, és així, un dictamen al Consell Consultiu, que d'una forma escrupolosa ha validat el procés, insistesc, el dictamen que crec que és l'important, i a més, fa una sèrie de recomanacions que nosaltres volem assumir. Per què? Perquè no volem que hi hagi cap tipus de dubte. I confiam amb la capacitat i amb la independència dels col·legis professionals, perquè vostè, dins la seva ceguesa en aquest moment, fins i tot qüestiona la independència i la professionalitat d'entitats de dret públic, com són els col·legis professionals. Els col·legis professionals ens han de llevar qualsevol tipus de dubte que pogués existir, si és que existia, sobre aquesta altra empresa que ha fet aquest informe, i han de validar o rectificar si n'és el cas, naturalment argumentant la rectificació, un informe perquè nosaltres volem que aquesta adjudicació, com totes les que feim, estigui totalment fora de dubte i sigui la tècnicament millor. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 8425/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Son Espases (III).

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 8425/06, relativa a Son Espases, que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. El president del Govern continua sense explicar absolutament res entorn al procés obscur de Son Espases. Li vull dir una cosa, Sr. Matas, joestic convençuda i crec que en un estat de dret qui ha de funcionar, independentment que tots els altres funcionin, és l'administració pública, per això em sorprèn que el Govern de les Illes Balears que era a qui pertocava dir a qui s'havia d'adjudicar una obra com Son Espases ho doni a una empresa privada. És vostè que ha d'explicar per què no ens podem fiar,

els ciutadans de les Illes Balears del seu govern. Jo crec que queda molt clar, Sr. Matas, perquè allò que queda patent en tot aquest procés de l'adjudicació de Son Espases, és que tot és una farsa, vostè té una decisió presa molt abans, presa molt abans de qualsevol informe tècnic, de qualsevol informe mediambiental, de qualsevol informe sanitari que no han existit, de fer l'hospital de referència a Son Espases.

I expliqui'ns, Sr. Matas, per què? Perquè vostè des del principi ja té presa la decisió que aquest hospital es faria a Son Espases i, per tant, crec que els ciutadans de les Illes Balears ens mereixem una resposta sobre com funciona tot aquest procés d'adjudicació. Ens agradaria saber a qui pertocava decidir la modificació del Pla general de Palma.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President:

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Entenc que la pregunta és la que hi ha escrita, no la que fa la portaveu. I pel que fa a la pregunta, li he de dir que nosaltres no tenim competències, això és una competència del consell insular, naturalment, i de l'ajuntament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. La negativa del president Matas, jo crec que és clamorosa i deixa molt clar el que li deim. Miri, Sr. Matas, vostè, molt abans que hi hagués ni cap plantejament sanitari, ni cap plantejament territorial, ni cap plantejament per part de les administracions competents ja havia decidit que l'hospital de referència es faria a Son Espases. I no ho havia decidit en un interès sanitari que no hi és, perquè no donen cap prestació més de les que donaria Son Dureta, i hi havia un projecte fet que vostè sap que ja estaria molt avançat, no ho havia decidit amb cap projecte tècnic perquè no hi és, no ho havia decidit amb cap projecte mediambiental perquè no existeix, Sr. Matas, perquè s'estan carregant una zona emblemàtica de la ciutat de Palma. I a més, estan enfonsant les arques públiques, durant 30 anys aquesta comunitat autònoma haurà de pagar 150 milions d'euros anuals.

Sr. Matas, després d'aquest despropòsit li exigim que retiri d'una vegada per totes aquest procés, ara ja és dubtós que ho adjudiqui a una empresa o a una altra, no és creïble. Sobre la seva persona hi ha dubtes més que raonables en tot aquest procés de despropòsits de l'adjudicació de Son Espases, per tant, torni al seny que no hauria d'haver perdut mai i faci l'hospital públic perquè ha retardat quatre anys aquesta obra necessària per a les Illes Balears. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Jo no perdre ni 30 segons per desmantellar una altra vegada més que les acusacions que fa vostè, com sempre, no responen a la veritat. Però, en tot cas, allò que sí li vull tornar dir és que les seves afirmacions manquen de credibilitat, perquè vostè, aquesta com totes les altres no les demostra, vostè naturalment té necessitat d'intentar fer aquest tipus d'oposició, intentant posar ombres de dubte però sense cap tipus de credibilitat, perquè vostè no demostra res del que diu i és absolutament fals. Però, tampoc no té massa importància perquè tot això obeeix al fet que la seva estratègia només és una, no volen que fem el nou hospital de Son Dureta, perquè no volen passar la vergonya ...

(Aplaudiments)

... no volen haver de passar la vergonya que vostès no el varen poder fer i que ara vengui un govern del Partit Popular i el faci. I aquest és el drama de la política, com que no pot fer oposició sobre la gestió d'aquest govern, naturalment s'ha d'inventar aquestes coses i com sempre ha de dir coses que no pot demostrar. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 8421/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a dictamen del Consell Consultiu.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 8421/06, relativa a dictamen del Consell Consultiu, que formula el diputat, Sr. Miquel Ramon i Juan del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, Sra. Consellera, jo crec que aconseguir quotes més elevades d'imparcialitat no li costarà molt, no deu ser massa difícil.

A les seves declaracions, la Sra. Vicepresidenta diu que l'informe del Consell Consultiu sobre la construcció de Son Espases anirà a missa, la consellera de Salut diu que ve a avalar la gestió del Govern i que demostra que les coses estan ben fetes. Jo discrep d'aquesta qüestió, jo crec que mai no s'ha justificat perquè no es va fer el nou Son Dureta, mai no s'ha justificat perquè s'ha de fer un hospital a un altre lloc, perquè s'ha de canviar el Pla general, perquè s'ha de fer el gran negoci urbanístic que s'està fent amb aquest projecte d'hospital. Però tampoc no s'ha justificat mai perquè es demana a una empresa externa la valoració, perquè es fan pressions sobre la mesa de contractació per tal que elegeixi aquella oferta que és més cara i quan es munta l'escàndol es va al Consell Consultiu. Consell Consultiu que no té funcions sobre aquest tema, es força a intervenir al Consell Consultiu, es

desprestigia aquest instrument fonamental perquè en base a pressions polítiques se'l força a intervenir, es canvia el torn normal, es fa que el president del consell sigui el ponent de l'informe i es guanya per quatre a tres, curiosament els quatre nomenats pel Govern de les Illes Balears.

Miri, davant tota aquesta situació creuen, de veritat, que la resolució del Consell Consultiu avala l'actuació del Govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Ramon, vostè no ve a fer una pregunta, vostè ve a fer aquí una telenovel·la, la veritat, com totes les persones que han intervingut anteriorment. Idò, sí, li diré, Sr. Ramon que el dictamen del Consell Consultiu diu perfectament i clarament que l'actuació del Govern, de la Conselleria de Salut, ha estat la correcta. Per tant, sí crec que el dictamen del Consell Consultiu avala l'actuació de la Conselleria de Salut en aquest sentit.

Però de totes maneres, també li he de dir una altra cosa, jo entenc que vostès estiguin així, jo entenc el seu malestar, perquè vostès se n'adonen que d'aquí a un parell de mesos, aquest govern el que farà serà inaugurar tres nous hospitals: Inca, Menorca i Formentera. I a més, haurà començat les obres de construcció del nou hospital de referència. I jo entenc el seu malestar, per què saben vostès l'únic que varen ser capaços de fer des de Salut la legislatura passada? Inaugurar un psicogeriàtric, un psicogeriàtric que, per cert, ni estava acabat, les portes, les finestres s'obrien cap a dins, els pacients no podien circular i, per tant, jo entenc molt bé que vostès tinguin amb aquest malestar. Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Veig que el Grup Popular està entusiasmat recordant tota aquesta operació tan poc clara, veig que no està tot sol el Govern.

Miri, Sra. Consellera, vostè em parla de telenovel·la, però per telenovel·la la seva. Hi hauria una tragicomèdia en aquesta història de les obres a Son Espases. Aquestes obres que vostè diu que nosaltres no volem que es comencin, no, els que no són capaços de començar-les són vostès. I tot això, ho està patint la ciutadania, els pacients de la sanitat pública i és un benefici per a les clíniques privades i és un benefici per als especuladors, al servei dels quals estan vostès en aquest tema i en molts d'altres. Moltes gràcies.

(Aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Sí, gràcies, Sr. President. Cadascú tria la manera de fer oposició, ho ha dit el president, si vostès creuen que aquesta és la millor oposició que poden fer, endavant, jo crec que ens fan un favor, però jo li ho repetesc, Sr. Ramon. El dictamen del Consell Consultiu ha avalat l'actuació del Govern en aquesta matèria, ha recomanat anar als col·legis professionals d'economistes i enginyers, és allò que ha demanat la mesa de contractació, i en un mes hem demanat que es faci aquest informe per tal de poder procedir a l'adjudicació d'aquesta concessió. Per tant, més transparència impossible, Sr. Ramon, jo crec que més transparència impossible, perquè repetesc, si tenguéssim qualque cosa que ocultar no demanaríem informes un rere l'altre.

L'informe privat, diuen que el Consell Consultiu no avala la petició de l'informe privat, jo els puc dir una cosa, vostès són capaços d'afirmar que vostès durant el govern del pacte de progrés mai no varen demanar un informe privat per avalar una concessió? No, Sr. Ramon, i vostè s'ho faci mirar, jo no dic que estigui malament, dic que vostès varen fer exactament el mateix que critiquen en aquest moment. Per tant, li ho torn a repetir, això tampoc, quan xerren de preu, no és una subhasta, no va per al més barat, va per a aquell que millor oferta presenti econòmicament i tècnicament, i la mesa decidirà, jo no sé quina és la millor oferta. Amb això estam, i la mesa quan ho tenguí decidit adjudicarà i si tenen cap sospita de corrupció, vagin al jutjat, encara no hi han anat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.5) Pregunta RGE núm. 8439/06, de l'Hble. Diputat Sr. Diego Manuel Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tractament de la nostra comunitat als projectes de pressuposts generals de l'Estat del 2007.

Cinquena pregunta, RGE núm. 8439/06, relativa a tractament de la nostra comunitat al Projecte de pressupost general de l'Estat del 2007, i la formula el Sr. Diputat Diego Guasch i Díaz del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. GUASCH I DÍAZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la pregunta va adreçada al conseller d'Economia, Hisenda i Innovació i des del Grup Parlamentari Popular estariem interessats a conèixer si considera el Govern de les Illes Balears que la nostra comunitat està degudament tractada en el Projecte

de pressuposts generals de l'Estat de l'any 2007 en relació amb altres comunitats autònomes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, la resposta és clara, no tan sols no està ben tractada, sinó que està molt mal tractada. Evidentment, està discriminada, i les raons són claríssimes, ja que són discriminacions polítiques. Miri, la inversió per càpita en aquest projecte de pressuposts del 2007, és de 211 euros per habitant, quan en el 2003, quan el Grup Socialista deia que el Sr. Aznar tractava malament aquesta comunitat el 2003, la inversió era 273 euros per habitant. Per tant, veim una caiguda claríssima de les inversions des de l'any 2003 i hem de descomptar l'efecte de la inflació, naturalment.

La mitjana espanyola dins els pressuposts està en 498 euros. Miram les comunitats autònomes del Partit Socialista com s'han comportat, en aquestes comunitats Astúries té una inversió per càpita de 909 euros, Aragó 795 euros, Cantàbria 707 euros, Castella-La Manxa 678, Galícia 672, Extremadura 624 i, a sobre, comunitats autònomes que l'estat és residual com el País Basc i Navarra també tenen inversions superiors a la de les Illes Balears, que naturalment, com ens té acostumats el Sr. Zapatero, és la darrera. Jo crec que és una autèntica vergonya de discriminació que davant totes les comunitats autònomes que estem per davall de la mitjana, és a dir, si miram totes les comunitats autònomes que estan per davall de la mitjana, únicament una és del Partit Socialista, totes les altres comunitats autònomes, 5 comunitats autònomes estan per davall de la mitjana i n'hi ha una únicament que està governada pel Partit Socialista, i les altres quatre per altres partits.

És a dir, és claríssim el tema de la discriminació, com li deia, i també de les que estan per sobre de la mitjana resulta que hi ha 10 comunitats autònomes que estan per sobre de la mitjana i d'aquestes 10, n'hi ha 6 que són del Partit Socialista. És veu claríssim allò que li deia de la discriminació i com li deia, discriminacions per raons polítiques, segons el color que governa la comunitat. Aquesta és la realitat del Govern del Sr. Zapatero. Moltes gràcies, Sr. Diputat.

I.6) Pregunta RGE núm. 8444/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a respecte dels compromisos en relació amb inversions a les nostres illes.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, 8444/06, relativa a respecte dels compromisos en relació amb inversions a les nostres illes, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Al fil de la pregunta anterior, aquesta també va dirigida al conseller d'Hisenda, és cert, tal i com vostè ja ho ha mencionat, que efectivament el president Zapatero ens castiga, a Balears, perquè està governada pel Partit Popular. És el president, que diu, de tots, i sembla que ho és solament d'uns quants. Allò que voldríem saber és com creu vostè que es respecten els compromisos adquirits aquí en matèria d'inversions, a les nostres illes?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Sí, en el tema de la recerca, de la innovació que el Sr. Zapatero es va comprometre a la illa d'Eivissa, en un acte electoral, a fer grans inversions a les Illes Balears, la seva pregunta és molt oportuna, perquè han de veure com es compleixen aquestes promeses que va fer el Sr. Zapatero a Eivissa, Sra. Diputada. Idò, miri, en temes d'R+D+I, l'any passat a través del Ministeri d'Educació i Ciència, que és el que té la competència a Madrid va rebre una inversió de 2 milions i mig d'euros, 2.553.000 euros, per ser exactes. Ha bastat que el president Zapatero s'interessàs per aquest tema i fes promeses electorals, promeses de reforçar l'R+D+I a Balears, i dir que havíem de substituir turisme per innovació perquè hagin caigut espectacularment aquestes inversions. La caiguda és tan espectacular, que és del 69%, és a dir, que hi ha vegades que jo no sé si ens convendria més que el Sr. Zapatero no ens volgués fer cap favor, perquè basta que parli ell i una caiguda del 69%. De 2 milions i mig han caigut a 700.000 euros, 790.000 euros, com veu allò que promet i allò que diu el Sr. Zapatero després ens va totalment en contra. Tal vegada passa com quan va dir que a Alemanya havia guanyat un partit i després va guanyar l'altre, són coses que li passen al Sr. Zapatero.

A Balears no apareixen aquestes inversions d'R+D+I, però sí apareixen inversions, Sra. Diputada, com la de la platja de Barcelona, la imputen a Balears. Un milió d'euros, es nota que el Sr. Zapatero ja creu en tots els països catalans, és a dir, ens imputen una inversió a Balears de la platja de Barcelona, d'un milió d'euros, també un acondicionament del Passeig Marítim de Sitges, de 923.000 euros, també una inversió a Catalunya, molta casualitat, es tracta que hem de dissimular les inversions a Catalunya, i també rehabilitacions d'habitatges a una altra comunitat autònoma, a Dènia, ens apareixen dins les Illes Balears.

Per tant, veiem que les Illes Balears podem servir de coartada a Catalunya, però inversions per a R+D+I, cap ni una, o una caiguda del 65%, allò que vulgui, Sra. Diputada, però és realment penós que quan es promet una cosa es faci tot el contrari, i que el Sr. Solbes quan ha sentit aquestes paraules ens ha castigat un pic més a nosaltres, com diuen en castellà, ens neguen el pa i la sal. Moltes gràcies, Sra. Diputada.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. Conseller. Bé, idò ja es veu...

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria un poquet de silenci, per favor.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

...que no només el Sr. Zapatero no té cap consideració cap a aquestes illes, sinó que evidentment tampoc no té cap consideració cap al Partit Socialista d'aquestes illes perquè confon Barcelona amb *Baleares*, Sitges amb *Baleares*, què més li hem de dir? Res més.

I.7) Pregunta RGE núm. 8441/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades relatives a despesa turística.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm.8441/06, relativa a dades relatives a despesa turística, que formula el diputat Sr. Antoni Marí i Tur del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Turisme, coneixem ja dades a Balears de l'ocupació que hem tengut aquest estiu i que ens diuen que hem tengut una de les millors, sinó la millor temporada turística d'aquests anys, però ens interessaria saber, des del nostre, quines dades té sobre la despesa turística d'aquesta temporada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, com vostè coneix també les dades de despesa turística són, segurament, les més complicades d'oferir en plena temporada, és molt més senzill poder oferir un balanç definitiu al final de la temporada turística, perquè hem de tenir en compte que hi ha una sèrie d'estadístiques distintes, la que es fa respecte dels turistes estrangers, que es fa des d'EGATUR, des del ministeri; l'estadística que va referida als turistes nacionals que es fa des del CITTIB i després també hem de tenir les correccions que al final s'acaben fent sobre la despesa turística, derivades del turisme arribat a les Illes Balears per via marítima, perquè en

aquests moments processam només les dades relatives al turisme arribat per via aèria.

En qualsevol cas, les dades que fins a aquest moment podem oferir com a certes i definitives, encara que sí podem pràcticament anticipar que quan hi sumem les dades del turisme de via marítima incrementaran encara aquestes xifres, parlem d'una despesa aproximada als 8.000 milions d'euros fins a dia 30 d'agost, acumulat fins al dia 30 d'agost, la qual cosa representa un increment respecte de l'any 2005 envoltant també aproximadament d'un 5%. Hem d'esperar, insistesc, quan acabem de processar totes aquestes dades, que incorporem el turisme arribat per via marítima, i esperem també aquest bon mes de setembre que hem tengut fins ara, puguin encara incrementar molt més aquestes dades i ens facin tenir un conjunt de despesa turística bastant superior a la que vàrem trobar a l'any 2002 i que vàrem anar incrementant el 2003, el 2004 i el 2005.

Per tant, crec que el positiu, en relació amb aquestes dades, insistesc, a l'espera que les puguem confirmar i processar definitivament, és que hi ha un increment constant i continu d'aquesta despesa turística a les Illes Balears. Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 8442/06, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a trets més destacables de la temporada turística d'enguany.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 8442/06, relativa a trets més destacables de la temporada turística d'enguany, que formula el diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, president. Sr. Conseller de Turismo ¿cuáles cree usted que son los rasgos más destacables de esta excelente temporada turística?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Insistir un poquet en el que comentava abans, que som encara a una fase final o a principis del mes d'octubre allà on no podem encara oferir totes les dades definitives, però sí que podem ja començar a fer un balanç provisional més que satisfactori; un balanç que apunta cap a la consolidació claríssima de la recuperació del nostre turisme; un balanç que passa primerament per la necessitat de parlar d'aquest milió de turistes que hem recuperat ja en relació amb l'any 2002.

Jo destacaria, dins aquest punt de l'afluència de visitants, que el mercat que es comporta millor amb diferència és el mercat nacional, seguit pel mercat alemany.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Apuntaria també una important evolució, com he dit abans, de la despesa, crec que la despesa és important i en aquest sentit també hem de registrar, i ho he comentat abans, importants increments.

I sense cap dubte ni un el més important és que enguany, per primera vegada a la història del turisme, durant quatre mesos consecutius, juny, juliol, agost i setembre, s'han passat els 100.000 treballadors en el sector turístic. Això és, sense cap dubte ni un, com deia, el punt més important, el fet que aquest és un sector que genera llocs de feina, que crea riquesa, que crea benestar i que, en definitiva, fa que el creixement del nostre producte interior brut avui estigui equiparant-se, cada vegada més, al creixement del producte interior brut de la resta de l'Estat, quan tots vostès recorden perfectament on es trobava el creixement del PIB a l'any 2003 en aquestes illes.

Crec que ara ens queda per a l'any que ve, i estic convençut que ho aconseguirem, ens queda millorar dues qüestions: la primera, la rendibilitat, i estic convençut que ho aconseguirem perquè en aquests moments s'estan tancant les contractacions per a l'any que ve amb uns increments, amb uns augments d'entre un 5 i un 10% respecte de l'any passat, la qual cosa suposarà una rendibilitat molt millor per a la propera temporada. I en segon lloc, millorar encara més la nostra desestacionalització; en aquest moment, les programacions que es fan, tant de vols com de catàlegs, apunten unes previsions de temporada mitjana i baixa molt millors que les que hem tengut durant aquest any 2006.

Per tant, he de dir que si l'any que ve sumam a aquestes magnífiques dades un increment notable de la rendibilitat i una millora de la nostra desestacionalització crec que encara podrem parlar d'un 2007 millor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 8445/06, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a col·legis públics de Lluçmajor.

Novena pregunta, RGE núm. 8445/06, relativa a col·legis públics de Lluçmajor, que formula la diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Lluçmajor és un dels municipis en què es necessari construir centres educatius, de fet n'hi ha dos d'anunciats i el batle del Partit Popular va anunciar, fa molt poc, que molt aviat tendríem aquests dos nous centres. Per tant, li deman al conseller quan pensa que poden estar enllestides les obres d'aquests nous centres i quan poden entrar en funcionament aquests dos nous col·legis públics en el municipi de Lluçmajor?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, efectivament, hi ha un gran creixement a Lluçmajor i una demanda d'escolarització molt gran i hi ha prevists dos nous centres d'educació infantil i primària: un de dues línies en el mateix nucli urbà de Lluçmajor, a la ciutat de Lluçmajor, i un altre semblant, de les mateixes característiques, en el Puig des Ros, que és un indret situat entre el que es diu Badia Azul, Blava, i Badia Gran.

Aquests dos centres estan ja un d'ells en fase d'avantprojecte, el solar ja està definit, i el segon d'ells s'ha definit ara el solar i es produirà la cessió. Jo calcul que durant l'any que ve es podran començar les obres d'aquests centres i esper que l'altre curs puguin estar en funcionament.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. M'agradaria creure'l Sr. Conseller, però aquesta escola que vostè diu que espera començar l'any que ve, segons la planificació que vàrem rebre la setmana passada, que feia un any i mig que esperàvem, de l'IBISEC, diu que havien de començar enguany. I el batle havia promès als pares que començarien l'any passat. Per tant, estam esperant i jo voldria realment que fos cert.

A part, no hi ha pressupost reservat i, si fan comptes adjudicar, en el pressupost de l'IBISEC hi hauria d'haver alguna partida reservada per adjudicar les obres, i diu reservat zero. El que no voldríem és que ens passàs com per exemple a Binissalem, que els varen prometre que el curs passat tendrien un nou centre, màxim a finals del 2006 començarien les obres, i de moment no hi ha cap previsió.

Però sobretot no voldríem que ens passàs com a Inca, que dia 9 de gener del 2005, el director general de Planificació i Centres va presentar dos projectes, un dels quals s'havia d'inaugurar el setembre del 2006, o sigui, fa un mes. A Inca, segons la planificació que vàrem rebre la setmana passada, no

teniu previst començar cap nou centre fins al 2007. Per tant, aquests centres, les obres sí, les obres sí, però aquest que s'havia d'inaugurar el 2006 el pressupost que vostè ens va enviar la setmana passada diu: previst reservat zero.

Per tant, o aquests documents que han tardat un any i mig per arribar encara no són els correctes, per tant no ens ha donat la informació correcta que li demanàvem, o qualcú enganya qualcú en aquests moments.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Procuram no enganyar ningú, me deixi que li digui des dos municipis que ha posat l'exemple, no estic del tot d'acord amb qualque cosa que ha dit: del municipi d'Inca molt bé sap el batle que fa un mes o un mes i mig posarem la primera pedra d'un nou centre d'infantil i primària a Inca i estan les obres en marxa del desdoblament complet d'un altre centre dins Inca. I a Binissalem hi hem construït un institut de la primera pedra fins a la darrera; és ver que el centre de primari ha sofert qualque retard.

Respecte d'aquests dos centres d'infantil i primària de Lluçmajor respecte dels quals vostè me demana, el primer que vull dir és que en el famosíssim mapa escolar del qual vostès tantes vegades parlen ni tan sols apareixien remotament aquests dos centres, això primera cosa que s'ha de dir. I me deixi dir també que a Lluçmajor s'han produït inversions en el municipi de Lluçmajor, durant aquesta legislatura, en obra pública escolar per valor de 3 milions d'euros; i s'ha fet créixer, s'ha ampliat i adaptat el Badies, s'ha fet una reforma al Rei Jaume III, s'han fet noves instal·lacions a s'Algar i a Son Verí i s'han fet instal·lacions també a l'IES de Lluçmajor. Per tant, es fa un esforç de creixement important.

És ver que algunes obres que ens agradaria tenir enllestides sofreixen diversos retards, de vegades culpa dels ajuntaments, de vegades culpa nostra, de vegades culpa dels projectistes, però, en definitiva, l'important i el rellevant és que aquests dos centres tan demanats per la gent que viu a aquella contrada doncs es produiran, es construiran els pròxims mesos i jo esper que el més aviat possible estiguin en funcionament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I.10) Pregunta RGE núm. 8422/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conveni de carreteres.

Desena pregunta, RGE núm. 8422/06, relativa a conveni de carreteres, que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera d'Obres Públiques, sobre els nous convenis que es proposen entre el Ministeri de Foment i els consells insulars en matèria de carreteres el Consell Insular d'Eivissa a un primer moment va amenaçar amb bloquejar la firma de tots aquests convenis, es negava a firmar el seu, emparant-se en una clàusula que feia referència al conveni del 2004. Finalment, afortunadament, ha rectificat el Consell d'Eivissa i Formentera i ha mostrat la seva disposició a firmar aquest conveni.

Ens agradaria saber quina opinió li mereix aquesta rectificació.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES,
HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, me pareix que el president d'Eivissa, malgrat els distints canvis d'opinió que ha fet el Ministeri de Foment, en contra fins i tot del que va dir el Sr. Zapatero a Palma, me pareix, ja dic, que el president d'Eivissa sempre ha fet el possible perquè a Eivissa arribassin el màxim de doblers possibles, i com crec que ho intentam tots en aquests moments. En aquest sentit, vull donar la meva enhorabona al president d'Eivissa per la seva actitud.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, tots no, tots no, vostè, per exemple, no, perquè vostè, des de la seva conselleria, ha incitat el Consell d'Eivissa i Formentera que es negàs a firmar aquest conveni i ho ha fet en base a una suposada reclamació judicial del conveni del 2004, del seu finançament concretament.

Però miri, li explicaré una cosa, sobretot a Eivissa és absurd aquest argument, perquè està parlant d'un conveni resolt el març del 2005 pel Ministeri de Foment, pels seus incompliments, i li diré una cosa: els dos projectes de la carretera de Sant Antoni i Aeroport varen ser adjudicats el juny i l'agost del 2005. Per tant, Sra. Consellera, adjudicats quan ja no existia conveni. Vostès poden reclamar judicialment el que creguin oportú, però no crec que ho pugui fer amb aquests dos projectes.

Queda en evidència que el que hem de fer és felicitar-nos per aquesta rectificació i demanar-li a vostè que deixi d'utilitzar les institucions autonòmica i la insular, en aquest cas, per fer

oposició a Madrid, perquè l'han de saber fer de qualque altra manera, no han d'utilitzar només els consells i el Govern autonòmic.

I per cert, Sra. Consellera, parlant de confusions territorials que he sentit qualque cosa aquí avui mateix, el seu Govern, la seva conselleria, va intentar imputar al finançament d'aquesta comunitat autònoma la construcció d'una autopista a Cambrils, que si no m'equivoc encara és a Catalunya, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Sr. Diputat, realment és molt complicat entendre el que vostè diu. Miri, Sr. Boned, aquesta pregunta, o més aviat el seu to, crec que avui no és correcte, i no ho és perquè jo ja li he dit a la meua primera intervenció; avui tots posam oli perquè el màxim de doblers arribin a les Illes Balears, qui ha hagut de llevar una clàusula que no era correcta, perquè no era la paraula que se'ns havia donat, és el Ministeri de Foment. I esperem que vagi bé i si no hi va, doncs paciència, perquè el Govern mai no serà un entrebanc perquè els consells insulars firmin i arribin el màxim de doblers a les Illes Balears.

Per tant, deixi de banda la seva prepotència, perquè també la presidenta de Menorca ha de canviar el conveni que va du ja al seu plenari, també el Sr. Antich va haver d'anar a Madrid perquè llevassin aquesta clàusula, i que el president d'Eivissa sigui bon al·lot i hagi d'arribar a dir: *firmaré lo que me ponga delante*, jo crec que això, pobret el Sr. President d'Eivissa, no crec que sigui un motiu perquè vostè en aquest moment vengui aquí i el critiqui.

Per tant, allò dit, enhorabona Sr. President d'Eivissa.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Barceló?

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí, bàsicament per al·lusions directes.

EL SR. PRESIDENT:

Un minutet, per favor.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Assenyalar dues coses: evidentment és obligació de tots aconseguir que el màxim de recursos arribin a aquestes illes i evidentment si el Consell Insular de Menorca, entre d'altres, no haguéssim començat a estrènyer, tirar endavant, a aprovar

documents, a moure papers, segurament avui no hauríem avançat tant com en aquests moments estam en disposició d'arribar. Per tant, des del Consell Insular de Menorca sempre farem el possible i mourem tots els papers i tots els acords possibles perquè aquest tema avanci. I aquesta ha estat l'estratègia, a la fi, com a mínim, s'ha mogut tothom, tots, i açò és el que vertaderament importa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló.

I.11) Pregunta RGE núm. 8440/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a decret de garantia de demores.

Onzena pregunta, RGE núm. 8440/06, relativa a decret de garantia de demores, que formula el diputat Sr. Miquel Munar i Cardell del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Efectivament, tal i com deia un honorable membre de l'oposició, estam entusiasmat pel molt i bé que fa aquest govern quant a la salut dels ciutadans d'aquesta comunitat. Des de l'entusiasme i la serenitat, quins creu, la consellera de Salut i Consum, que seran els beneficis per als ciutadans com a conseqüència del Decret de garantia de demores, aprovat recentment? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, amb aquest Decret de garantia de demores el Govern balear garanteix des del Servei de Salut de les Illes Balears que els pacients seran operats en un termini màxim de 180 dies. A més també, fixa que el temps màxim per a una primera consulta amb l'especialista o una primera prova diagnòstica serà de 60 dies. També crea dos registres, per tal que tots els pacients tinguin informació a cada moment, totalment transparent, de quin lloc ocupen a la llista d'espera i quina és la seva situació.

Per tant, crec, Sr. Munar, que efectivament és la incorporació d'un dret del pacient nou, que, per norma, podran tenir garantit aquest temps màxim de resposta, sis mesos una intervenció i dos mesos en el cas d'una consulta o una prova diagnòstica. Lògicament són temps màxims, jo li puc afirmar que al dia d'avui, per exemple, a les intervencions quirúrgiques, el 80% aproximadament, de les persones que són a la llista d'espera quirúrgica esperen menys de tres mesos. Però en qualsevol cas, aquest Govern vol donar una passa més i garantir per norma aquest dret. Això suposa que si un pacient espera més d'aquest temps, assenyalat en el decret que va aprovar el

Consell de Govern, podrà demanar al servei d'atenció al pacient de l'hospital que li correspongui, anar a una entitat privada, a una clínica privada de la nostra comunitat, i les despeses ocasionades, ja sigui per la intervenció, per la consulta o per la prova, seran òbviament finançades al cent per cent pel Servei de Salut de les Illes Balears.

Ara bé, esperam que sigui un recurs residual, que no moltes persones hagin d'acudir a aquesta via perquè es fa una extraordinària feina per part dels professionals, per tal d'aconseguir reduir la llista d'espera. Però vostè me demana què suposa? Doncs la incorporació d'un dret nou del pacient en el nostre sistema jurídic.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Munar, no vol intervenir.

I.12) Pregunta RGE núm. 8443/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conciliació de la vida familiar i laboral.

Pregunta número 12, RGE núm. 8443, relativa a conciliació de la vida familiar i laboral que formula la diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Treball, ens podria explicar quines són les característiques del programa d'ajudes per a dones que demanen reducció de jornada per tal de poder conciliar la vida familiar i laboral? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, pel que fa a les beneficiàries, són treballadores o treballadors també que redueixen un terç o la meitat la seva jornada laboral, d'acord amb l'article 37.5 de l'Estatut dels Treballadors, per la guarda legal, per naixement o per adopció de fills fins a sis anys o de discapacitats físics, psíquics o sensorials sense activitat retribuïda, i així mateix, quan es té cura directa d'un familiar fins al segon grau de consanguinitat o afinitat que no tenguin activitat retribuïda o no pugui valer-se per si mateix, per raons d'edat, accidents o malaltia.

Quant a les característiques econòmiques d'aquesta reducció o de la subvenció d'aquesta reducció, oscil·len entre un màxim de 2.100 i 1.740 euros, en funció de l'edat dels infants pel que fa a les pares o a les mares o persones responsables. I pel que fa a les empreses, quan substitueixen aquestes absències amb una treballadora, per exemple, amb

atur de llarga durada, arriben les subvencions fins al 2.520 euros. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

II. Interpel·lació RGE núm. 5162/06, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en el tractament polític de les llengües per part del Govern.

EL SR. PRESIDENT

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 5162/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en el tractament polític de les llengües per part del Govern.

Per defensar la interpel·lació té la paraula el Sr. Bosch.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Formulam aquesta interpel·lació sobre el tractament polític de les llengües per part del Govern perquè ens preocupa el que passa no només amb la nostra llengua sinó també amb el castellà, amb la tercera llengua estrangera, però també amb les més de quaranta llengües més que es parlen per part de les persones nouvingudes.

Ens preocupa, en primer lloc, quins són els plantejaments que s'han fet fins ara, especialment en dos àmbits de cabdal importància: els mitjans de comunicació i l'ensenyament.

IB3 Televisió. Faré referència a un informe sobre l'ús del català a aquest mitjà, publicat el maig d'aquest mateix any per Gabriel Bibiloni, lingüista i responsable durant anys dels serveis lingüístics de la Universitat. Segons aquest autor, el plantejament d'una televisió bilingüe, el fet que tres programes propis són fets en castellà i que el castellà sigui la llengua dels doblatges de totes les pel·lícules i sèries, vulnera l'article 28 de la Llei de normalització lingüística que diu que el català ha de ser la llengua usual en emissores de ràdio i televisió i en altres mitjans de comunicació social de titularitat de l'administració autònoma o sotmesos a la seva gestió. L'estudi continua amb la publicitat, la insistència en el missatge "bilingüista" ha provocat que la publicitat en aquest canal sigui aclaparadorament en espanyol, el 77,6% de la publicitat. A grans trets, l'informe constata molts dels dèficits en la qualitat del català utilitzat a IB3, dicció deficient a la majoria dels locutors, tot i l'adequat llenguatge en els informatius; llenguatge dialectal completament inadequat en la publicitat interna de la casa; incorreccions lingüístiques greus; canviar la llengua quan un entrevistador s'adreça a un entrevistat de parla castellana, etcètera.

I un fet especialment preocupant, llegesc textualment: "Un altre element negatiu és la caracterització de la llengua catalana com a un element generador de comicitat que es pot trobar a qualche programa com *Encastados de la vida*, un programa en espanyol en què el presentador recorre a certes frases en català per provocar la riulla. La imatge d'un mallorquí parlant en castellà al seu públic i utilitzant el català per fer riure és

l'antitesi de la normalitat i quelcom propi de les èpoques més fosques i patètiques de la denigració del català”.

Pel que fa a les ràdios, recordar només de passada, el tancament de Som Ràdio, l'única emissora que emetia íntegrament en català. El que ens preocupa ara són els propis mitjans institucionals. L'incompliment de la llei afecta també les ràdios, on s'aprecia un progressiu abandonament del català. Dos exemples: cada matí s'emet un espai radiofònic amb el títol *El Govern informa*, el qual, a banda de ser pura propaganda electoral, de fa un temps ençà ha canviat d'idioma i ha passat a fer-se en castellà. I a IB3 Ràdio, el programa matinal *Bon dia Balears*, un programa que combina informació, opinió i debat sobre qüestions pròpies de les Illes, ha passat a fer-se també en castellà, a part de la tendència progovernamental dels seus continguts.

Davant aquesta situació, li demanam, Sr. Conseller: és aquesta la línia que ha dissenyat la Direcció General de Política Lingüística del seu departament? Per què considera més normalitzador per a la nostra llengua emetre les pel·lícules en castellà que no en qualsevol de les versions de llengua catalana que hi ha a disposició? Pensa donar instruccions a la Direcció General de Política Lingüística per tal de redreçar l'orientació dels mitjans? Pensa emprendre les mesures necessàries per tal de poder veure amb tota normalitat canals de televisió de Catalunya i del País Valencià? Pensa fer complir la Llei de normalització lingüística pel que fa als mitjans de comunicació, tal com mana l'article 28?

En ensenyament, el tractament polític de les llengües ha tingut, al nostre parer, aquestes característiques: en català, creació de conflictes allà on no n'hi havia i retrocés en el procés de normalització. En castellà no hi ha hagut cap actuació significativa en relació amb els baixos resultats acadèmics. En llengües estrangeres comunitàries, anglès i alemany, bàsicament, una política elitista que només beneficia uns pocs, i a les llengües dels novinguts un estancament sinó un retrocés en els programes d'acolliment lingüístic i cultural.

Pel que fa al català, hem de recordar els conflictes inicials amb els professors en relació amb els nivells i amb la supressió de la Junta Avaluadora de Català; el decret de tria de llengua en el primer ensenyament, pel que suposa de separació d'alumnes en funció de la llengua; atribuir a l'Institut d'Estudis Balearics les funcions que l'Estatut d'Autonomia reconeixia a la Universitat de les Illes Balears, i darrerament, el decret de foment de la competència lingüística en llengües estrangeres que redueix les hores d'ensenyament de català i que ha ocasionat un ample rebuig social.

Ve a compte aquí recordar unes paraules de Bernat Sureda, professor de pedagogia de la UIB i directiu de l'Obra Cultural de Balears: “Els estudis científics demostren que amb l'actual situació sociolingüística, l'única manera d'aconseguir que es donin bé les dues llengües és compensar la forta presència ambiental i social del castellà a una escola en què el català sigui la llengua habitual de l'ensenyament. Voler incrementar la presència del castellà en perjudici del català és motivar el monolingüisme castellà”.

Pel que fa a la llengua castellana, hem de dir que amb aquest govern tampoc no ha tengut sort, els resultats acadèmics de castellà a primària no només són dels pitjors d'entre totes les matèries sinó que han baixat del curs del 2002-2003 al curs 2003-2004; mentre el primer d'aquests cursos aprovava el 84,6%, el segon tan sols aprovava un 79,8%.

D'altra banda, segons l'informe PISA de l'OCDE, el 21% del al·lots i al·lotes no arriben ni tan sols als nivells bàsics de lectura i comprensió de textos escrits i ha perdut posicions a nivell general respecte del 2000.

Amb el decret de trilingüisme també en surt perjudicada la llengua castellana, ja que la reducció d'hores d'una cinquena a una tercera part afecta per igual les dues llengües oficials.

En relació amb les llengües estrangeres no comunitàries, bàsicament anglès i alemany, la gran propaganda del trilingüisme només ha servit per afavorir un determinat sector d'escoles, precisament aquelles que ja tenien els recursos per fer-ho. En el seu moment ja vam denunciar que era una mesura elitista pensada per a uns pocs, selectiva i discriminatòria, en detriment de l'escola pública i a favor de determinats centres de l'escola privada concertada. El temps ens ha donat la raó, dels 27 centres seleccionats només 5 són centres públics.

Per abordar l'ensenyament d'aquestes llengües estrangeres es podrien posar en marxa una gran quantitat de mesures que servissin per a tothom; només per posar un exemple, a un informe que li va adreçar a vostè l'Obra Cultural Balear, titulat *Propostes per a un pla integral per a l'aprenentatge d'una tercera llengua*, se li feien fins a trenta propostes concretes referides a mitjans de comunicació, ensenyament d'idiomes fora de l'escola, activitats escolars, etcètera.

El desconeixement de la llengua esdevé un factor d'exclusió social. Els programes d'acolliment lingüístic i cultural són un instrument eficaç per tal d'ajudar a integrar aquells alumnes novinguts i que parlen fins a una quarantena llengües diferents. Des del nostre grup pensam que la conselleria no ha donat el suport necessari a aquests programes tan importants ni ha posat en marxa altres mesures per tal d'impulsar la cohesió social que comença a l'escola.

Per tot açò, en l'àmbit de l'ensenyament, li demanam: què pensa fer per tal de posar pau i evitar enfrontaments per raons de llengua? Quin pla té per avançar en la normalització del català? Quines mesures pensa prendre per reduir el fracàs en l'ensenyament del castellà i especialment en la comprensió lectora? Pensa aplicar algunes de les mesures proposades per l'Obra Cultural Balear per a l'ensenyament d'una tercera llengua? Pensa potenciar els programes d'integració lingüística dels novinguts?

Però a banda dels mitjans de comunicació i de l'ensenyament hi ha altres aspectes de la política del Govern del Partit Popular que ens preocupa, una d'elles fa referència a la unitat de la llengua catalana. Malgrat les pomposes declaracions en el sentit que no es posa en qüestió aquesta unitat, hi ha actuacions i decisions que contradiuen aquestes afirmacions i ens alerten del perill secessionista, em referesc a la insistència en les diverses modalitats dialectals de les nostres

illes i especialment en voler reformar l'actual redactat de l'Estatut d'Autonomia, tot afegint-hi les modalitats del mallorquí, menorquí, eivissenc i formenterer. L'interès per usar aquelles formes ens són pròpies ha estat una constant des de sempre, tant en els estudiosos de la llengua com en els ensenyants que l'han mostrada, i a ells devem principalment que el nostre parlar hagi contribuït a enriquir el patrimoni comú del català.

La política del Govern però no fa sinó que aprofundir les diferències i marcar la distància amb una acció irresponsable que pretén l'afebliment de la llengua. La insistència en el particularisme ens fa més dèbils i més vulnerables i incrementa els perills que assetgen la nostra llengua. Enfortir els llaços comuns és la millor garantia de preservar també les nostres modalitats.

La intervenció del president Matas en el debat de l'estat de l'autonomia va ser molt significativa, tot fent el discurs en català va canviar de registre en dirigir-se als immigrants i va parlar en castellà, el missatge era ben clar: no fa falta que aprengueu el català, nosaltres canviarem de llengua quan parlem amb vosaltres, no us preocupeu per aquesta llengua que al cap i a la fi només l'empram a la intimitat. El Sr. Matas va venir alligonat de Madrid amb el president Aznar i els seus companys Acebes i Zaplana.

La Llei de normalització lingüística deixa ben clar quin és el lloc que ha d'ocupar la nostra llengua, l'oficialitat de la llengua catalana es basa en un estatut de territorialitat, amb el propòsit de mantenir la primacia de cada llengua en el seu territori històric.

Per tot açò, li hem de demanar: pensa donar instruccions a la Direcció General de Política Lingüística per tal de dur a terme les accions necessàries perquè la llengua catalana avanci en el mandat de mantenir la primacia en el nostre territori? Té previst el Sr. Conseller abordar una política lingüística respecte del català com a instrument d'integració dels immigrants i com a factor de cohesió social? Té previst el Sr. Conseller recomanar als diferents departaments del Govern una línia d'actuació positiva en relació amb l'ús del català i el foment de la normalització lingüística?

Esperam les seves respostes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bosch. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Puj a aquesta tribuna per donar resposta a la interpel·lació del Sr. Bosch, el diputat del Grup Socialista, qui ha dividit essencialment el seu plantejament en dues grans àrees i jo intentaré donar una resposta diversa a cada una de les qüestions, encara que amb unes limitacions competencials, tot i que jo assumesc com a pròpia la competència respecte de les qüestions educatives, d'una forma més difosa ho seria respecte a la corporació de la televisió i de la ràdio pública d'aquestes

Illes, la qual no depèn naturalment del meu departament sinó que és un institut autònom que no depèn del Govern. Miri, i li explicaré alguns esforços que s'han anat fent, encara que vostès no els consideren.

Som a un context complex i al naixement d'una televisió autonòmica, d'una televisió que pretén accomplir essencialment un dels mandats legislatius, ser vehicle de cohesió respecte de la nostra ha de ser compatible amb la utilització d'una altra llengua oficial en aquesta comunitat. I en aquest sentit jo li puc parlar, com a president del Consorci del Foment de la Llengua Catalana, el qual ha dedicat i dedica moltíssims recursos econòmics i personals, de fet hem hagut de contractar moltíssima gent per donar suport a la ràdio i televisió autonòmica amb la finalitat d'aconseguir una dicció correcta de les persones, no dels convidats naturalment, dels professionals que fan els informatius, que fan els treballs propis -jo me puc explicar molt malament perquè som un mal seguidor d'aquesta televisió i de qualsevol altra, per tant ha de partir de la teoria que jo no veig la televisió o la veig molt poc-, però jo sé que dedicam molts recursos, moltíssims, econòmics i personals, a través del COFIU, a un suport logístic, per dir-ho de qualche manera, perquè la parla dels locutors i de les persones que intervenen a programes a la televisió d'IB3 i a la ràdio sigui adequada a les normes de l'ús correcte de la llengua; la qual cosa és compatible amb què hi pugui haver espectacles que de qualche manera hi fiquin còmics, tampoc no els segueisc, sincerament, però no seria l'única televisió on una persona ridiculitza, fent un poc el pagès, la pròpia llengua. Jo crec que hi ha altres televisions ben pròximes a la d'aquí que hi trobaríem exemples, però en fi, aquest tema a mi em pareix *peccata minuta* perquè l'essencial és que la televisió existeixi i que els programes es donin d'acord amb els usos i, insistesc, i a mi me pareix que està bé que subratllin el fet dialectal.

Jo no acab d'entendre molt bé, i això és un discurs que vostès empren molt quan pugem aquí, que ens debilita el fet d'usar els dialectes de les Illes Balears. Sí això ho ha dit vostè, ja pot capejar, però ho ha dit, jo li he sentit dir fa una estona, això no ens debilita, jo crec que això ens enforteix; crec que això permet que es mantinguin vius uns usos lingüístics que estan reconeguts per tots els experts i que, naturalment, s'han d'evitar barbarismes que es puguin produir, jo això no ho dic, però les paraules pròpies i la forma de parlar pròpia de les Illes Balears jo crec que és molt important que es mantengui viva. I és molt important que la televisió autonòmica i la ràdio autonòmica doni camp a aquests usos i a aquesta forma de parlar. Per tant, jo no estaria molt d'acord que això ens empobreixi i ens limiti i vagi en contra de la unitat. Jo no tenc la necessitat de sentir-me unit a ningú, crec que és important que aquí mantenguem viva la nostra llengua i crec que es fan esforços.

I essencialment crec, i ho dic sincerament, pels informes que veig, per l'esforç que feim nosaltres econòmic i personal, que la televisió autonòmica, la ràdio autonòmica contribueixen a la difusió de la nostra llengua, a l'enfortiment de la nostra llengua, a què l'ús social de la nostra llengua creixi. Això és la meva opinió, amb independència que hi ha persones que a un moment determinat s'expressin en castellà o que determinades pel·lícules es passin en castellà, com es podrien passar en anglès, la qual cosa no estaria gens malament. Perquè crec que

el castellà i el català també tenen no només aquest mitjà de progressar i no només aquest element de progrés, sinó que en tenen d'altres, sobretot el castellà, elements de penetració dins la nostra vida social molt grans i que per tant també formen part de la nostra realitat.

Aquest debat, a més, el podem emmarcar dins les relacions amb els nostres cosins germans de Catalunya, que en aquests moments tenen organitzat un debat molt interessant sobre si el Sr. Mas, -*ojo*-, y el Sr. Montilla, poden o no tenir un debat en castellà. Aquest és un dels debats, si vostè segueix la premsa de Catalunya diàriament veurà que un dels debats és que el Sr. Montilla, qui per cert és del seu partit, no ho perdem de vista tampoc, és correligionari seu, el Sr. Montilla vol fer un debat en castellà davant la televisió amb el Sr. Mas, crec que és més o menys així, si no és així ja me corregirà, i el Sr. Mas diu que no, que ell només parla en català, fins aquí hem arribat. I aquest és un dels debats de fons de les eleccions de Catalunya. Com els deia l'altre dia quant al trilingüisme, un moment, ara resulta que el Sr. Montilla s'ha declarat trilingüe, idè a partir d'ara el trilingüisme; el Sr. Mas més trilingüisme i ofereix fins i tot una ajuda als que tinguin el *certificate*, i a més, com que això és, inevitablement, de qualche manera una petita subhasta, doncs tothom ofereix un poc més, en aquesta línia que nosaltres hem, i pas ja al tema educatiu que és l'altre gran bloc que vostè ha plantejat en aquesta tribuna.

Ha tocat alguns temes, i un d'aquests és el Decret de trilingüisme, el qual regula el coneixement de llengües estrangeres i que naturalment, vostè diu, i em sorprèn que ho digui en aquesta tribuna, que ha creat un gran rebuig social, però no el del Sr. Antich, qui va fer unes declaracions als mitjans de comunicació que deia que no era tan mala cosa això del trilingüisme, però que ell ho aplicaria d'una altra manera - què ho va dir o no ho va dir?, ah, idè jo tenc el retall per allà, llavors el treure, justament no l'he pujat aquí-, que li semblava bé la idea però que ell ho faria millor, com és natural. Al Sr. Mesquida li pareix formidable, perquè també tenim el retall que ho explica, que són pròcers i gent rellevant del Partit Socialista, no estic citant uns desconeguts o els militants d'una barriada que tots parlen castellà, no, no, parl del candidat a la comunitat autònoma de les Illes Balears pel PSOE, si no es diu el contrari, el Sr. Antich, i del Sr. Mesquida, ni més ni menys que el Sr. Mesquida, un importantíssim polític del PSOE amb gran responsabilitat d'ordre públic en el nostre país, dos militants molt rellevants.

Però bé, insistesc, ho diu també el Sr. Montilla d'una forma ben clara aquests dies. Per tant, aquest gran rebuig social que vostè ha detectat respecte d'aquesta qüestió -com diria la diputada que de vegades intervé en els temes d'educació- que Santa Llúcia li conservi la vista, perquè, bé, estan perduts, jo crec que precisament el concepte té un gran acolliment social, altra cosa és la forma d'aplicar-ho, l'articulat, els criteris, que me pareix opinable i me pareix defensable qualsevol postura, però no la idea de fons, no el concepte. El concepte crec que té un gran acolliment, no un gran rebuig, i no és ver que beneficiï els que tenen més possibilitats, el contrari, aquesta mesura és una mesura que té per finalitat generar igualtat; és ver que no ho hem pogut aplicar a tothom al mateix, això és cert, i jo he proposat al meu partit que en el programa electoral ho posi com a una decisió de futur obligatòria a tots els centres i finançada

amb recursos públics, això ho vaig explicar l'altre dia i ho explic avui aquí, perquè crec que s'ha d'universalitzar aquesta qüestió. I és ver que, amb caràcter experimental, al principi doncs només determinats centres ho han pogut impulsar i és ver que molts d'aquest concertats, però també és ver que alguns d'altres públics. I també és ver que l'objectiu d'aquesta mesura és posar un instrument en mans dels nostres alumnes que els habiliti per poder progressar, per tant crec que té un fons important.

Per tant, política elitista, no. Llengua del primer ensenyament, vaig acabant Sr. President, un altre tema que vostè ha posat damunt la taula. El *Diario de Mallorca* d'ahir explicava molt bé aquesta qüestió: un alt percentatge dels pares que han pogut triar han decidit que els seus fills, un 80 i busques me sembla, no duc el retall aquí, un 86% dels pares que han pogut optar han triat que la llengua d'aprenentatge fora el castellà, el qual no impedeix ni limita l'obligatorietat d'aquests alumnes d'acabar secundària coneixent i dominant les dues llengües oficials de la nostra comunitat. Convé dir-ho això, perquè si només deim la primera part no contem tota la veritat. Aquests alumnes que aprenen a llegir i a escriure també tenen classes en català, també tendran classes en català i també hauran d'acabar el seu ensenyament obligatori coneixent perfectament el castellà i el català. I aquesta decisió, aquest 80 i busques per cent de pares, ho fan en virtut de dues lleis i de nombrosíssimes sentències del Tribunal Constitucional sobre aquesta qüestió. És a dir, hi ha un munt de pares que en aquesta comunitat han pogut exercitar un dret que tenien reconegut per les lleis i per la jurisprudència del Tribunal Constitucional i no ho podien fer abans, per tant jo me n'alegr. Per ventura no m'agrada el percentatge, potser que a mi no m'agrada que el percentatge sigui tan elevat, però a mi el que m'agrada és que les lleis s'acompleixen i la gent on pot triar que pugui triar, i això és absolutament fonamental i és perfectament compatible amb l'obligatorietat de conèixer la llengua catalana, d'estudiar en llengua catalana i de tenir al final, quan acaba quart de secundària, els coneixements necessaris per a una altra cosa que hem fet nosaltres i de la qual n'estic cada dia més content i més orgullós: atorgar-los el certificat B de coneixement de la llengua catalana, el qual abans, per obtenir-lo, s'havia de passar per la l'esporgadora d'un grup de gent que tenia la manera de veure les coses, sincerament, molt llunyana al nostre punt de vista i acabava sent una vertadera oposició.

Per tant, crec que amb això, sincerament, don resposta a les preguntes o als plantejaments que vostè ens fa.

Quan el Sr. Matas s'adreça als immigrants, a la gent que ve aquí a treballar en castellà, doncs ho farà perquè creu que així comprendran més bé el seu discurs en aquest moment. I no me faci posar exemples de gent que parla les dues llengües segons el públic al qual s'adreça, perquè ara s'acosta un temps en el qual el valor que posarem damunt la balança és el valor electoral, primàriament, perquè hi ha unes eleccions el maig. I veurem, si vol farem un seguiment, i veurem amb quina llengua ens expressam tots quan anam a determinades barriades o ens adreçam a determinat públic, per no parlar o per no tornar a parlar i per no avorrir-los ja amb el debat que li citava al principi, que demana a crits el Sr. Montilla, i sabrà també perquè ho fa.

És a dir que la doctrina del Partit Socialista sobre aquesta qüestió és dispar, és a dir, els que són a la cambra, aquí, pensen una cosa, o almenys els que actuen com a portaveus, però llavors altres molt rellevants personatges del seu partit en pensen una altra i ho diuen; bé, això està bé perquè la pluralitat dins els partits ha d'existir i és una cosa que sempre és bona. Per tant, jo els demanaria que en aquest tema no ens acusassin de crear guerres i de crear conflictes, els que han creat guerres i els que han creat conflictes són els que han fet una arma política de la llengua, i els que han fet una arma política de la llengua són els que l'han convertida en un *trágala*, no en una qüestió de (...), en una imposició, aquests són els que han fet i fan una arma política de la llengua. I aquesta batalla nosaltres la donarem perquè ningú, ningú, a mi ni a ningú dels que seuen a aquest govern ens pot donar o llevar el carnet d'estimar les nostres illes o d'estimar la nostra llengua, perquè el dret a repartir aquest carnet no el té ningú dels que seuen aquí, això ens ho guanyam nosaltres cada dia amb les nostres actituds, no és ver? Per tant, li agrairia que deixassin aquestes actituds maximalistes les quals, sincerament, no me pareixen de rigor i no me pareixen serioses.

He sobrepassat, Sr. President, el temps que me corresponia, per la qual cosa li deman disculpes, com sempre.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar posicions pel Grup Parlamentari Esquerra Unida, la Sra. Margalida Rosselló té la paraula.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Respecte de la interpel·lació que ha presentat el Partit Socialista, nosaltres hem de dir i hem dit també ne altres ocasions, que aquesta legislatura ha estat una legislatura clarament de retrocés de la nostra llengua i si vostès no ho veuen és que realment miren poc i escolten poc. Escolten poc, perquè realment no han escoltat ningú, han anat a fer la seva i únicament i exclusivament a aplicar una política que ha acabat, i no només ha acabat, sinó que ha estat una característica la confrontació social respecte del tema lingüístic, quan jo li record que fa feia, suposadament, feia anys que s'intentava precisament treballar i no entrar en el que era la confrontació. Vostès han convertit el tema de la llengua en un tema de confrontació una vegada més; i a més, han desestabilitzat un element fonamental i és que la llengua és un element de cohesió i precisament perquè és un element de cohesió s'ha de ser molt prudent, s'ha de ser molt responsable en un tema com aquest. I nosaltres consideram que totes les actuacions, una a una, que podem dir una rera l'altra, són actuacions polítiques concretes, no estimar, no dir jo t'estimo però resulta que després faig el que vull, no es tracta d'això, es tracta dels fets que ha fet aquest govern quant a la llengua ha estat una rera l'altra retrocessos.

I sobretot li posaré un exemple al Sr. Diputat, que supòs que coneix perfectament, i és la Llei de normalització lingüística de

les Illes Balears. La Llei de normalització lingüística de les Illes Balears de l'any 1986, per tant fa vint anys, resulta que ja parlava que el català sofreix una marginació encara més accentuada sobretot a l'escola i als mitjans de comunicació, i que l'ús oficial i públic en general també ha baixat en tots aquests anys. Per tant, és absolutament necessari, com diu tot el temps al llarg de l'exposició de motius i després també a l'articulat la Llei de normalització lingüística, que ha de ser present en els diversos àmbits d'ús oficial de l'administració, dels mitjans de comunicació de masses, de l'escola i de la vida social en general. Per tant, a partir d'aquí es fa una llei que pretén que el català, la nostra llengua, que és un tret no només d'identitat sinó de cohesió social amb totes les persones que venen a viure aquí, es tracta precisament i per part de l'administració no només d'haver-la de protegir sinó sobretot d'haver de dur endavant actuacions respecte del seu coneixement i per tant l'educació en relació amb el tema lingüística.

Per tant, nosaltres creim que estam més per davall encara que el 1986, perquè vostès no s'han llegit la Llei de normalització lingüística, perquè si no, no haguessin fet en el camp educatiu el decret que han fet, no haguessin fet el tema de la Junta Avaladora de Català, no haguessin moltes qüestions que, com dic, en aquesta legislatura han fet, i sobretot no haguessin fet una televisió com l'ha que han fet, una ràdio i una televisió. Per tant, nosaltres, ja li dic, vostè que ha dit el conseller que tant li agrada acomplir les lleis, idò s'hauria de mirar més aquesta llei, perquè nosaltres consideram que no se l'ha llegida prou bé, però no només el conseller d'Educació sinó també la resta del Govern, tenint en compte que un element educatiu de primera magnitud no són només els temes referits a l'educació, l'educació me referesc a l'educació formal a les escoles, sinó l'educació a través dels mitjans de comunicació.

Per tant, nosaltres aquí voldríem entrar en un tema que ens pareix absolutament gravíssim i és la qüestió dels mitjans de comunicació. S'ha fet una ràdio i una televisió de la comunitat autònoma que ens ha costat un dineral i per què s'ha fet? Idò senzillament per anunciar, perquè la gent la miri, mirin un *culebrón*, això podríem dir com a resultat; perquè resulta que en relació amb la nostra llengua no han fet, com dic, per a la televisió i per a la ràdio un producte propi d'aquí, sinó que la nostra llengua, a part que és utilitzada poc, excepte en els informatius, és poc utilitzada, es fa befa de la llengua catalana, se'n fa befa i s'utilitza en moltes ocasions per part dels professionals per fer riure, tal com ha dit el portaveu del Partit Socialista. A nosaltres ens sembla realment escandalós, no només a nivell econòmic, ja dic, per l'aportació de doblers públics, sinó pel tractament lingüístic que es fa per part d'aquest mitjà públic i per tant que tots pagam del que és la llengua catalana. I a més crea el contrari del que precisament pretén la Llei de normalització lingüística, que és una cohesió envers la nostra llengua i sobretot una educació de les masses, diríem, de la majoria dels ciutadans envers la llengua catalana.

(*Remor de veus*)

Per tant, nosaltres consideram que això ja és un punt dels més importants perquè s'hauria de fer replantejar.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

En segon lloc, també consideram, pel que fa a tot el tema educatiu, és un tema fonamental ensenyar i fer un bon ensenyament per a una bona utilització del català i també, evidentment, del castellà, resulta que totes les dades que tenim damunt la taula són que hi ha un retrocés del català, o del coneixement i del bon ús del català, i evidentment també del castellà, en la qual cosa tampoc no tenim temps per entrar-hi. Però l'important és dir que les polítiques que ha dut a terme aquesta legislatura el Govern del Partit Popular han estat realment polítiques que han fet una passa, no només una passa, sinó una carrera enrera respecte de la nostra llengua, que han estat contràries a l'esperit i a la lletra de la Llei de normalització lingüística i que, sobretot, han estat senzillament un intent de fer de la llengua un element de confrontació social, quan precisament hauria de ser no només un tret d'identitat sinó un dret cultural al qual totes les persones que vivim aquí, venguin d'allà on venguin, es puguin sentir orgullosos, no només de parlar-la sinó de conèixer-la i evidentment que no sigui mai com a un element que no vulgui's admetre's gent de fora sinó tot el contrari.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rosselló, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Jo per tant els faria o els instaria que tinguin una visió molt més positiva de la llengua catalana, de la nostra llengua i no precisament una visió tan negativa com vostès tenen.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Bé, una vegada més, se centra el debat en aquesta cambra en qüestions lingüístiques, que hi ha molt poques setmanes que en aquesta cambra no es tracti d'una manera o l'altra la política regressiva d'aquest govern en aquest aspecte, moltes vegades, certament, a proposta del nostre grup. I jo crec que açò és natural, és absolutament natural, perquè una gran part de la nostra societat veu amb preocupació, molta preocupació, les mesures que ha anat posant en marxa aquest govern en contra clarament de la normalització lingüística. I és natural, seria dolent si no fos així, que aquesta preocupació es traslladi a aquest parlament.

Crec que, primer de tot, cal plantejar-nos quina és la situació i per a açò ens hauríem de fer una sèrie de preguntes. En primer lloc, hi ha qualcú que gosi dir, amb estudis a la mà,

que l'ús social de la llengua catalana està avançant en la nostra societat? Hi ha qualcú que pugui fer, amb estudis documentats, aquesta afirmació? La resposta és clara i contundent: no. Tots els estudis que s'han fet al respecte ens assenyalen un retrocés en l'ús social que pateix la llengua catalana. Però no importa conèixer aquests estudis, per adonar-se'n només cal passejar pel carrer i veure que dia rera dia la llengua pròpia de les Illes Balears és manco emprada, manco present dins el nostre teixit social. I plantejam llavors la segona qüestió, la qüestió lògica: passa el mateix amb la llengua castellana? Evidentment, no, la llengua castellana és coneguda i pot ser emprada per tota la ciutadania i el seu ús és creixent dins la nostra societat.

Tenim llavors les dues primeres premisses del problema, una llengua, la catalana pròpia de les Illes Balears en clara regressió, i una altra, la castellana que augmenta el seu ús social. A les illes es pot viure exclusivament en castellà, no hi ha cap problema, intentin viure només en català i en trobaran molts, i estic parlant d'ús social -i ho dic perquè el conseller sol confondre ús social amb coneixement, que són dues coses molt diferents.

Des del Partit Popular sovint se'ns vol vendre com si açò fos una espècie de procés natural, que açò l'administració no hi pot fer res, que és simplement una opció personal. Idò no, no és així, tot el contrari, l'administració hi ha de fer cosa, té l'obligació de fer-hi cosa, té l'obligació d'actuar: l'article 3.3 de l'Estatut d'Autonomia obliga les institucions a prendre les mesures per assegurar-ne el coneixement; aquest govern té l'obligació de prendre les mesures perquè tots els ciutadans coneguin les dues llengües oficials. Ningú, ni tan sols jo crec que el més fervent partidari del Partit Popular, gosarà assegurar que aquest govern, en el compliment de l'Estatut, ha pres mesures perquè tots els ciutadans coneguin la llengua catalana.

Però no s'acaben aquí els imperatius legals, cal no oblidar que és vigent, encara que el Govern oblidí o no ho vulgui tenir en compte, és vigent la Llei de normalització lingüística, la qual fixa clarament l'obligació de les institucions de promoure el coneixement i l'ús de la llengua catalana a tots els àmbits de la societat. Primera constatació llavors, la legislació obliga a promoure la llengua catalana; segona constatació, aquest govern ha fet tot el contrari. I posem un exemple senzill, però paradigmàtic: article 1.2, apartat c), de la Llei de normalització lingüística que estableix que cal, textualment, escoltin bé: "Fomentar l'ús de la llengua catalana en tots els mitjans de comunicació social"; és a dir que aquest govern hauria de promoure l'ús del català a tots els mitjans de comunicació social, fins i tot els privats. I en canvi ni tan sols ho fa en els mitjans que són públics, ni tan sols ho fan en els mitjans que d'ells depenen, IB3, la qual ja s'ha anomenat. IB3, amb una programació majoritàriament en castellà, una programació que en *prime time* és majoritàriament en castellà, una programació que majoritàriament promou el castellà.

El conseller diu que no es mira IB3, fa bé, perquè és *infumable* i grollera la programació, però si la veiés veuria que tot IB3 promou el castellà i que tot IB3 és un flagrant incompliment de la legislació i una clara aposta per afavorir la castellanització creixent de la nostra societat. Però bé, a més d'IB3, abans hem parlat de mesures, hem parlat que aquest govern és obligat per l'Estatut i per la llei a posar en marxa

mesures per potenciar el coneixement i l'ús de la llengua catalana.

Senyores diputades, senyors diputats, fem entre tots un esforç i els convidem que intentin recordar una sola mesura, una sola normativa, una sola disposició d'aquest govern que vagi en la línia de l'acompliment d'aquesta obligació legal. El conseller aquí dalt no n'ha dita cap quan ha pujat i és que no en pot dir cap i a vostè no se n'hi pot acudir cap i és normal, perquè el Govern de les Illes Balears en aquesta legislatura no ha posat en marxa ni una sola mesura en aquest sentit, però és que ni una. El contrari, ben el contrari, ja veuran que si hi pensem en la direcció contrària n'hi sortiran moltes, la darrera de les quals és l'anomenat Decret de trilingüisme, el qual, sota l'excusa de promocionar una tercera llengua, sota l'excusa, fa efectiu el retrocés de l'ensenyament en llengua catalana.

Senyores diputades i senyors diputats, no puc jo aquí interpellar directament el conseller, però per tant els faig a vostès una pregunta molt concreta, la qual naturalment el conseller, si vol, pot recollir, en què potència una llengua estrangera el paràgraf del Decret de trilingüisme, que diu a l'article 2, diu textualment: "la resta del currículum serà impartida de manera equitativa en llengua catalana i en llengua castellana"; en què potència açò l'anglès, en què? Aquesta frase és l'única discrepància lingüística que tenim amb el decret i aquesta frase no té res a veure amb l'aprenentatge d'una llengua estrangera, aquesta frase fa referència a la resta del currículum i no a les àrees impartides en idioma estranger. Aquesta frase, al contrari, condiciona l'aprenentatge de l'idioma estranger a un previ retrocés en el còmput horari impartit en llengua catalana. En què potència conèixer l'anglès que s'ensenyi i s'apregui menys català? Ens agradaria ens ho explicassin.

Per quin motiu s'ha de condicionar l'aprenentatge de l'anglès a un previ retrocés en llengua catalana? Per cert,estic segur, m'hi jug el que sigui, un sopar allà on vulguin, que a Catalunya, el trilingüisme que es faci allà no farà retrocedir l'aprenentatge del català, s'hi posen res? En rallarem.

(Remor de veus)

Idò n'estic segur.

Per què aquí hem de posar aquesta clàusula que no afavoreix l'anglès però sí fa retrocedir el català? Un sol motiu, només n'hi ha un, per a una única intenció: afavorir també a l'àmbit de l'ensenyament la castellanització ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Riudavets, per favor.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Acab tot d'una. ... que promouen en els altres àmbits de la societat, un clau més en el taüt de la llengua catalana que ells estan construint.

I he d'acabar i com a conclusió només dir que prest o tard qualcú escriurà la història i aquest govern serà a la història un govern bel·ligerant en la llengua catalana, no se'n sortiran però ens ho faran passar malament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Simó Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Quan ha pujat el portaveu del PSOE a aquesta tribuna per un moment he pensat que parlava per boca del PSM, Sr. Conseller, perquè les coses, i m'atreviria a dir els disbarats, que he arribat a sentir en boca del Sr. Bosch la veritat és que fan esgarifar.

(Remor de veus)

El Sr. Bosch ha centrat la seva intervenció, bàsicament, en la crítica a l'ús del català que es fa des dels mitjans de comunicació, IB3, bàsicament, com no, i també des de la política lingüística que desenvolupa el Govern de les Illes Balears. Jo li he de dir, Sr. Bosch, que, al meu entendre, IB3 Televisió fa un bon ús del català propi de les nostres illes. Jo, per sort o per desgràcia, tampoc no puc gaudir massa de veure televisió, sí que puc gaudir, per raons familiars, de veure televisió amb programació infantil, i li he de dir que almanco dins aquest segment i dins els informatius que puc seguir també, al meu entendre, s'està fent un molt bon ús de la llengua catalana. I sobretot perquè, almanco, jo, com a menorquí, me la sent molt més propera.

I per què? Perquè feim normal el que és normal a la nostra societat, no volem posar barreres a la comunicació, no volem posar impediments a la llibertat d'ús de la llengua de qualsevol persona i per tant, tornem insistir, feim normal el que és normal a la nostra societat. Vostè deia que no podia ser que una persona canviés a una entrevista quan s'estava parlant amb un entrevistador que parla en castellà, i jo tampoc no entenc, Sr. Diputat, que es canviï la forma dialectal menorquina, mallorquina, eivissenca o formentera per una forma genèrica catalana pura, en el sentit de com si es fes de menys la nostra forma de parlar des d'una tribuna o des d'un mitjà de comunicació, i jo açò, Sr. Conseller, o Sr. Diputat, perdó, no ho acab d'entendre, perquè crec que és tan vàlida una forma com l'altra.

Ara, el que ja m'ha posat els pels de punta és que vostè pugi a aquesta tribuna i que defensi el paper d'una emissora il·legal, una emissora de ràdio il·legal com va ser Som Radio, hi ha coses que de cap manera puc compartir.

I ha estat molt encertat el conseller d'Educació quan li ha fet la comparativa del debat que es vol mantenir a Catalunya entre el candidat del PSOE i el candidat de CIU, és del mateix PSOE del qual parlem? Parlem de la mateixa formació política? Jo crec que vostès tenen una greu contradicció que s'ha evidenciat, evidentment, avui aquí. Però clar, estam

acostumats almanco que des del PSOE, particularment el PSOE de Menorca, es defensin postulats i plantejaments més propis del PSM, cap sorpresa però a l'univers polític d'aquesta legislatura.

Jo sí que voldria incidir en alguns aspectes, ara ja en positiu, que aquest govern desenvolupa. És cert que una gran part de la crítica se centra sobre el Decret de trilingüisme, però, Sr. Conseller, vostè ho ha dit, ho hem dit nosaltres reiteradament des d'aquesta tribuna, l'objectiu del Decret de trilingüisme no és altre que reforçar i millorar la competència comunicativa a les llengües dels nostres alumnes, ajudar a entendre, perquè ajudin a interpretar la realitat i l'organització social de diferents llocs; obrir les ments, ho hem dit una i altra vegada. Aquesta finalitat no només és que la plantegem nosaltres, la defensem nosaltres, tant en el programa electoral com a les diferents disposicions que des de la conselleria s'han desenvolupament, és que ho diu també la Llei orgànica d'educació, on, entre les finalitats del sistema educatiu, destaca que "*La capacitación para la comunicación en la lengua oficial y cooficial, si la hubiere, y en una o más lenguas extranjeras*". És a dir que de qualque manera es ve d'acord que el sistema és bo.

Nosaltres, Sr. Conseller, som gent amb sentit comú, gent moderada que l'únic que feim és donar compliment al nostre programa electoral; l'únic que feim és desenvolupar allò que nosaltres entenem que és millor per a la nostra societat, perquè creim que és el millor per als nostres ciutadans. Que el PSOE vulgui complir amb el programa electoral del PSM està en el seu dret, perfectament, però nosaltres, Sr. Conseller, nosaltres no, nosaltres defensam el programa del Partit Popular, moderat, dialogant i no excloent.

I ja per acabar, Sr. Conseller, de qualque manera estic d'acord que la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, en alguns aspectes està en perill a les nostres illes, és cert: les modalitats lingüístiques de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i Formentera estan en franc retrocés i açò sí que és un patrimoni comú que jo crec que des de les institucions públiques, des de totes, hauríem de treballar tots junts per tal que açò no quedi diluït amb el pas del temps.

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Sr. Bosch, quan vostè vulgui.

EL SR. BOSCH I MESQUIDA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, 13 preguntes li he formulat, ja entenc que potser no les hagués pogut contestar totes, però algunes sí que m'hauria agradat que me les hagués contestat.

Responsabilitat d'IB3. Naturalment té una Direcció General de Política Lingüística, o és que només pot actuar en uns àmbits determinats o és que no li deixen actuar en determinats àmbits o és que no vol actuar a determinats àmbits?

(Remor de veus)

No veu la televisió. Jo poc també la veig, ja hem dit perquè d'alguna manera, però sí que llegesc estudis i li he presentat un estudi que m'agradaria que vostè també el llegís i se n'adonaria que realment no se'n fa un bon ús, per molt que el Sr. Gornés insisteixi i vulgui insistir que es fa un bon ús de la llengua catalana a IB3, m'agradaria també que el Sr. Gornés llegís aquest estudi.

Discurs dialectal. Pura demagògia, pura demagògia, des de sempre lingüistes, mestres, m'agradaria que es passàs per les escoles i veiés quin ús se'n fa de les variants dialectals, tots els mestres de les Illes Balears estan preocupats i estan interessats perquè es faci un bon ús de les variants dialectals. Per tant, no digui vostè que no estam interessats en aquest aspecte, realment és voler fer demagògia d'açò, perquè aquesta és una preocupació de tots els ensenyants, que realment les formes dialectals vagin endavant. També deia el Sr. Gornés que estan en perill les modalitats lingüístiques; estan en perill les modalitats lingüístiques en tant que la unitat de la llengua catalana estigui en perill, aquest és el real perill que tenen les nostres modalitats, sí senyor; com més s'afebleixin i com més es desestructuri la llengua catalana, com més s'insisteixi en els particularismes més en perill tendrem la llengua i més en perill les variants nostres dialectals.

La televisió ha de fer una funció compensatòria, com fa l'ensenyança. La nostra televisió, la que hauria de ser la nostra televisió, la televisió d'IB3 hauria de fer una funció compensatòria, si no miri el panorama de televisions en castellà que tenim i si, a més a més, la que hauria de ser la nostra televisió no fa una programació autènticament a favor de la llengua catalana, realment no aconsegueix amb la seva finalitat.

Decret de trilingüisme. Rebuig social, sí, Sr. Conseller, rebuig social, rebuig des del Consell Escolar de les Illes Balears, la Universitat de les Illes Balears, Obra Cultural Balear, els sindicats, moviments de mestres, associacions de pares, si açò no és un rebuig social, Sr. Conseller me digui què és rebuig social. Però una cosa sí li volia dir, una cosa és estar en contra d'aquest Decret de trilingüisme i una altra és estar en contra de l'ensenyament de les tres llengües, amb açò no hi està ningú d'acord i açò ens ho haurà sentit dir a tots. Sí, i tant, i naturalment que ho hem dit, ho hem dit per activa i per passiva, la importància de l'ensenyament de les tres llengües, però no del seu decret selectiu i del seu decret elitista que només afavoreix uns determinats centres, uns centres que ja tenen els seus recursos i que tenen més facilitats per aconseguir-los, de 27 centres 5 públics, 5 públics, Sr. Fiol, només s'han pogut acollir o s'han acollit al Decret de trilingüisme. No és un decret universalitzable, no fixa terminis, no diu en cap moment si açò s'estendrà ni amb quines passes s'estendrà a altres escoles.

Des decret de tria de llengua, quin és l'objectiu del decret de tria de llengua? L'objectiu que no és aconseguir que tinguin al final de l'ensenyament obligatori competència en les dues llengües de la comunitat autònoma? Aquest és l'objectiu i amb aquest hi està d'acord tothom, per tant m'agradaria saber si aquest objectiu no és el foment de la castellanització de la nostra comunitat.

Tant per cent, el mes de maig del 2005 deia que hi havia un 70% dels participants que havien triat el català en aquest programa de tria de llengua; voldria saber quina de les dues estadístiques que s'han posat damunt la taula és la real.

I un element realment molt preocupant d'aquest decret, la separació d'alumnes, separació d'alumnes en funció de la llengua, cosa que la Llei de normalització lingüística té expressament prohibit.

I dir-li que sense una adequada informació als pares difícilment es podrà fer efectiu aquest decret. Deixar aquesta decisió als pares, deia a un article que li he citat del Sr. Bernat Sureda, "Sense una adequada informació sobre els seus avantatges i inconvenients és una greu irresponsabilitat que pot anar no tan sols en contra de la cohesió social sinó també de la formació actual i futura dels seus fills".

Per acabar, que el Partit Popular és un partit moderat, Sr. Fiol, jo li diria que Santa Llúcia li conservi la vista.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bosch. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sí, gràcies, Sr. President, puj a aquesta tribuna per donar rèplica a algunes de les coses que s'han dit i algunes m'interessaria subratllar-les perquè jo en molts d'anys de ser a aquesta casa no les havia sentit dir mai, però m'ha agradat sentir-les, perquè, no només perquè quedin escrites en el *Diari de Sessions*, sinó perquè val la pena subratllar-les perquè les sospesem en el que realment valen i el que realment signifiquen de càrrega ideològica de les persones que pugem aquí a explicar el seu punt de vista, tan respectables com qualsevol altre.

Sra. Rosselló, ha explicat que existeix un retrocés de la nostra llengua; llavors aprofundiré en aquesta qüestió, perquè del que m'interessa ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, perdoni, però s'hauria d'adreçar a l'interpel·lant, si és tan amable.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Efectivament, té raó, Sr. President. Volia dir, senyor interpel·lant, que s'han dit aquí avui coses molt greus, algunes d'elles referides a l'educació de les masses. L'educació de les masses és un dels objectius.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bosch, per favor, està en l'ús de la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

L'article primer de l'educació de les masses és que les masses no poden parlar, que quedi clar, aquest és l'article primer de l'educació de les masses. Per tant, se senten aquí coses que fan feredat i posen els pels de punta.

I realment aquí es diu que IB3 no potencia l'ús de la llengua catalana. Jo li he de dir que això és absolutament fals i que no s'ajusta a la realitat de cap manera. Jo no veig televisió en general i no veig IB3, no veig cap televisió en general, veig alguns informatius i alguns programes, però he vist molt poca televisió en el sentit que jo no me veig capaç d'avaluar la qualitat de les televisions, però sí tenc elements de coneixement suficients per saber que es fa un gran esforç des del Govern perquè IB3 sí que es constitueixi en un element de cohesió social, en un element d'identitat respecte de la nostra llengua. I li puc dir que a més es fa, com li he dit abans, un gran esforç des de la perspectiva de millor formar les persones que parlen, de dedicar-hi hores i hores i recursos de lingüistes, perquè es contracten naturalment llicenciats en filologia catalana la feina principal dels quals és fer un seguiment de totes aquestes qüestions. I ho dic amb tota sinceritat, aquest és un esforç que mai no se subratlla i mai no es vol considerar.

Respecte que determinats programes siguin de caire còmic o de caire menys còmic, jo no hi vull entrar; jo crec que una televisió no s'ha de dedicar a educar i a formar la gent, essencialment, pot tenir funcions més d'entreteniment, més de passar el temps que no d'educació. A mi, quan es pretén educar a través dels mitjans de comunicació, vertaderament me pareix preocupant.

No es debilita, per tant, la unitat de la llengua catalana. I jo estic amb vostè que els mestres de les Illes Balears tenen una cura especial per tenir cura dels dialectes, és vostè qui ha pujat a aquesta tribuna i ha dit que quan defensàvem els dialectes des del Govern el que defensàvem o el que fèiem era debilitar la cohesió de la llengua catalana, és vostè qui ho ha dit, no són els mestres, no s'afegeixi al carro dels mestres. Els mestres, vostè és mestre, molt bé, però els mestres mantenen una actitud dins els centres que jo respect i me pareix que és la correcta, però és vostè qui puja aquí dalt a dir que això no és així i que això no funciona així, me pareix que s'equivoca.

El rebuig social, qui rebutja? El rebuig social és una cosa que no ens hi posarem d'acord, jo tenc una percepció que hi ha un suport social al Decret de trilingüisme, és la percepció que jo tenc. Rebuig social, sí un determinat estatus hi està en contra, clar que sí, els sindicats o una associació de pares o determinats elements, vots particulars del Consell Consultiu, el que vulgui, però la percepció que jo tenc és que l'opinió pública, que és una cosa indefinida, mala de determinar i mala de concretar, sí que hi està a favor, sí que ho valora. I he citat alguns dels seus dirigents, ben rellevants, els quals me pareix que tenen una opinió ben clara sobre això.

S'ha dit també que es retardava l'aplicació o l'ampliació de l'ús de la llengua catalana. Però resulta que existeixen estudis que demostren que aquest ús social avança; que mai, entre els alumnes que es presenten a la selectivitat, no hi n'hi havia hagut tants que utilitzassin la llengua catalana per examinar-se de selectivitat; resulta que mai tanta gent s'havia matriculat per obtenir el nivell B i C de coneixement del català com en aquesta convocatòria que es farà ara o que ja s'ha acabat la matriculació ara mateix. Clar, el Govern del Partit Popular, o d'Unió Mallorquina, quan la consellera era la Sra. Munar, són els únics que han finançat el creixement del Departament de Català de la Universitat en nous subdepartaments per investigar qüestions d'onomàstica i altres qüestions, els únics, sí, sí, els únics, ja ho vaig explicar una altra vegada i ho puc demostrar.

Per tant, vostès aquí intenten presentar una realitat que no correspon als fets. Els fets quins són? El fet és que tant des d'IB3, en termes generals, i dins un context d'una societat bilingüe, en la qual hi ha dues llengües oficials i que tan oficial és una com l'altra, tot i que s'hagi de donar preponderància a la que té menys nivell de penetració, i en això hi estam d'acord, però que també mereix i és perfecte que sigui utilitzada, i a mi me sembla que sigui utilitzada, que és, li record una vegada més, la llengua en la qual el Sr. Montilla vol tenir un debat en aquests moments a Catalunya amb el Sr. Mas i la resta de rivals polítics, és a dir, és una llengua que no té cap motiu per ser posada en berlina; tot i això, creim que des de la televisió autonòmica es potencia, es divulga i es genera cohesió quant a la llengua catalana. És l'opinió que tenim nosaltres i dedicam esforços des del Consorci i des de la direcció general perquè això sigui així.

Per tant, jo sé que a vostès els va molt bé el discurs de la castellanització, que aquest és un govern ultramuntà, és una de les darreres consignes dels darrers mesos del Partit Socialista, es tracta de presentar el Partit Popular com a un partit d'ultradreta, un partit, en fi, fins i tot el Sr. Zapatero ens va demanar, o va demanar als ciutadans que es fessin enfora de l'extrema dreta que representava ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Fiol, per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Ara acab, Sr. President. ... que representava el Partit Popular, és una vella consigna que ara aquests mesos tendrem per pa i per sal en aquest Parlament, som l'ultradreta, som els intransigents, som els radicals i ells són els bons, els que ho fan tot bé i els que estan adornats per les màximes virtuts de la política. Bé, vostès facin aquest debat, però de totes formes en acabar comptarem i jo no sé com els anirà.

Nosaltres no donam suport, senyores i senyors diputats, a una escola elitista, l'escola concertada no és una escola elitista. Vostè està introduint aquí un debat molt curiós, l'escola concertada no és una escola elitista, és una escola finançada amb recursos públics, de la mateixa manera que l'escola

pública, per tant els vint i busques de centres que s'han acollit concertats són centres que funcionen amb recursos públics i no són centres elitistes. Elitista podrà ser un centre privat, que té una matrícula cara i a la qual només hi pot acudir determinada gent d'un alt nivell adquisitiu, els centres concertats no són centres elitistes i convé dir-ho perquè si no anam entrant perpètuament dins la confusió.

I acab, Sr. President, dient que des del Govern de les Illes Balears es fa un esforç molt important, crec jo, perquè el nivell de normalització de la llengua catalana funcioni, perquè els dialectes siguin utilitzats i posats en valor, perquè són els més rics dels nostres patrimonis la forma de parlar la parla de les Illes Balears, i que, naturalment, ho feim amb la il·lusió que aquesta sigui una realitat identitària, una realitat compartida, com deia abans, compartida per tothom.

Vull també acabar, Sr. President, agraint la intervenció del parlamentari del Grup Popular que, com sempre, d'una forma brillant doncs ha explicat el punt de vista que jo també compartesc plenament que és el punt de vista del Partit Popular en aquesta cambra. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments, petit aldarull i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 8236/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques en R+D+I, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3496/06.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 8236/06, relativa a polítiques en R+D+I, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3496/06.

Per defensar la moció, té la paraula la Sra. Patrícia Abascal.

LA SRA. PATRÍCIA ABASCAL:

Gracias, Sr. President, señoras diputadas, señores diputados. Presentamos esta moción después de una interpelación que no aportó nada nuevo a la falta de interés por parte del Govern en temas tan importantes como la investigación en desarrollo tecnológico y de innovación. El conseller centró su intervención en justificar sus acciones y en criticar mi capacidad para debatir estos temas. Esta descalificación demuestra su falta de argumentos para defender su política y comprueba que la crítica que hicimos estaba justificada. La falta de interés por parte del Govern en temas de I+D+I es total y su máximo responsable no es capaz de convencer, con argumentos sólidos, su gestión, recurre, una vez más, al pasado para decir que lo hace mejor. Eso demuestra una clara falta de confianza en su trabajo.

Nuestro grupo planteó una serie de preguntas en temas que preocupan, sobre todo cuando se comprueba y se demuestra, a través de informes y de estudios, que los pilares básicos de la economía de las islas, turismo y construcción, ocupan un mayor

porcentaje, separándose de manera peligrosa de otros sectores que permitirían una mayor diversificación. Una economía tan dependiente del turismo, que sufre constantes vaivenes, y de la construcción, en un territorio, tan limitado como el nuestro, no puede basarse sólo en ellos, necesita abrirse a otros sectores que no consuman territorio y recursos, y que permita la formación de capital humano como pieza clave de su desarrollo. Nos referimos a la investigación que permite, a través de la implicación del mundo científico, conseguir un desarrollo tecnológico, que se aplica a través de la innovación por parte de las empresas, lo que se traduce en la mejora de los servicios y los productos destinados a los ciudadanos, que ven como su calidad de vida aumenta.

Nuestra comunidad está en la cola de todos los indicadores de I+D+I y esta situación debe modificarse. Sabemos que no se puede cambiar de un día para otro, pero sí que, con un mayor esfuerzo y más recursos económicos, se puede avanzar más rápido. No estamos hablando de imposibles, estamos planteando una mayor implicación por parte de la administración y del sector empresarial, sólo así se podrá avanzar. Pero si mantenemos el ritmo actual seguiremos en la misma situación; las comunidades han entendido que la mejor inversión se debe hacer en estos temas y no están perdiendo el tiempo, saben que es un tren de alta velocidad.

Baleares necesita creer en la innovación, que se puede aplicar a todos los campos, pero para eso es necesario que la administración crea primero, si no es imposible transmitir esta necesidad a la ciudadanía. Nuestro grupo apuesta firmemente por la investigación, el desarrollo y la innovación, de ahí que presente esta moción con ocho propuestas de acuerdo que paso a explicar.

El primer punto solicita que se incremente un 25% el presupuesto para el próximo año. Se están elaborando los presupuestos y se está a tiempo de aplicar este incremento, sólo si se dota de más recursos se podrá avanzar más deprisa. Al día de hoy los incrementos no han sido suficientes y de ahí que tan sólo hayamos avanzado una décima en cuanto al PIB que dedicamos a I+D+I, les recuerdo que tan sólo dedicamos un 0,26% del PIB, y esto nos sitúa a la cola de las comunidades, sólo por delante de Ceuta y Melilla. Si se tiene interés, este punto debe ser aprobado por unanimidad, de lo contrario queda demostrada, insisto, la falta de interés por parte del Govern.

La segunda propuesta plantea la necesidad de duplicar el presupuesto destinado a la contratación de investigadores. El número de investigadores, según el Instituto Nacional de Estadística, es de 735 en nuestra comunidad, muy lejos de otras comunidades parecidas a la nuestra, como Canarias que tiene 3.140 investigadores. Insisto, se puede avanzar en coche de pedales o en coche de carreras, el ritmo que marca el Govern es en coche de pedales, sólo si se destina más dinero a contratar investigadores podremos mejorar y salir de esta situación de atraso que tenemos.

En la interpelación le pregunté al conseller sobre la falta de información por parte de la conselleria hacia las empresas, sobre todo de los programas que desde el Gobierno central se realizan. El conseller no respondió, como es habitual en él, por lo tanto desconocemos los motivos de esta falta de información.

Las empresas en Baleares dedican muy poco dinero a la innovación, muchas de ellas desconocen que hay ayudas, por eso presentamos esta propuesta, el portal Baleares Innova fue diseñado para dar información sobre estos temas a las empresas, pero no lo hace. Por lo tanto, entendemos que es imprescindible que se incorpore toda la información sobre las ayudas y subvenciones que desde cualquier organismo pueda favorecer a las empresas, para que destinen recursos a la innovación. Si no se hace un esfuerzo por parte de todos no se conseguirán los resultados que necesita esta comunidad.

El punto cuarto de la moción plantea la necesidad imperiosa de redactar, en un plazo máximo de tres meses, un plan de información, formación y ayudas económicas dirigidas a las PIME de las islas, para que se incrementen sus inversiones en innovación. Para ello es necesario que los presupuestos del 2007 contemplen esta partida específica. Este punto está relacionado con el anterior, entendemos que la comunidad debe hacer un mayor esfuerzo económico para conseguir la implicación de las PIME, pero no sólo es dinero, también es formación, por eso es necesario un plan que recoja las necesidades formativas que permitan a la pequeña y mediana empresa ver la necesidad de invertir. Para ello es imprescindible, insisto, que se dote con una partida específica en los presupuestos del año que viene.

El quinto punto de la moción no debería figurar si la conselleria hubiera negociado, de manera eficaz, la creación de un centro de referencia de investigación de turismo. El año pasado ya debatimos este punto y el conseller aseguró que ya estaba casi listo, que estaba prácticamente cerrado el acuerdo. Ha pasado un año y no se ha firmado; esto demuestra la incompetencia a la hora de negociar y su empecinamiento por querer un centro que no se corresponde con los criterios que desde el ministerio se plantean, sobre todo en lo referente a la independencia y al nivel de investigadores que debe tener un centro de referencia internacional. Si el conseller es incapaz de conseguir este centro para las islas se habrá demostrado el poco interés que tiene en conseguir que la investigación sea prioritaria para esta comunidad.

Por cierto, que el conseller ha hecho referencia antes a los presupuestos del 2007 del Gobierno de España sobre temas de innovación. Pues bien, decirle que está claro que mientras no se consigan y no se planteen los proyectos que el propio presidente, el Sr. Rodríguez Zapatero, dijo que estaba dispuesto a invertir en proyectos para que hubiera un mejor resultado en temas de innovación y de investigación en estas islas. El problema es que si no se presentan de manera adecuada dichos proyectos es difícil que se puedan llevar a cabo en los presupuestos. Estamos convencidos de que si este trabajo se realiza de manera eficaz por parte de la conselleria, estamos convencidos de que Madrid no pondrá ninguna pega a la hora de dar dinero para esa comunidad.

La siguiente propuesta pretende que se recupere la finalidad para la que fue concebida el parque tecnológico de Parc Bit. A día de hoy este parque es un polígono industrial, donde cabe cualquier tipo de empresa, y esto está muy lejos de los estatutos del parque que hablan de la cuidadosa selección de las empresas que deben desarrollar actividades de investigación, alta tecnología y servicios avanzados. El famoso sector

quinario, que le gusta tanto al conseller; este parque debería ser el punto de encuentro de esas empresas, que consiguen una mayor estabilidad laboral y una mejor productividad. El sector quinario necesita también de apoyo institucional, y el parque debería ser parte de ese apoyo, pero la conselleria se ha dedicado a vender las parcelas como si fuera un polígono, y de lo único que se ha preocupado es de eso, de que pudieran ser parcelas rentables, y con él ha limitado la posibilidad de diversificación empresarial, tan necesaria, insisto en estas islas. Confiamos en que la conselleria rectifique, aunque vendiendo los terrenos a un precio ridículo a ciertos grupos religiosos para construir colegios que practican la segregación del alumnado no es la mejor manera de recuperar la filosofía del parque.

El penúltimo punto de la moción se refiere a un proyecto que lleva un retraso de tres años. Al conseller li hizo gracia que habláramos de la antena de Formentera, la misma gracia que les produce a los ciudadanos de Formentera cuando no pueden ver con nitidez la televisión, y que yo sepa el conseller también es responsable de este tema. Por cierto, como siempre en el PP, la culpa la tenemos los de la izquierda, y este tema no es una excepción. En esta interpelación el conseller le echó la culpa, como no puede ser de otra manera, al Ayuntamiento de Formentera; pues bien, a día de hoy el Ayuntamiento de Formentera ya ha dado la licencia, ha pasado al consell para que le otorgara la licencia de actividad clasificada, que también la ha dado, por lo tanto ya no hay ni una sola excusa, ni una, para que esta antena pueda ser instalada antes del 31 de este año. Desde luego tres años nos parece un tiempo exagerado para llevar a cabo un tema que debería estar resuelto y, según el propio conseller había dicho muchas veces, en cuestión de meses, y han pasado, insisto, tres años.

El último punto se refiere a la obligación que tiene la conselleria de ejecutar el cien por cien del presupuesto en proyectos destinados a la investigación, el desarrollo y la innovación. No se trata de decir que se incrementen los presupuestos sino que se ejecute todo el dinero destinado a estos proyectos, porque, de lo contrario, de nada sirve que pueda haber mayor presupuesto si el dinero se utiliza y se gasta en otras partidas.

Por último, ya decir que esta moción refleja las carencias que hay en materia de I+D+I. Nuestro grupo presenta estas propuestas encaminadas a mejorar una àrea primordial en el desarrollo de estas islas, si el Govern está dispuesto a poner en práctica su discurso este Parlament debería aprobar esta moción. En sus manos está, de lo contrario quedará patente, otra vez más, su poco interés en estos temas.

Gracias.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Fixació de posicions? Per fixar les posicions, pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el diputat Rosselló del Rosal.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Surt a aquesta tribuna per donar suport a la moció presentada pel Grup Socialista sobre un tema que ha format part de debats importants en aquesta cambra, no solament a la interpel·lació que es va fer sinó dins el mateix debat de la comunitat autònoma i altres. Parlam d'una qüestió àrida, complexa, però una qüestió fonamental per al nostre model econòmic i sobretot per al futur del nostre model econòmic.

Tothom reconeix, és un fet objectiu, que la comunitat autònoma de les Illes Balears és la que està a la cua, la darrera de totes, en I+D, per darrera hi ha Ceuta i Melilla, però en definitiva estam a la cua de les comunitats autònomes d'arreu de l'Estat espanyol i això és un element especialment greu per la situació econòmica que vivim. Això denota, crec jo, per part del Govern i per part de determinats sectors econòmics d'aquesta comunitat, l'autocomplaença que tenim amb la situació econòmica que vivim; com que ara van bé les coses no ens aturam a pensar en absolut com ens aniran d'aquí deu, quinze, vint anys, quan hi ha estudis més que seriosos de totes bandes, de distints centres de distints llocs importants i de pensament que denoten les mancances de la nostra realitat econòmica i territorial i social i que denoten la necessitat que tendrem dins breus temps d'introduir canvis substancials en aquest model. Això ja no ho discuteix ningú, ni tan sols el Partit Popular, però uns diuen que els canvis han de ser molt importants i els altres menys importants, uns parlen de canvi de model, uns altres parlen d'introduir elements correctors, però que la cosa requereix introduir elements correctors no ho discuteix ningú.

I que un element fonamental dins aquests canvis, hi ha elements importantíssims com combatre a fons l'abandó escolar, per exemple; com millorar la qualificació del mercat de treball i un etcètera determinat; però el que ningú no discuteix és que dins aquestes mesures és fonamental l'increment de l'I+D per afrontar aquest tema.

Per tant, jo el que veig és que aquí el Partit Socialista presenta una moció que intenta concretar en una sèrie d'aspectes que donarien una empenta substantiva a un tema que tots consideram decisiu. No m'entretindré a glossar cadascun dels punts, perquè ho ha fet la diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula, perquè a més s'entenen per si mateixos.

Jo podria entendre que aquí sortís el Partit Popular i digués, bé, al punt 1, al punt 2, al punt 4 en lloc d'això jo suggeriria aquesta altra mesura o en lloc del 25% jo suggeriria el 15% o jo suggeriria tal o qual, jo podria entendre una posició d'aquestes; el que me costaria entendre, si es produeix, que no té perquè produir-se en absolut, és que se sortís a dir que això no serveix per a res i que es rebutja. Perquè, una de dues: o és veritat que tenim mancança en aquest tema o no és veritat; si és veritat que tenim mancança d'incrementar, posar l'accent en el tema de l'I+D i que a més això és vital per al nostre futur econòmic, territorial i social d'aquesta comunitat, no s'entendria que, bé, aquí ja es fa tot el que es pot fer i no s'ha d'aclarir res.

Seríem, en definitiva, i no me vull allargar més perquè crec que el tema, repetesc, que l'hem debatut a la interpel·lació, l'hem debatut en el discurs de la comunitat autònoma, l'hem

debatut altres vegades, el tema és dels que no hi ha contradiccions dins aquesta cambra, ningú dins aquesta cambra diu que no és fonamental incrementar l'I+D, tots som conscients que això és vital per a nosaltres. Per tant, ara hi ha una proposta concreta damunt la taula, jo esper que els senyors del Partit Popular facin bona la intervenció inicial que deia que és un partit dialogant i de centre i donin suport a aquesta proposta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el diputat Sr. Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ens trobam davant una moció completa que planteja distintes qüestions per impulsar el que és un repte de les economies en el segle XXI i ens trobam davant un repte perquè implica unes polítiques transversals que haurien d'afectar no només la Conselleria d'Economia i Innovació sinó que pràcticament afecten la majoria de conselleries. És un tema d'educació, és un tema d'economia, naturalment, però també d'indústria, de sanitat, de turisme, d'agricultura, perquè realment sense la innovació, sense el desenvolupament, sense la internacionalització o, en altres paraules, si les empreses no innoven, i això significa que han d'anar cercant nous productes, detectant les tendències que demanden els mercats, si les empreses no incorporen processos de qualitat en la fabricació dels seus productes, si aquests productes no van ben arropats amb un bon disseny, amb una bona presentació que obri les portes del mercat i si, a la vegada, no es procura dia a dia incrementar la internacionalització, això és, actuar dins un món global, realment les empreses tenen poc futur.

Aleshores, no és tasca d'una conselleria, és una tasca d'una societat, no és ni tan sols una tasca del Govern, és una tasca d'una societat; a la Universitat que s'hi ha d'implicar, a tots els processos educatius, al món de la sanitat, etcètera.

Bé, he pujat aquí per donar suport a aquesta moció, seguint el fil argumental de la interpel·lació que va tenir lloc fa unes setmanes i per tant donarem suport a tots els punts que hi figuren.

I ara, senyores i senyors, amb el permís del Sr. President, voldria dedicar-los unes paraules perquè aquesta és la meua darrera intervenció com a diputat del Parlament de les Illes Balears, així és que me convindrà beure un poquet d'aigua.

Sol ser habitual acomiadar-se amb unes paraules de ritual, protocol·làries, d'agraïment i naturalment que ho farà. Els vull agrair a tots vostès la comprensió que han tengut, especialment quan alguna vegada la vehemència m'ha fet traspassar un fil, una línia invisible que separa allò que és correcte del que és incorrecte.

Els he de dir que per a mi el Parlament ha estat una gran escola on ho he après pràcticament tot, on m'he format, no

només políticament, sinó humanament com a persona. El Parlament no només és aquesta sala, sinó que ser al Parlament ens permet, m'ha permès conèixer entitats, les associacions, les persones més dinàmiques de la nostra societat que acudeixen en demanda de solució de problemes o per exposar-nos alguns projectes, bé, conèixer aquestes persones no té preu.

Vull agrair també el mestratge d'antics companys del meu grup que m'ensenyaren tot el que he après en política i, sense desmerèixer ningú, he de citar en Sebastià Serra, que crec que és el diputat, la persona que més ha sabut dur al Parlament els problemes de la societat, tenia una gran habilitat per traslladar al Parlament els problemes especialment de la gent més desvalguda.

Naturalment, els més antics recordaran en Joan Francesc López Casanovas, menorquí, sens dubte l'orador més brillant de tots els temps.

He de recordar també en Mateu Morro, per a mi la persona de les conviccions ideològiques més profundes.

I en Ramon Orfila que, a pesar de ser petit d'estatura, té el cor més gran que pot tenir una persona. I a mi me va ensenyar, me va fer entendre el significat de la paraula solidaritat.

Vull agrair també als meus companys de legislatura el suport que m'han donat aquests tres darrers anys, segurament els més difícils, gràcies Maria Antònia, Eduard, Joana Lluïsa.

Però sobretot crec que aquí s'ha d'agrair a la gent del meu partit, als militants, simpatitzants, el gran honor que m'han fet quan m'han concedit el privilegi de representar-los al Parlament. Sempre he dit que el major honor que pot tenir un ciutadà d'aquesta terra és representar el poble en aquesta cambra, parlar des d'aquesta tribuna. Per fidelitat, per tant, a ells, a aquests militants, simpatitzants que, d'una manera totalment desinteressada, altruista, sense esperar absolutament res a canvi, ni càrrecs ni llocs de feina, res, han fet feina moltes vegades en unes condicions adverses per tirar endavant un projecte difícil en aquesta terra.

Abusaré una miqueta més del president, per aprofitar aquests moments de privilegi que encara me resten per anar més enllà del que és un comiat ritual.

El president del Govern, en acabar la seva intervenció durant el debat de política general, me va dedicar unes amables paraules que, naturalment, he d'agrair. Va dir que he estat una persona lleial, lleial a la terra i lleial a la llengua. I me creguin que jo no seria lleial si no emprava el meu darrer alè, com a representant d'una part de la nostra societat, per dir-los que voldria haver deixat el Parlament en unes altres circumstàncies, i no me referesc a circumstàncies personals sinó a unes circumstàncies polítiques.

La setmana que ve més de 30.000 ciutadans, mitjançant una iniciativa legislativa popular, els expressaran a tots vostès la seva angoixa per un territori, per un paisatge que es degraden de forma vertiginosa; no són la majoria de ciutadans d'aquesta terra, però els 30.000 tampoc no són tots els que compartim aquest sentiment, el de patir cada dia, cada dia, quan veim com

el paradís que vàrem heretar es degrada a simple vista, dia a dia. I no és nostàlgia d'un passat que tanmateix no tornarà mai, sinó que és responsabilitat per un futur ple d'incerteses.

Tampoc no seria lleial si no els recordava, una vegada més, que hem aprovat una reforma d'Estatut d'Autonomia que no equipara jurídicament la llengua catalana amb la llengua castellana. Però més enllà de qüestions jurídiques, me preocupa que a un moment que les nostres illes tornen ser terra d'acollida siguem incapaços de fer entendre als nous mallorquins, als ciutadans nouvinguts que tenen un deure amb el poble que els acull, el deure d'ajudar-nos a preservar una llengua mil·lenària, la llengua escrita més antiga d'Europa, escrita de la mà d'un mallorquí universal, en Ramon Llull. Podríem fer tant cadascun de nosaltres si en lloc d'averkonyir-nos de la nostra pròpia llengua l'estimàssim i ensenyàssim a estimar-la als que han vingut de fora.

Diran que amb aquestes condicions no és molt lleial abandonar el càrrec quan queda tanta feina per fer, però la lleialtat també consisteix a saber donar pas a les persones que, per la seva joventut i per la seva il·lusió, poden donar un nou impuls a la tasca institucional i a un projecte polític.

Senyores i senyors diputats, hem comentat moltes vegades, a tertúlies aquí fora, que el debat parlamentari es degrada d'una manera progressiva i, si és així, només nosaltres en som els culpables. Permeti'm, per tant, quan ja tenc un baix de la tribuna i ja som més ciutadà del carrer que parlamentari, que els faci un prec, un prec que confés que jo no sempre he sabut complir, el prec és: en el futur, cadascun de vostès, moments abans de pujar dalt d'aquesta tribuna, abans de començar la intervenció, pensin un moment, uns segons, i pensin "ara tindrè l'honor de parlar representant el meu país". Els ciutadans del carrer, entre els quals jo ja m'hi compt, els ho agraiem.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments a la sala)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Sampol, des del Grup Parlamentari Popular, li desitjam, com no podia ser d'una altra manera, el millor.

Anem pròpiament a la moció que presenta avui el Grup Parlamentari Socialista, la qual deriva de la interpel·lació que hi va haver, avui fa quinze dies, referent a polítiques del Govern entorn d'R+D+I. Dir-li que una cosa va quedar clara i que compartíem tots els grups parlamentaris que és que la inversió, destinar recursos a R+D+I és fonamental per a la productivitat, per a la competitivitat, per a la diversificació econòmica. I en aquest sentit dic açò perquè el Govern actual

dedica molts recursos durant aquesta legislatura a accions d'R+D+I.

Una moció que ens presenta, Sra. Abascal, que consta de vuit punts, els vuit punts pràcticament insten el Govern a suplementar partides pressupostàries o suplementar el pressupost de cara al 2007, cosa que ja durant tota aquesta legislatura aquest govern fa. Jo el que not a faltar aquí, a les seves intervencions, tant el dia de la interpel·lació com avui defensant aquesta moció, és que no ha fet cap referència al que se li va dir per part del conseller o del diputat que va dur la interpel·lació per part del Partit Popular referent als fons europeus, a la distribució discriminatòria que fa el Govern ZP dels fons europeus.

Els fons europeus són un muntant total de 2.000 milions d'euros i senzillament, des de Madrid, tan sols se'ns destina un 0,1%, que són 2 milions d'euros; és a dir que per ser d'un altre color polític i amb una discriminació total, i la prova la tenim, que una altra comunitat autònoma, com és Andalusia, rebrà 800 milions d'euros. I no tan sols és vergonyós açò, sinó que també el Govern central eliminarà un tram regional que existia, el qual donava peu que les comunitats autònomes poguessin destinar, poguessin, millor dit, manejar part d'aquests diners, també desapareixen. És a dir que una discriminació totalment absoluta a la qual ja ens té acostumats el Govern ZP, com ho ha demostrat o com ha dit avui també el conseller quan han parlat a les preguntes quant als pressuposts de l'any 2007.

Miri, entrant pròpiament al que són els punts de la moció, hi ha tres punts, l'1, el 2 i el 4 que ens parlen, entre d'altres coses, d'una major dotació pressupostària de cara als pressuposts del 2007. Dir-li que els pressuposts, millor dit, que el que destina actualment aquest govern, a través de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació, a polítiques d'R+D+I és el 2% del pressupost total de la comunitat autònoma, quan a l'època del pacte de progrés, és a dir, fa quatre anys enrera, tan sols s'hi destinava un 1,3%. Tenint en compte, a més, que el pressupost s'ha incrementat d'una manera molt significativa, quantitativament aquesta quantitat que inverteix actualment o que es destina a R+D+I és molt més important que no en anys anteriors.

Al punt 1 demana incrementar un 25% el pressupost del 2007 destinat a fomentar la implantació d'R+D+I a les empreses. Miri, aquí, des de l'any 2002 al 2006, només la Direcció General d'R+D+I, ha passat de 3,53 milions d'euros a 7,46 milions d'euros; no podem estar d'acord amb aquest punt perquè l'esforç que fa aquest govern, a través, torn a repetir, de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació, és molt superior al que vostè està demanant, és una cosa que es fa any rera any durant aquesta legislatura. La prova la té que a l'any 2006 hi va haver una línia de foment projectes cooperats, més de 400.000 euros; una línia per a seminaris i congressos, 120.000 euros, i també de cara al 2007 hi haurà una línia nova per a contractació de personal tècnic. En definitiva, l'esforç que fa, el qual aquí no es reconeix amb la moció que vostè presenta ni amb el debat de la interpel·lació amb els seus argumentaris, és molt superior al que vostè demana.

Al punt 2, el qual demana destinar o duplicar el pressupost destinat a contractar investigadors, també en aquest punt dir-li

que des de l'any 2003 fins l'actual projecte de pressuposts, l'increment que hi ha és d'un 213,50%, un increment en recursos humans brutal, per la qual cosa no podem estar d'acord amb el que vostè demana aquí, com fent veure que el Govern en aquest sentit, en R+D+I, no fa res i no du polítiques endavant. I l'increment que hi haurà, en principi, que els pressuposts encara no són definitius, però damunt el projecte de pressuposts, serà d'un 43,27% quant a investigadors.

També demana en el punt 3 incorporar al portal Balears Innova tota la informació sobre ajudes i subvencions destinades a empreses, perquè puguin incorporar investigadors i millorar les inversions en R+D+I. Si vostè entra al portal veurà que açò hi és, tal vegada potser que hi siguin totes, però el portal és una eina que tenen els empresaris d'avui per poder saber quines són les polítiques que du a terme la Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació. I a més a més, també hi ha altres mitjans a través dels quals els empresaris de les nostres illes poden acudir a la conselleria per a aquests ajuts i subvencions.

Al punt 5 ens demana la creació del centre de referència d'investigació en turisme. Aquí també el dia de la interpel·lació va quedar prou clar com estava el tema: aquí s'havia produït un retard per uns canvis que hi va haver en el Ministeri d'Educació i Ciències i per açò no s'ha duit endavant. En aquests moments, des del Govern balear s'han passat els estatuts d'aquest centre ja al Govern central i s'està, diguem, a l'espera per dur-ho a terme. En definitiva, no podem aprovar un punt que diu instar el Govern que treballi quan realment ja fa temps que ho està fent.

En el punt 6 demana recuperar la finalitat del Parc Bit. Miri, aquí la finalitat del Parc Bit no creiem que s'hagi perdut, creim que en tot moment el Parc Bit i les empreses que hi ha té un marcat caràcter tecnològic, compleixen els estatuts i els requisits que demana, diguem, el Parc Bit, amb la qual cosa tampoc no podem estar a favor d'aquest punt.

En el punt 8, jo és que aquí li demanaria, quan parlem de la torre o de l'antena de repetició de Formentera, sí que li demanaré que poguéssim votar aquest punt a part, senzillament perquè no consider que entri dins el que és R+D+I, del que és aquesta moció, senzillament perquè, el problema, vostè sap que hi havia un problema de llicències que ara potser que estigui resolt, i en breu, el més aviat possible, el Govern procedirà a instal·lar aquesta antena perquè els ciutadans de Formentera puguin gaudir, per exemple, de veure la televisió com la resta de ciutadans de les Illes Balears. Per açò li demanaria que aquest punt el poguéssim treure de la votació i votar-lo a part.

En el punt 8 ens demana instar el Govern de les Illes Balears a executar el cent per cent del pressupost en projectes destinats a I+D+I. Nosaltres no tenim cap dubte que l'estat d'execució dels pressuposts del Govern balear sempre ha estat un estat d'execució elevat, i concretament en el cas de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació doncs també. Aquí senzillament, a més, dir-li que no podríem acceptar aquest punt perquè hi ha una sèrie de fons europeus que són finalistes, s'han de dedicar a una cosa determinada, han arribat al llarg del segon semestre del 2006, i probablement no hi hauria prou temps de poder-lo executar al cent per cent. Per tant, tampoc no podem votar a favor, però sí dir-li que sabem del gran grau de

compliment que tenen els pressuposts d'aquesta comunitat autònoma durant aquesta legislatura.

En definitiva, Sra. Abascal, dir-li que consideram que presenta una moció amb la qual molt en el fons hi estam d'acord, que l'R+D+I és molt important, torn a repetir, per a la productivitat, competitivitat i diversificació econòmica, però vostè ha parlat d'una sèrie de punts i d'actuacions del Govern que jo crec que en aquests moments ja s'han fet, ja s'ha més que superat el que vostè demana aquí, l'impuls que dona aquest Govern a través de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació a l'R+D+I. I a més, torn a repetir, que el que no compartim de cap de les maneres és la discriminació que es fa des del Govern central, des del seu Partit Socialista a Madrid, quant a la redistribució de recursos europeus, dels fons europeus que van al Govern estatal i que només ens dóna el 0,1% del total, enfront d'altres comunitats autònomes que reben, nosaltres, torn a repetir, 2 milions d'euros, i Andalusia per exemple 8 milions d'euros.

En definitiva, Sra. Abascal, no crec que sigui una moció presentada ni en forma ni en el temps adequat i per tant, exceptuant-ne el punt 7, del qual li demanam votació separada, rebutjarem tota la resta de punts.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. Sra. Abascal.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Antes de seguir con mi intervención, me gustaría decir unas palabras al Sr. Pere Sampol, que no está en este momento, pero, en nombre del Grupo Socialista, decir que hoy, que ya es el último día que está con nosotros en este Parlamento, se marcha un buen político y un compañero y que le agradecemos al Sr. Pere Sampol todo lo que ha aportado para Mallorca y para estas islas en toda su trayectoria política. Y que deseamos que en el futuro pueda tener las mismas satisfacciones que en algún momento haya podido tener desde esta tribuna. Gracias.

En segundo lugar, paso ya, bueno, agradecer el apoyo de Esquerra Unida y del PSM en esta moción que nosotros seguimos entendiendo que es actual, que es necesaria y que demuestra lo que he dicho en mi primera intervención, la falta de interés por parte del Govern balear y de la Conselleria de Innovación en llevar a cabo unas políticas decididas en estos temas.

El Sr. Pere Sampol ha dicho antes que las políticas de I+D+I tienen que ser transversales, y efectivamente, pero cuando desde la conselleria que es responsable del área no se tiene ese interés es difícil que esa transversalidad se traslade a las otras consellerias, hasta el punto de que a día de hoy tenemos la ratio más baja de ordenador por alumno, tenemos la ratio más baja de empresas innovadoras y, por supuesto, tenemos una de las ratios más bajas en productivitat empresarial. Y esto se demuestra y es algo que se deriva claramente de esa falta de interés en estas políticas.

El Sr. Diputado del Partido Popular que ha salido a defender su postura ante la moción que nosotros que nosotros presentábamos, me ha llamado la atención porque es que, bueno, es el argumento que suele utilizar el Partido Popular, nosotros todo lo estamos haciendo bien y además lo hacemos mucho mejor que lo hacían ustedes antes, con lo cual es que sinceramente el debate ya pierde un poco de interés, o sea porque es la misma película repetida todos los días. Y sinceramente llega un momento en que pierde un poco pues esa calidad a la hora de debatir en temas que son importantes.

Yo lo he dicho desde el primer momento, es necesario ir incrementando y de manera decisiva todos los presupuestos en temas de I+D+I, es imprescindible, si no se aporta dinero desde luego es muy difícil llevar a cabo estas políticas. Ahora bien, su actitud de victimismo, que además contrasta también con lo que dijo el señor presidente de esta comunidad cuando habló que iba a dejar el victimismo de lado, que ya no se iba a quejar de Madrid, y en la primera moción que pueden studies sacar el tema de Madrid, adelante. Y se lo he dicho antes al Sr. Conseller en mi primera intervención, el Sr. Rodríguez Zapatero, no ZP, el Sr. Rodríguez Zapatero, presidente de este país, de momento, dijo claramente que estaba dispuesto a invertir en Baleares, cuando hubiera proyectos decisivos en innovación. Y el problema de esa comunidad es que no ha habido esos proyectos, no ha habido esa decisión por parte de la Conselleria de Innovación de llevarlos a cabo. Y por lo tanto, si no hay interés, desde luego por parte de la comunidad...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poquet de silenci, per favor, si són tan amables tots.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

¿qué poco interés puede haber por parte de Madrid cuando no están ustedes dispuestos a aportar lo que ellos les están planteando, proyectos? Y ellos, y lo he dicho, Madrid está dispuesto a invertir, no, no es cara dura, Madrid está dispuesto a invertir, pero ustedes preséntenles lo que tienen que hacer, hagan ustedes los deberes, negocien lo que tegan que negociar y entonces llévenlo adelante. Es así de claro, ni más ni menos, el victimismo no sirve y no sirve cuando se está hablando además de un tema competencial, es decir, estamos hablando de la innovación en la comunidad y siempre hay que echas balones fuera, siempre. Y ustedes son desde luego en eso tienen, vamos, la medalla de oro, en echar balones fuera, la falta de responsabilidad a la hora de poder llevar a cabo sus propias acciones y de reconocer los errores que cometen, desde luego ustedes no tienen ni una. Pero pónganse de acuerdo, por un lado el Sr. Matas dice que no va a haber victimismo, y a la primera de cambio ya hay victimismo. O sea, por lo tanto, aquí desde luego algo falla y la comunicación en este caso no están dando el mismo discurso.

Esta moción tenía ocho puntos que pretendían mejorar las políticas de I+D+I, que está claro que no hay intención.

Por cierto, con el tema del portal de Balears Innova, le recomiendo, Sr. Diputado, que entre, porque no hay ni la mitad

de los programas que desde Madrid se aportan a las empresas, no hay ni la mitad de los programas. Por lo tanto, ¿qué problema hay con incorporar información a un portal que se supone que está destinado a informar a las empresas? Sinceramente, lo único que a mi se me ocurre es esto: su negativa continúa a que desde el Grupo Socialista se puedan llevar a cabo acciones encaminadas a mejorar las políticas, y ustedes por sistema votan que no.

En cuanto al punto séptimo, que usted me pide que se vote por separado, es que si antes del 31 de diciembre no está puesta esta antena que, por cierto, nuevas tecnologías, y es responsabilidad de la Conselleria de Innovación, también es responsabilidad suya, por mucho que el conseller no quiera aceptarlo, es su responsabilidad y es así, nosotros estamos dispuestos ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

... ahora si el 31 de diciembre no está puesta esta antena, desde luego ya sería, como mínimo, ridícula la postura del Partido Popular ante este tema.

Y por último, ya para terminar, me gustaría leerle unas palabras del estadounidense, Edmund Phelps, que va a ser proclamado premio Nobel de economía, ¿de acuerdo?, habla sobre la necesidad de que Europa alcance el dinamismo, y dice: "Depende de un alto nivel de innovación, una abundante creación de empleo y una productividad de primera categoría". Lo que se pide para Europa deberíamos pedirlo para esta comunidad, y ustedes, señores del Partido Popular, no están dispuestos a darlo.

Gracias.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Abascal. Sra. Abascal, es fa votació separada de cap punt? Del punt número 7? Idò, si ara els sembla bé, podem votar el punt número 7 i després votam la resta. Ara votam el punt número 7, senyores i senyors diputats passam a la votació.

Unanimitat, 52 vots a favor.

I ara, senyores i senyors diputats, votam tota la resta de punts conjuntament. Procedim a la votació.

22 vots a favor; 28 en contra; 2 abstencions.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 5190/05, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació del PORN del parc natural de Llevant.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a les proposicions no de llei i en primer lloc, debatrem la Proposició

no de llei RGE núm. 5190/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació del PORN del parc natural de Llevant, ajornada a la sessió plenària de dia 13 de juny del 2006.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Andreu Crespí.

EL SR. CRESPI I PLAZA.

Gràcies, Sr. President. He fet via a sortir, no sigui que me l'ajornin una altra vegada.

Bé, aquesta proposició té ja el seu temps, no gensmenys no han canviat excessivament les coses o almanco nosaltres no tenim coneixement que les coses hagin canviat i per tant la situació és aquella que deriva de l'aprovació en aquesta cambra de la llei d'acompanyament dels pressuposts per a l'any 2005, on es deia el següent: "A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei -la llei de pressuposts- el parc natural de la península de Llevant queda limita a l'extensió de les finques públiques d'Aubarca, es Verger i s'Alqueria Vella, propietat de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i es mantenen les reserves naturals de Cap Farrutx i Cap des Freu, d'acord amb la delimitació i règim jurídic establert ...", etcètera.

Per tant aquí hi ha hagut una important reducció de la superfície terrestre i una significativa modificació de la superfície marina que, tot i que augmenta, desprotegeix una zona del litoral important. El parc natural quedava establert, tal com es pot veure en aquest mapa en tecnicolor, en una ample superfície, la qual només deixava fora pràcticament les zones urbanes o les zones pròximes als nuclis urbans, i protegia no només tota la part terrestre sinó tot una àmplia zona litoral que anava des de la Colònia de Sant Pere fins pràcticament el Port de Cala Rajada.

No sabem per quina raó, no s'aporta cap estudi científic que justifiqui aquesta modificació. La justifica la filosofia del Partit Popular que en matèria de medi ambient si els ciutadans no hi estan d'acord doncs no es protegeix. Aquesta no és una filosofia que s'apliqui de manera generalitzada per part del Grup Popular, perquè, per exemple, es podria dir que els ciutadans que no venen a bé a pagar l'Impost de transmissions doncs que no el paguin, jo crec que tendria més acceptació que això dels parcs naturals si feien aquestes coses. Per tant, aquesta és una decisió política que el Govern havia pres ja molt abans d'accedir a aquest govern i que es va materialitzar amb tota una campanya en contra d'aquesta declaració que va fer el govern anterior.

Nosaltres què voldríem? No qüestionam la metodologia, però el que ens agradaria és que avui el conseller intervingués en un torn incidental i ens comunicàs que, d'acord amb el punt 2 que apareix en aquesta mateixa llei d'acompanyament, que diu "sense perjudici del que es disposa a l'apartat anterior d'aquesta disposició, els propietaris de finques privades incloses dins la delimitació del parc natural de Llevant, previ a l'entrada en vigor d'aquesta llei, podran sol·licitar voluntàriament la inclusió de la finca a l'àmbit del parc". El Sr.

Conseller, quan va pujar aquí a defensar la llei d'espais de rellevància ambiental, la LECO, va fer el "farol" de dir que tenia a un determinat parc natural doncs ja l'acord previ d'un conjunt de ciutadans, de propietaris molt importants. A nosaltres no ens pareix malament aquest procediment, arribar a acords sempre és bo, sigui la matèria que sigui, per tant si el Grup Popular ens digués, miri, no li votarem aquesta llei, perquè amb els propietaris que han estat d'acord a ser inclosos en el parc natural, no només recuperam la superfície que a l'any 2001 es va protegir, sinó que l'hem doblada. Ens encantaria i fins i tot estariem disposats a retirar la proposició no de llei.

No creim que sigui així i segurament no és així perquè ells varen sembrar, el Partit Popular va sembrar allà l'espècie que impossibilitava això, no és possible fer una campanya en contra d'una cosa i llavors, dient que és horrorosa, que és dolenta, i llavors aconseguir que aquests mateixos ciutadans que s'hi han posat en contra, de cop i volta canviïn d'opinió. Per tant, nosaltres ens temem que això no serà així.

I és jo crec que una mica sorprenent i una mica trist, i recordaria algunes de les reflexions que ens feia en el seu discurs el diputat Sampol, veure que mentre amb una mà feim una cosa amb una altra en feim una altra. El Partit Popular, el grup parlamentari, el Govern A, perquè es veu que ara els governs es designen per la lletra inicial del seu president, com ens ha mostrat un diputat del Partit Popular que ha intervingut en el tema anterior, el Govern M, el Govern del Sr. Matas, el Govern M, doncs amb una mà pretenen donar legislacions en matèria mediambiental, ara som a punt de veure una llei sobre la contaminació acústica, mentre que amb l'altra, que és la de l'execució, la de posar en pràctica coses, fan tot el contrari. És a dir, tendrem una legislació que analitzi, el nostre corpus legislatiu dirà que aquesta comunitat es preocupa pel medi ambient, però aquell altre que faci una anàlisi de l'executiu, dirà: i per què han fet aquestes lleis si tanmateix no protegeixen res? Per què havien de fer una LECO, si no s'ha utilitzat aquesta, perquè haguem augmentat de manera significativa la superfície que un govern anterior que no la tenia havia pretès fer.

Per tant, senyores i senyors, jo crec que a les Illes Balears, tots els indicadors ho demostren, és imprescindible incrementar la protecció del nostre territori, aquesta protecció no és en cap cas incompatible amb el desenvolupament econòmic, amb el desenvolupament turístic, amb la qualitat de vida dels nostres ciutadans, sinó tot el contrari, i per tant creim que és una decisió, seria una decisió intel·ligent, que el Govern del Partit Popular donàs suport a aquesta proposició no de llei i mitjançant els instruments que consideri adequats restaurarà la superfície que inicialment s'havia protegit.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. El Govern vol intervenir, s'obre un torn incidental. Té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. No pensava intervenir, però després de la falsedat que ha dit el Sr. Andreu Crespí, falsedat en majúscules, que les Illes Balears tenen menys espais protegits que els que hi havia dia 1 de juliol del 2003, -sí, sí, sí, vostè últimament diu que no ho ha dit, l'altre dia vaig mirar el que va dir i va dir exactament el que jo vaig dir, és a dir ...

A veure, és fals dir això que ha dit vostè quan parlava del punt 2. Les Illes Balears tenien una situació en espais protegits a dia 1 de juliol del 2003 de 30.000 hectàrees terrestres, 30.000; bé que tenguéssim ja la declaració de parc natural, reserva o monument natural, era aquesta, 30.000 hectàrees. A dia d'avui, ningú li nega a vostè que el Govern amb la llei d'acompanyament, a cara alta, acomplint una promesa electoral, com la mateixa de l'ecotaxa, és a dir, hi ha gent que està empegueïda de pensar una cosa, nosaltres no, i la vàrem fer i vàrem tornar enrera el parc de Llevant i el de Cala d'Hort. Vostè fa referència a aquest acord de dia 23, però a vostè no se li pot escapar en aquest moment que en aquests moments hi ha iniciats un nou PORN en el parc natural de Llevant el qual no té res a veure amb les finques públiques que vostè ha dit, i si no, Sr. Andreu, vostè està mal informat, perquè hi ha un PORN iniciat a la Serra de Llevant que en total aquest PORN té 9.400 hectàrees. I vostè dirà, abans en tenia 14.000 o 15.000 i en té 9.000; sí, sí, en té 6.000 menys o 5.000 menys, però d'acord amb els propietaris, i aquesta és la nostra política. I vostès no estan d'acord amb això.

És a dir, l'acord és, ha canviat, ha passat alguna cosa que vostès no se n'han adonat, ha canviat, ha passat que a partir d'ara aquests llocs, que són els que deia la LEN del 1991, els mateixos, hi ha acord amb la propietat perquè no l'hem trepitjada com es va trepitjar la passada legislatura. I a Llevant hi haurà un parc que no serà de finques públiques només, sinó que hi haurà més de 7.000 hectàrees que són de finques privades. I que no els hem posat l'argolla al coll.

I després passa el mateix amb el parc natural de Cala d'Hort, el qual també ha tornat més petit, però no és el de les finques públiques i les befes que vostès feien aquí a la llei d'acompanyament de l'any 2004, desembre del 2003, que parlaven de 7 hectàrees, tampoc. O no compten les proteccions cautelars d'un pla d'ordenació de recursos naturals? O no compta que hagi acabat una exposició pública d'un pla d'ordenació de recursos naturals de la Serra de Tramuntana, el qual té 61.500 hectàrees terrestres i que ha acabat ja l'exposició pública? I qui ha de fer qualsevol cosa allà dins ha de demanar informes durant aquest darrer any a la Direcció General de Biodiversitat.

Avui a Balears hi ha 90.400 hectàrees, Sr. Crespí, 90.400 hectàrees que tenen una protecció. A qualcuna li faltarà acabar de definir la figura i a qualcuna li faltarà acabar de tenir l'aprovació definitiva, però, sota la Llei 4/1989, això ja és protecció. Així de clar, el que no es pot dir aquí és el contrari; una altra cosa és que jo entenc que vostès varen voler fer un PORN de la Serra de Tramuntana que tenien fet dins els calaixos de la Direcció General de Biodiversitat, però supòs que amb la que era al meu lloc, l'exconsellera, no varen ser

capaços de treure-lo. En canvi aquest govern, amb acord a Llevant i acord a la Serra de Tramuntana, haurà passat de 30.000 hectàrees a 94.000. I si a finals d'any o abans d'acabar la legislatura s'aprova definitivament el paratge natural de la Serra de Tramuntana, tres anys i mig hauran fet més d'un cop en la protecció del territori que vint-i-tres anys de legislatures a la nostra comunitat. És a dir, voler dir el contrari d'això, un pot dir que no està d'acord amb el sistema, un pot dir que ho faria d'una altra manera, un pot pensar voler fer les coses distintes del que hi ha, això és igual que quan parlen vostès de Catalunya, parlen del parc natural de sa Garrotxa, no és un parc natural, és menys que una ANEI, i no, i s'hi construeix i s'hi fa de tot, i vostès com que els han ensenyat aquesta frase diuen això.

La LECO, en el paratge natural actuarà com a altres llocs s'actua tant a la comunitat navarra com a Extremadura i com s'està fent també a Canàries. I en aquest moment, la LECO té iniciat un PORN al sud de Menorca; té iniciat un PORN a la península de Fornells i el Toro; té iniciat un PORN en el Trenc-Salobrar de Campos; té iniciat un PORN, el qual ha acabat la seva exposició, a la Serra de Tramuntana, que n'hi que volen que sigui més gros, bé, són 61.000 hectàrees, n'hi ha que troben que a la Serra n'hi ha d'haver més, d'acord, ja ho veurem, si ha de créixer creixerà, però abans no n'hi havia cap i ara n'hi ha 61.000 d'hectàrees, 61.000 hectàrees són 3.000 hectàrees més que a l'illa d'Eivissa. I per què no ho varen fer vostès la passada legislatura això?

El que no podem consentir, Sr. Crespí, és que en aquesta tribuna es digui que en aquest moment tenim menys espais protegits que quan va començar aquesta legislatura. En aquest moment, en mesures cautelars tenim el triple d'espais protegits que hi havia dia 1 de juliol, de 30.000 hectàrees a 94.000 hectàrees.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per contestar té la paraula el diputat Sr. Crespí i ho podrà fer per cinc minuts.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Sí, gràcies, Sr. Font, per haver-me fet cas i haver sortit a fer una qüestió incidental. Miri, jo no he sortit aquí a fer una interpel·lació damunt la política de parcs, aquí tenim una proposició no de llei concreta i perquè, pel que es veu no m'acaba d'entendre, no dec vocalitzar adequadament, la té escrita i diu el que diu, i els metres quadrats que vostè diu o les hectàrees que vostè diu són les que diu la proposició no de llei. Per tant, jo no he tractat d'enganyar ningú, jo no he parlat de si tenim menys protegit en el conjunt de la comunitat, parlem d'un parc natural en concret, un, aquest. I vostè ha reconegut aquí que evidentment s'ha disminuït la superfície protegida i s'ha disminuït la superfície protegida perquè ho ha volgut fer amb acord dels propietaris. I jo li diria, Sr. Font, vostè que no té por de sortir aquí, no té por de sortir al carrer, per què no convenç els que fan falta per arribar a la superfície? Per què no

assumeix el compromís, ara, avui aquí, quan tanqui aquesta qüestió incidental, d'anar-se'n a passar una temporada per la zona aquella d'Artà, se cerqui per allà un habitatge rural adequat i es dediqui a convèncer tots aquells propietaris que no ho han admès, i que segurament són aquells que vostès mateixos varen convèncer perquè no hi entrassin.

Jo, és que si me venen uns senyors i me diuen: parc natural, quin desastre, quin desastre; i després me venen i diu: vol firmar per fer un parc natural que ara faré jo? Home, jo no li firm, si vostè me deia que era dolent abans, ha de ser dolent ara. Per tant, vostès varen impossibilitar tal vegada aconseguir que ara el cent per cent d'aquests propietaris, molts dels quals hi estaven d'acord llavors també.

Per altra banda, l'aplicació de la normativa, l'aplicació de la seva llei, la que vostè va du a aquest Parlament, no l'impedeix declarar parc natural finques que no són de propietat pública, no l'impedeix. Vostè ho podia haver fet, perquè vostè tenia el mecanisme, si no tenia un percentatge per fer-ho d'una manera, i si el tenia per fer-ho d'una altra.

I en darrer cas, miri, i per què han suprimit una zona marítima que no té propietaris? Per què la zona de costa entre la Colònia de Sant Pere i Cap Farrutx l'han eliminada quan això és de propietat pública, que jo sàpiga, i si és una zona marítima, m'agradaria saber per què l'han llevada? Quina raó científica? Quins pescadors perjudiquen en concret, en una paraula, perquè és l'única explicació. És a dir, vostès ho varen voler modificar i li pegaren garrotada, però sense cap criteri, algunes sí que tenen criteri, entre cometes, però d'altres m'agradaria que m'ho explicàs.

Per tant, a vostè que li agraden els compromisos i li agrada, perquè fins i tot ha arribat a dir que s'ha protegit més ara, en què vostè és conseller de Medi Ambient, que a tots els anys anteriors, dels quals no governaren vostès quatre anys, tota la resta també eren vostès. És a dir que els seus consellers del PP de medi ambient, els ha dit que eren uns incompetents també, vull dir que ... Jo crec que davant aquesta situació una mica supèrbia que vostè ha sortit a mostrar aquí, es comprometí a anar veure els propietaris que no han firmat i que en un termini de sis mesos vostè tindrà les firmes de tots ells i hauré recuperat, per la via que vostè vol, i li agrada, la superfície que estava inicialment protegida.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Crespí. Per tancar el torn incidental, té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Sr. Portaveu, Sr. Crespí, és senzill, nosaltres, efectivament, hem governat quatre legislatures i vàrem fer el que vàrem fer, però el que és evident és que aquesta legislatura el que ha passat no havia passat mai, i ni supèrbia ni punyetes, feina, compromís, paraula i fets. I jo què vol que li digui? I sí, i això és així, un president

que té les coses clares, un grup parlamentari que li dóna suport i un partit que sap cap on anar en el futur en temes de protecció de medi ambient. Amb una altra filosofia, que és sense imposicions i parlant amb la gent.

I vostè no m'ha d'enviar a parlar amb ningú, jo he anat a parlar amb la gent, jo hi he anat; què vol que facem una carrera per la protecció? No entraré a aquestes missions que vostè me vol posar, és la llibertat de la gent que ha de fer que entri. La Serra de Llevant hi és tota, l'anterior parc natural de Llevant entrava, sortia d'ANEI i tot, es ficava dins rústic i volia creuar fins a Son Servera, només per bravejar, allò era bravejar i imposar.

Una altra cosa, Sr. Crespí, vostè no varen intentar fer firmar ningú, vostès ho varen fer per decret, amb nocturnitat i traïdoria duent-ho a un Consell de Govern. El mateix que varen aprovar els LIC i ZEPA de Balears que varen acordar que havien de fer l'exposició pública i informar els ciutadans i no ho varen fer i la Unió Europea ens ha castigat i hem hagut de fer l'ampliació, l'ha feta aquest govern i se li ha acceptat. *Unos tienen la fama y los otros cardan la lana*, hi ha gent que necessita parlar de verd i ecologisme per poder seure a aquestes cadires, és la segona vegada que ho dic en aquesta legislatura i m'hi reafirm; i en canvi hi ha gent que tal vegada sense cap dubte hem tengut una evolució dins el nostre pensament i en la forma d'afrontar els problemes. Però vostès, com que són perfectes, des del dia que varen nàixer fins al dia que moriran, no reconeixeran mai cap evolució en aquest sentit, però cadascú del seu pa farà sopes.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

Una qüestió important, el parc natural de la península de Llevant tenia 16.498 hectàrees i en tenia 5.275 en marines; el parc actual en té 9.054 de terrestres i en té 5.627 de marines, la qual cosa en hectàrees marines hem crescut 414 hectàrees, hem crescut, no hem llevat res. No, no, una cosa important han de conèixer vostès, clar, de la protecció només volen conèixer les grans frases; tota la part de baix què és Sr. Crespí? És el LIC marí d'aquesta zona, el qual tindrà el seu pla propi de gestió i té incorporat tot el LIC marí de baix. Per cert, LIC marí que vostès varen deixar donar el final d'obra i acabar el port de la Colònia de Sant Jordi, Sra. Rosselló, sense que la Comissió Balear havia informat en contra, dins un LIC marí varen fer l'ampliació aquesta definitiva. Se'n recorden de s'Estanyol? Això són pecatots, pecatots, això, no he vist cap grup ecologista ni cap ONG ni ningú que hagi sortit a dir això, perquè no hi ha res pitjor que governar, perquè quan governes te n'adones que ets igual que tots davant els problemes i que de vegades t'equivoques i de vegades no.

I per acabar, Sr. Crespí, perquè crec que li he deixat ben clar, vull que tengui molt clar que en el Llevant s'està fent un PORN nou que no té res a veure amb les finques públiques, perquè si no seria un PORN de 1.500 o 1.600 hectàrees. I el que li vull dir és que Cala d'Hort, a nivell terrestre tindrà 1.264 hectàrees; la Serra de Tramuntana, 61.000 hectàrees; la península de Llevant, les 9.000 i busques que li he dit; el sud de Menorca, 7.938; el nord de Menorca, 3.360, i es Trenc-Salobrar de Campos, 3.780. Això són un, dos, tres, quatre espais nous, dues modificacions de dos que havien fet vostès,

que són sis, i farà un total de 94.056 hectàrees, a 30.400, n'hi van 63.900 i busques. I si no hi ha res de nou, més d'un PORN estarà acabat a finals de legislatura i si no està acabat s'acabarà i no passa res. El que és evident és que hem triplicat els espais protegits de les Illes Balears.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per a fixació de posicions? Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula la diputada Sra. Rosselló i Pons.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. En primer lloc, hem de dir que el nostre grup donarà suport a la moció que ha presentat el Partit Socialista, perquè entenem que tant en el seu primer com en el seu segon punt idò és evident que no només hi estam d'acord, sinó que no hem entès mai com així es va tornar enrera el parc natural de Llevant el qual era un fet ja des de l'any 2001, i que el primer que va fer el Govern del Sr. Matas va ser senzillament eliminar-lo per la llei d'acompanyament.

Per tant, jo voldria parlar d'un parell de qüestions: en primer lloc, quina ha estat la política del Govern del Partit Popular respecte del parc de Llevant, del qual aquí parlam avui? En primer lloc, una política de desprotecció, va reduir directament l'espai natural; bàsicament, a més, ja he dit, a través de la llei d'acompanyament, sense cap informe de res, sense cap aval d'un informe ambiental de dir per què tornava enrera una protecció que ja estava consolidada des de l'any 2001, sense cap tipus d'explicació ni una sinó únicament i exclusivament perquè ho havia dit el Sr. Matas quan feia els mítings electorals per devers la zona de Llevant. A una campanya generada, a més, pel propi Partit Popular, precisament carregada de mentides, on, senzillament, va prometre que eliminaria aquest parc.

Des d'aquest punt de vista, jo vull recordar que precisament el parc de Llevant tenia, hi havia un acord molt important per part de tots, per exemple, els batles de la zona, majoritàriament; també hi havia un gran acord, fins i tot es va fer una enquesta en aquell moment on hi havia realment més d'un 60% de la població que considerava que era molt adequat dur endavant aquesta protecció i hi havia tota una sèrie no només d'informes sinó d'una feina importantíssima amb quantitat d'organitzacions, de persones en concret, etcètera, per dur endavant una protecció de la zona de Llevant que estava basada, i ho vull recordar, que incloïa 11 ANEI, 3 ARIP, que és el que diu la Llei d'espais naturals, 24 d'alzinar protegit, que és un ANEI d'alt nivell de protecció; les zones ZEPA i en base a la Directiva 79/409 de la Unió Europea de Cap Farrutx, Cap des Freu i Cap Vermell; les àrees LIC, en compliment de la Directiva d'hàbitats, que són les muntanyes d'Artà, Cap Vermell i na Borges.

Per tant, podria seguir així, però tota la proposta que hi havia feta de protecció ho era en base no només a estudis, normativa existent, amb anàlisis fetes de la riquesa respecte dels seus valors naturals i, en aquest sentit, per tant, hi havia un aval importantíssim, el qual el Partit Popular tot això ho havia d'esborrar perquè senzillament el que havia de fer era eliminar el que havia fet el pacte, res més, no hi havia cap altra política de res més. Per tant, el fet, desprotegir, clarament, i a més una desprotecció feta amb arbitrietat, és a dir, lleven el parc natural de Llevant en aquest cas i també el parc natural de Cala d'Hort en el mateix moment i en canvi no eliminen el parc natural de Mondragó, el parc de s'Albufera des Grau, el parc de s'Albufera de Mallorca. Per què no ho fan quan també estan dins zona de propietats privades? Idò senzillament no ho fan perquè, com que ho varen altres del Partit Popular, senzillament idò no ho fan, consideren que no ho han de fer. Per tant, amb una absoluta irresponsabilitat i amb una absoluta arbitrietat entorn de la protecció dels espais naturals, això és el que va fer el Partit Popular respecte de Llevant.

En segon lloc, què ha fet el Govern del Partit Popular? Mentides, dir mentides una rera l'altra, i a més consider que en aquest moment, ja que n'hem parlat molt durant aquests anys, se'ls hauria de dir que han estat uns irresponsables el Partit Popular, ho va ser l'anterior legislatura i ho segueix sent ara per continuar dient mentides a un Parlament quan l'únic que es diu és, precisament, i torn repetir que s'estava protegint, almanco quan s'estava fent a l'anterior legislatura, en base a la suposada confiscació i no sé quantes coses més. Miri, s'estava aplicant la llei, la llei, s'estava aplicant la normativa actual i que hi havia en aquell moment a l'Estat espanyol, s'estava aplicant la Llei 4/1989, la mateixa que va aplicar el Partit Popular per declarar s'Albufera des Grau, s'Albufera encara no existia la Llei 4/1989, perquè es va fer abans, i tots els parcs que es varen declarar. La llei que va, el Sr. Matas, el qual no hi és mai quan parlam de medi ambient, es veu que li interessa poc, però que era de ministre de Medi Ambient, i va aplicar a la Sierra de Guadarrama i no sé quantes més, la mateixa llei. I després venen i diuen que confiscació. Qui ha confiscat aquí durant aquesta legislatura? Vostès, amb les autopistes, que han entrat a sac dins les propietats privades sense tenir miraments absolutament amb ningú, això és el que han fet vostès.

(*Remor de veus*)

Mentides una rera l'altra és el que hem hagut de sentir respecte dels espais naturals i concretament del parc de Llevant en aquest Parlament. I jo crec que això vostès haurien de tenir la mínima decència per tenir una mica de responsabilitat en relació amb aquest tema.

En segon lloc, més mentides, més mentides, miri, per recordar-los-ho, perquè jo crec que ningú se'n recorda d'això, el que està fent actualment el Govern, el poc que ha fet, el poquet que ha fet i algunes coses que ha fet bé, si m'ho permeten, en temes d'espais naturals, ha estat gràcies a la feina feta anteriorment.

(*Remor de veus*)

Sí, sí, sí, els recordaré als senyors diputats i diputades, perquè crec que el Sr. Font no ho ha fet, el conseller, dir-los

que els LIC i ZEPA que s'havien d'haver ja determinat abans del 1999, no només estaven dins un calaix sinó que varen enviar una llista d'amagat, sense anar al Consell de Govern, precisament dient aquestes zones són les que nosaltres deim que són LIC i varen rebre una carta, llavors sí que la va rebre el Partit Popular, dient-los que no havien fet bé els deures. I qui va haver de fer bé els deures? Idò el govern del pacte de progrés, és el govern del pacte de progrés qui va haver de fer la feina que vostès no havien fet en el 1998. I a sobre li vàrem deixar al Govern d'ara la feina mig encaminada, el que passa és que després varen guanyar vostès les eleccions, per acabar de declarar les zones LIC que ja s'havien iniciat a l'anterior legislatura.

Per tant, quan diuen les coses que les diguin amb el rigor que pertoca, jo no llevaré a ningú i menys a aquest govern que hagi fet una declaració al final d'una feina que havia de fer, és que no faltaria més, el que no es pot fer aquí és venir i crear la mentida com si fos una veritat que vostès el Partit Popular no només ens tenen acostumats aquí sinó també a l'Estat espanyol, perquè es veu que és la seva manera de funcionar. Per tant, mentides una rera l'altra i responsabilitat que té el Partit Popular enfront del tema de la protecció dels espais naturals i en aquest cas del parc de Llevant.

En tercer lloc, una realitat, la realitat, quina és la realitat vertadera? La realitat realment, jo, tot el que han dit vostès que faran beníssim; nosaltres tot el que sigui millorar la protecció dels espais naturals ens semblarà bé, però què passa en aquest moment? Respecte del parc de Llevant no s'ha fet res, s'ha iniciat un PORN, bé, i què? Però la realitat quina és? Que ara per ara no hi ha una declaració, no hi ha una tornada ni molt manco enrera, no hi ha una declaració d'un parc natural de Llevant com caldria, en funció dels valors naturals que té aquesta zona, això no hi és. I clar, nosaltres evidentment també ens sumam al Partit Socialista, el qual demana que senzillament es torni a una situació que hi havia de protecció com la que existia i en aquest sentit ara no hi és, no sé què hi haurà d'aquí un parell de mesos, però ara no hi és.

En segon lloc, vull dir una cosa que crec que també és molt important: ens preocupa, i ho hem dit també en altres moments, que el que s'ha fet en aquesta legislatura aprovant la llei o la LECO, al nostre entendre, i així ho vàrem dir en el seu moment, ha estat una tornada enrera, també, respecte de la llei 4/1989. Per tant, tenim en aquest moment una llei que suposadament és de conservació dels espais naturals que en realitat els desprotegeix més, la LEN protegeix més els espais naturals. Nosaltres entenem que la LEN, amb la LEN a la mà en aquest moment protegeix més els espais naturals, però això és un tema que ja hem dit d'una manera molt clara i per tant creim que el fet és aquest. El fet és que el parc natural de Llevant no és, finques públiques, res més, malgrat hi hagi un inici de PORN, no hi ha res encara concret que digui que hi ha un parc natural. En segon lloc, que hi ha al nostre entendre una desprotecció legislativa quant a la protecció dels espais naturals. I en tercer lloc, la gestió del parc natural de Llevant o del que queda del parc natural de Llevant idò en aquest moment té moltes mancances que fins i tot han estat diríem denunciades per diferents organitzacions, ja que no hi ha una feina precisament quan interessa tant els propietaris d'una tasca de junta rectora, de treballar amb propietaris, etcètera, sinó que tot això queda

encara, no només queda molt a fer sinó que es fa molt poca cosa.

Per tant, per acabar, dir que nosaltres, com he dit abans, ens sembla molt bé aquesta proposició no de llei. Estam cansats de sentir mentides darrera mentides i només perquè criden més vostès pareix que vostès diuen la veritat, i vostès han dit moltes mentides, han fet molt de mal en tota la protecció dels espais naturals d'aquesta terra i han creat realment una indefensió molt gran respecte del medi ambient.

I per acabar, només li vull dir una cosa, curiosament nosaltres vàrem veure una notícia, dia 3 de juliol, per tant ja havia guanyat el Partit Popular del 2003, on deia que propietaris d'11 finques de Son Servera i de Capdepera demanaven entrar en el parc de Llevant. Curiosament, per tant, hi havia un interès de propietaris per entrar en el parc de Llevant, a conseqüència de què existia el parc, no era tan dolent per als propietaris, n'hi havia que hi volien entrar. Resulta que van després vostès i a la llei d'acompanyament del 2003, senzillament l'eliminen. Què passa, què només volen parlar amb els propietaris que els van bé a vostès i quan no els van bé a vostès no? Vostès el que fan, senzillament, és una política ambiental que molta de propaganda, però que l'acció, ja li ha dit el Sr. Andreu Crespi, mentre una mà fa una cosa l'altra en fa una altra i el problema que tenim en aquestes illes no és ni que sigui el Sr. Font ni que sigui el Sr. Matas ni que sigui qui sigui, el problema que tenim és que en aquest moment hi ha una falta de polítiques ambientals globals del Govern, no exclusivament de la Conselleria de Medi Ambient, que nosaltres, com a ciutadans i evidentment també com a grup parlamentari, ens preocupen moltíssim. I no ens valen les paraules, el que volem són fets, i ara per ara el parc de Llevant no existeix més que a les finques públiques.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la diputada Sra. Vadell i Ferrer.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El nostre grup, el PSM-Entesa Nacionalista, donarà suport a aquesta proposició no de llei perquè entenem que és justa i necessària. Creim que tot el que ha duit, tot el que ha envoltat la política referida al parc natural de Llevant ha estat penós i hem de començar ja pel primer acord que es va fer en relació amb aquest parc natural, el qual va ser la desprotecció amb nocturnitat i traïdoria i utilitzant una llei d'acompanyament de pressuposts es va desprotegir, per primera vegada i per única vegada a tota Espanya i a tota Europa un govern va desprotegir espais naturals. Crec que això ja basta bé per fer tornar vermell a qui ho va fer.

La veritat és que tota la política mediambiental del Govern ha estat una mica sorprenent i jo crec que és conseqüència d'una política electoralista que varen dur a terme, sobretot el darrer any, abans de les eleccions i el darrer any del pacte de

progrés, quan varen començar a fer una política de desprestigi de les declaracions de parc i varen utilitzar uns elements totalment ineficaços mediambientalment parlant, però que sí que varen tenir les seves conseqüències entre una part de la societat que es va fer por de veure que una propietat seva podia ser declarada o no espai natural. I jo crec que han estat víctimes d'aquesta estratègia electoral, perquè s'han vist ara amb voluntat de voler protegir, com tantes vegades ha repetit el Sr. Conseller, amb aquesta voluntat de voler protegir resulta que no poden utilitzar les mesures de protecció que s'haurien d'utilitzar i sobretot el que no poden fer, i no volen sobretot, és utilitzar els criteris que estan establerts mundialment, que són els criteris científics de protecció per poder declarar una zona parc o altra cosa, o una reserva o el que sigui. Simplement es limiten que, segons la voluntat dels propietaris, protegeixen o no protegeixen, o sigui que fan parcs a la carta, són parcs polítics, no són parcs naturals.

Nosaltres, en aquest sentit, hem de dir que, efectivament, el Sr. Crespi ha presentat una proposició no de llei perquè efectivament hi ha un retall important en la superfície declarada parc natural el 2001 i la que s'estudia actualment, i a més de la zona terrestre que, incomprensiblement, hi ha bona part dels termes d'Artà i Capdepera, amb grans valors mediambientals i que s'haurien d'incloure per estudiar tot l'entorn, la qual cosa es recomana científicament, que és estudiar tot un espai geogràfic que tengui una continuïtat i tengui uns valors comuns, la qual cosa no vol dir que s'hagin de protegir tots, però sí com a àmbit d'estudi s'han de tenir en compte. I també, sobretot a l'àmbit marí, que tot i que la superfície és una mica més gran en hectàrees, però sí que incomprensiblement s'ha desprotegit tota la part de Cap Farrutx.

No entenem de cap manera aquesta decisió que s'ha pres, sobretot en el tema de l'àmbit marí, perquè si els propietaris d'una banda s'han negat, no es poden haver negat els propietaris de la mar perquè no en té, i creim que s'equivoca el Govern fent aquesta política de protecció a la carta que es fa actualment.

Nosaltres donarem suport a aquesta proposició no de llei perquè creim que, com a mínim, s'ha d'estudiar; si després no es protegeix en la seva totalitat ja és una decisió científica, és una decisió dels tècnics que fan els estudis en base a criteris mediambientals, en base a criteris de protecció de la flora, fauna i dels ecosistemes que hi pugui haver en aquella zona, però creim que és una equivocació, i ho hem dit així moltes vegades, que l'únic criteri que té aquest govern per protegir sigui el de la propietat. Per tant, a partir d'aquí, Sr. Conseller, pot protegir tot el que vulgui, però seguint aquests criteris fracassarà, perquè el medi ambient no ho és en funció de qui és l'amo, sinó que ho és en funció de les seves pròpies propietats.

I sobretot també, el segon punt amb el qual hi estam absolutament d'acord, que si volen protegir protegeixin més, però no retallin. O sigui, nosaltres estam totalment d'acord i el felicitem perquè hagi augmentat una mica per la part de Capdepera, però la veritat és que no hi ha perquè faci córrer la protecció sinó que l'ampliï. I això crec que és el més lògic, el més raonable, el més científicament correcte i en realitat crec que és la política que hauria de dur un govern responsable, si és que ho fos amb el medi ambient.

I repetesc, el nostre suport, Sr. President. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Sr. Puche i Castillejo.

EL SR. PUCHE I CASTILLEJO:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. A la hora de establecer la proposición del Grupo Parlamentario Popular, perdón, la posición del Grupo Parlamentario Popular en relación con la proposición no de ley referida a la modificación del PORN del parque natural de Llevant, presentada por el Grupo Parlamentario Socialista, nuestro grupo considera oportuno efectuar algunas consideraciones.

La Ley de espacios naturales, aprobada por el Govern de las Islas Baleares en 1991, estableció en su momento los criterios de protección para los espacios que presentasen un interés natural, ecológico o paisagístico, criterios entre los cuales destacaban el valor de estos espacios como patrimonio natural y su biodiversidad, razón por la cual fueron incorporados a la nueva ley. Esta iniciativa legislativa tenía como objetivo prioritario dar una respuesta a la creciente sensibilidad proteccionista que se estaba consolidando en el seno de la sociedad balear a la que fue sensible este parlamento, como lo demuestra el hecho de que la citada LEN recibiera el apoyo de una amplia mayoría de la Cámara.

La aprobación de la citada ley supuso disponer de una norma orientada a establecer de manera eficaz las bases de una política medioambiental en esta comunidad, hasta la llegada de la LECO, una norma que, como sin duda recordará el portavoz socialista, contó con el apoyo de su grupo a la mayor parte de su articulado, y que a su vez marcó un punto de inflexión en la dinámica proteccionista de las Islas Baleares. Este proceso de transición de la LEN a la LECO, materializado durante los últimos años, ha sido altamente positivo para esta comunidad y de hecho sólo se vio temporalmente truncada durante la anterior legislatura, a causa de determinadas actitudes unilaterales del anterior gobierno autónomo en materia de protección de espacios naturales, actitudes a menudo contrarias al sentido común, además de contravenir el espíritu y la letra de la propia LEN. Entre estas actitudes destaca el empecinamiento del anterior gobierno por declarar parque natural una amplia extensión de la península de Llevant.

En esta declaración, el anterior gobierno, no se limitó, como era lógico suponer de un gobierno responsable, a fijar los límites del plan de ordenar de recursos naturales en base a las áreas protegidas por la Xarxa Natura 2000, LIC y ZEPa, asegurando con ello una adecuada gestión de unos espacios identificados como merecedores de una especial protección en atención a sus valores ambientales y que además recogen los hábitats prioritarios y representativos de la zona. Antes al contrario, el anterior gobierno diseñó un PORN cuyo ámbito era absolutamente artificial desde un punto de vista geográfico y ambiental. De hecho, para conectar puntos ambientalmente valiosos pero muy lejanos entre sí, el PORN abarcaba grandes áreas de suelo rústico común sin valor destacable alguno que fuese merecedor de una especial protección. En este sentido,

por ejemplo, resultaba difícil de entender que determinadas áreas, el caso de na Borges, quedaran sólo parcialmente incorporadas al PORN, cuando lo lógico era o bien excluirlas del todo o bien incluirlas completamente, a fin de no romper la unidad de los hábitats y no tener que gestionar el área como dos partes diferenciadas.

Conviene insistir en las razones que explican por qué el actual govern decidió, hace dos años, excluir determinadas fincas privadas, que no públicas, del ámbito del citado parque natural. Entre ellas destaca el hecho de que ninguno de los espacios contemplados en el ámbito del primitivo PORN de la península de Llevant, figuraban en el mapa de protección de la LEN que diseñó la planificación conservacionista. Y por otra parte, su declaración se llevó a cabo de forma estrictamente unilateral, desde la arrogancia y en un escenario social muy crispado, debido a la actitud prepotente de un ejecutivo balear muy poco predispuesto al diálogo y sí, en cambio, a la imposición pura y dura.

Entre las razones exclusivamente técnicas que argumentaron la decisión del actual govern, cabe resaltar que la zonificación incluida en la declaración del primitivo PORN afectaba a territorios de diferente calificación y, en consecuencia, no homologables ni susceptibles de acogerse a una misma figura de protección. En cualquier caso, entendemos que el anterior govern no fue capaz de definir con claridad qué criterios impulsaron el acuerdo contemplado en el Decreto 127/2001, de 9 de noviembre, en virtud del cual se declararon el parque natural de la península de Llevant y las reservas naturales de Cap Farrutx y Cap des Freu, a fin de determinar qué territorios deberían incluirse y cuáles no en el ámbito del citado parque.

En contraposición a esta indefinición, el acuerdo del Consejo de Gobierno de 27 de mayo de 2005, referido al inicio del procedimiento de elaboración del PORN de la península de Llevant contemplaba una serie de criterios básicos a fin de ordenar y posteriormente gestionar los recursos naturales de estos territorios. Estos criterios de protección afectaban a los siguientes espacios: zona de la Sierra de Llevant, incluida en la Xarxa Natura 2000, tanto terrestre como marítima; el área de especial protección núm. 10 de las montañas de Artà, tanto en ANEI como en ARIP; fincas públicas de Albarca, es Verger, s'Alqueria y sa Duaia y 21 encinares protegidos por el Decreto de encinares actualmente vigente.

Por otra parte, y en lo que hace referencia al ámbito marino, en el ámbito del PORN se ha incluido el LIC núm. ES 227, si bien la inclusión de Cap Farrutx en la Colonia de San Pedro implicaba la inclusión de una pequeña porción del LIC ES 531005 que abarca los LIC de las bahías de Pollença y Alcúdia.

En consecuencia, desde el Grupo Parlamentario Popular compartimos plenamente las razones que impulsaron en su momento al Gobierno de las Islas Baleares a rediseñar el ámbito de declaración del parque natural de la península de Llevant, por considerar que el primitivo PORN adolecía de importantes carencias, desde el punto de vista técnico, fundamentalmente en lo que se refiere a su ámbito de aplicación. Además de constituir en sí misma una actuación absolutamente arbitraria, con unas claras motivaciones sectarias

y generadoras en cualquier caso de una alarma social innecesaria y a todas luces contraproducente a la hora de buscar consensos sólidos en la lucha por una protección rigurosa y responsable de nuestro patrimonio natural.

Por tanto, el Grupo Parlamentario Popular votará negativamente la proposición no de ley referida a la modificación del PORN de la Sierra Natural de Llevant que formula el Grupo Parlamentario Socialista y, en consecuencia, se opone a su intención de recuperar la totalidad de la superficie terrestre prevista en el mencionado Decreto 127/2001, así como la modificación de la zona de protección en el ámbito marino, a fin de incluir en la misma la zona costera desde Cap de Farrutx hasta la Colònia de San Pedro, por entender que los límites que fija el actual PORN cuenta con el aval y la solvencia técnica para garantizar los objetivos de protección que inspiran la insistencia del citado parque natural y la necesidad de proceder a su preservación.

Yo, además, quisiera añadir, después de escuchar a la Sra. Rosselló, lo cual me sorprende cada día más, porque dice cosas totalmente sorprendentes; no deja de ser, pienso yo, sarcástico, que para mí la peor consellera del pacto de progreso, la peor consellera con diferencia sobre el segundo, venga a dar aquí lecciones de gestión de medio ambiente ni cuestiones de estas. Le puedo recordar detalles de su gestión, nefasta, por cierto, bastante elocuentes; por ejemplo cuando la Sra. Rosselló aprobó el mapa de LIC i ZEPA, que se aprobó por Junta de Gobierno del pacto, hay que decir que entre otros deslices ni tan siquiera hizo una exposición pública del citado plan, y que, una vez remitida esta documentación a la Comunidad Europea, pues la vuelven a remitir a la Conselleria de Medio Ambiente y dicen, en primer lugar, que estas zonas son insuficientes, lo cual dice mucho en favor de la proteccionista, Sra. Rosselló, que siempre habla mucho y se le llena la boca de todo el tema de protección. Bueno, pues, incluso los mapas que usted organizó de LIC i ZEPA eran insuficientes y estaban mal hechos, además de que ni tan siquiera lo expuso a exposición pública.

Y con respecto al Sr. Crespí decirle, simple y llanamente que obras son amores y no buenas razones, lo que ha dicho antes el conseller. Nosotros hemos pasado de 30.000 hectáreas protegidas a 94.000, y al final eso es lo que cuenta y eso es lo que la gente entiende. Y yo creo que es un detalle más que suficiente y más que significativo para comprobar que la Conselleria de Medio Ambiente hace un trabajo exquisito y que está, efectivamente, por proteger el territorio, pero siempre y cuando con el consenso de los ciudadanos y no por imposición pura y dura, como se hacía anteriormente en el *pacte de progrés*.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per concloure el debat ...

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sr. President, per al·lusions. Se m'ha al·ludit directament, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, però, Sra. Diputada, era un debat on vostè ha tret uns temes i se li ha replicat, estava dins el debat i jo crec que era congruent amb el debat. Ho sent molt, però per al·lusions no té la paraula.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sr. President, s'ha fet una afirmació falsa. S'ha fet una afirmació falsa, me sap greu que no me deixi poder explicar una gestió anterior que no és l'actual.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, no té la paraula. Té la paraula el Diputat Sr. Crespi.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Agrair el suport dels grups que l'han manifestat i agrair el to acadèmic del diputat del Partit Popular quant s'ha referit a la nostra proposició no de llei respecte de la intervenció d'altres temes que no tenen res a veure amb el que ens ocupa, doncs allà cadascú.

Bé, jo no crec que, si, com de vegades diu el president Matas, si vol que li reconegui que ha protegit, cap inconvenient, però aquí ha desprotegit. Compensa? Però no, això no es compensa, miri, vostè si no va a missa el diumenge no hi pot anar el dimecres, no compensa, ja li han apuntat que no hi ha anat.

(Remor de veus)

Per tant, vostè aquí no ha protegit. I sobretot hi ha una desprotecció que ni tan sols l'acadèmica intervenció del diputat del Partit Popular m'ha aclarit, la mar dins la badia de Pollença, per què la mar? No necessita permís de ningú, del Bon Jesús o de Neptú, però allò, per què ho ha llevat? Jo li reconec que ha augmentat la superfície marina, com que no és de ningú, podia haver arribat fins a Menorca, tal vegada, supòs que tal vegada les aigües no interiors no hi tenim competència, no ho sé; però en qualsevol cas, per què en aquesta zona litoral, zona litoral que a altres bandes sí han protegit, bé han creat una reserva en els Malgrats, idè allà és pràcticament el mateix, són zones de la plataforma continental que convé protegir perquè és allà on crien determinades espècies, i això ho sap vostè.

I no he sentit cap organització científica que defensi l'eliminació de determinades zones. Fins i tot, vostè recordarà que a la LECO hi introduïrem algunes zones de protecció, precisament per a tal vegada connectar diferents zones que uns poden considerar que han d'estar unides a la mateixa declaració jurídica i d'altres poden considerar que és una figura diferent la d'establir uns corredors, per exemple. I nosaltres el que demanam és que, i fins i tot, vostè, que és un home intel·ligent, hauria vist que amb el que li diem li donam pistes, fins i tot li donam pistes, perquè insistim a dir "amb les figures de

protecció previstes a la LECO", no li demanam que jurídicament torni admetre una cosa, li donam la possibilitat que vostè, amb la legislació protegeixi.

El Partit Popular no ha aportat res al que ja havia dit el conseller, ha estat intervenció molt acadèmica, la qual agraeixo, segurament podria figurar a la nova edició de l'Enciclopèdia de Mallorca com a història dels darrers vint anys de l'ecologisme mallorquí i supòs que estarà bé, qui l'hagi feta l'ha ben feta, però no ha aportat res al tema.

Jo li deman, Govern d'aquesta comunitat autònoma, que si fan feina, i el conseller m'ha contestat que no era prepotència ni supèrbia, era feina, doncs, si vostè ha fet feina més que tota la resta de consellers que hi ha hagut en aquesta comunitat de tots els partits polítics, en faci un poquet més i recuperi aquestes quarterades que s'han perdut i tendrem un parc natural que és el que jo crec que aquella zona demanda, no és un caprici sinó que és el que aquella zona i els estudis que es tenen creuen convenients.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, ens preparam per a la votació. Passam a la votació.

24 vots a favor; 30 en contra; cap abstenció, per la qual cosa queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 3585/04, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a oficialitat del català a l'Estat espanyol i a Europa.

A continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 3585/04, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a oficialitat del català a l'Estat espanyol i a Europa. Per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Dolça Mulet.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Abans d'entrar en matèria, vull manifestar la meua sorpresa pels dos anys i quatre mesos que Unió Mallorquina ha hagut d'esperar per poder debatre aquesta proposició no de llei. La seva publicació en el BOPIB té data del 4 de juny del 2004 i avui és dia 10 d'octubre del 2006. Dit això, me centraré en la defensa de la nostra proposició no de llei, tot i haver passat quasi trenta mesos el fons de la qüestió, desgraciadament, segueix sent actualitat.

Volem demanar que la llengua catalana sigui oficial dins el marc de les cambres representatives de l'Estat i de la Unió Europea, amb les seves expressions oral, escrita i de signes. Quan Unió Mallorquina va presentar aquesta iniciativa la Constitució Europea pareixia obrir la porta a una nova Europa, Unió Mallorquina va donar suport a aquella Constitució, ho va

fer acceptant els seus defectes, confiant que entre tots seríem capaços de millorar-la. Ara, quan aquesta Constitució pareix estar abandonada dins un calaix, és el moment de seguir treballant en tot allò que era positiu; el fracàs de l'esborrany no pot ser el fracàs d'una Europa de ciutadans que reconegui i defensi els drets fonamentals de les persones, dels pobles i de la seva diversitat cultural i lingüística. Una Europa amb sentiments, on tots els ciutadans, totes les nacions que la formen se sentin part d'ella, Unió Mallorquina lluitarà per assolir aquest objectiu.

I aquesta proposició no de llei tenia i encara té aquesta intenció, Unió Mallorquina vol que la llengua catalana sigui oficial, com a llengua vehicular a les institucions europees, tant pel que fa a l'expressió oral com escrita o de signes. Unió Mallorquina vol que la documentació que emani d'aquestes institucions sigui també en llengua catalana. Alguns poden pensar que aquest debat no té importància, són els mateixos que realment la idea d'Europa els importa ben poc, tal vegada són els mateixos que consideren que la Unió Europea és únicament un acord entre estats, en el qual les nacions, ni els pobles, ni els ciutadans pinten res; són aquells que tal vegada no creuen en una Europa sinó únicament en els seus interessos que de vegades no són mai els interessos de tots. I tal vegada també són aquells que consideren que la nostra llengua i la nostra cultura són simplement folklore o una llengua i una cultura de segona. El reconeixement de la llengua catalana com a llengua oficial a Europa va més enllà que el simple fet de poder utilitzar la nostra llengua amb igualtat de drets. Implica acceptar que Europa és molt més que els 25 estats que la formen, implica acceptar que a més de les llengües majoritàries de cada estat, existeixen altres llengües que han de ser reconegudes i defensades.

I podem fer dues coses: podem seguir el camí que hem seguit fins ara, el qual ens ha duit al fracàs, o podem canviar el nostre punt de vista i apostar per una Europa diversa, rica i plural; podem construir una Europa de ministres o podem ser una Europa de ciutadans; podem ser europeus només de paraula o podem ser europeus de bon de ver, apostant per una Europa amb futur. I és que l'Europa del futur serà aquella que asseguri el mercat únic, la llibertat de moviment dels treballadors i capitals, però també, entre d'altres coses, el respecte a la cultura de tots els pobles i nacions que la formen.

Per això, Unió Mallorquina demana que aquesta cambra insti el Govern de l'Estat a defensar l'oficialitat de la llengua catalana a les institucions europees. Però aquesta proposició no de llei fa qualche cosa més: demana que aquesta oficialitat sigui també reconeguda a les cambres representatives de l'Estat espanyol, amb els mateixos termes que exigeix Europa. Efectivament, si volem que Europa faci cas de les nostres reivindicacions, és necessari que l'Estat espanyol doni exemple; per tant, tant al Congrés dels Diputats com al Senat s'haurà de reconèixer l'oficialitat de la nostra llengua com a llengua vehicular, amb les seves expressions oral, escrita i de signes, i a la documentació que s'elabori.

Si l'Estat espanyol reconeix aquesta oficialitat, tendrem tota la legitimitat per reclamar el mateix a Europa. Fins ara l'Estat espanyol tan sols ha tengut bones paraules, però nosaltres no volem condescendència, volem que la nostra llengua rebi

tractament de llengua oficial a les institucions representatives dels ciutadans.

En el debat de política general Unió Mallorquina va oferir quatre pactes i un d'ells va ser un pacte per la llengua, crec que aquesta qüestió ens ha d'unir a tots. Tots estimam la nostra llengua, tots la defensam, tots la consideram part essencial de la nostra identitat, almanco tots ho diem. Avui, cadascuna de les forces polítiques amb el seu sentit de vot té l'oportunitat de demostrar el seu compromís amb la nostra cultura i amb la nostra llengua i és que les paraules sense contingut, els compromisos covards que no van acompanyats de fets, es diguin en l'idioma que es diguin sempre serà el mateix, paper banyat.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el diputat Sr. Rosselló del Rosal.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per anunciar, per part del Grup Esquerra Unida i Els Verds, el suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Mixt. Sense cap dubte, des d'una formació com la nostra, la qual creu en Europa i creu en l'Europa dels pobles, no podia ser d'una altra forma que donàs suport a aquest acord. Sense cap dubte, és una contradicció que a Europa sigui oficial una llengua com el maltès, que la parlen no sé si són 40.000 persones, i que no sigui oficial el català, el qual parlen prop de 10 milions de persones. Ara bé, per tant, sense cap dubte aquest és un dret, un dret més, com tota la resta de drets humans, el dret a la llengua, i creim que el reconeixement oficial del català a Europa és una qüestió molt important.

També pensam que és fonamental el reconeixement d'aquesta llengua en el Parlament i en el Senat de l'Estat espanyol, fins i tot trobam una contradicció que des del Govern del Partit Socialista s'hagin donat passes importants per aconseguir l'ús del català en el Parlament europeu i no s'hagi obert la possibilitat d'aquest ús en el Parlament espanyol o en el Senat, que depèn directament d'ells.

Per tant, jo diria, i amb això acab, perquè crec que és elemental el que aquí es planteja, doncs que donarem suport a aquesta proposició no de llei. Però no puc estar-me'n de dir que me pareix un poc exagerat plantejar que el compromís per la nostra llengua es demostra amb una cosa d'aquestes; jo crec que el compromís per la nostra llengua es demostra més no tant defensant-la a Europa o defensant-la a Madrid sinó defensant-la aquí. A mi m'agradaria sentir, des d'aquesta tribuna, la Sra. Dolça Mulet o qualsevol altre representant del Grup Mixt, defensar amb tanta efusió i tanta coherència el dret al català, per exemple, a IB3 o en el Decret de trilingüisme.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula el diputat Sr. Riudavets i Florit.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Vull començar la meva intervenció constatant, com ja ha dit la portaveu del Grup Mixt, si ens atenem a l'exposició de motius, aquesta proposició no de llei arriba bastant passadeta de temps, si així ens atenem a l'exposició de motius; ara bé, si ens cenyim al contingut dels punts que haurem de votar avui aquí, és perfectament actual i podria afegir, ja des d'un bon principi per al nostre grup, és justa i és raonable, per la qual cosa li votarem a favor, si bé és cert que en el primer punt nosaltres haguéssim estat un poc més agosarats, però bé.

Des del PSM-Entesa Nacionalista, la defensa d'un millor estatus jurídic per a la llengua catalana, tant a l'àmbit de l'Estat espanyol com a l'àmbit europeu, és una reivindicació que ja podem dir històrica, com antiga com el nostre partit. De fet, el PSM de Mallorca aquests dies ha fet 30 anys i ja en el seu manifest fundacional parla, precisament, d'això.

Feta aquesta disgregació inicial, em centraré acte seguit a les qüestions ben concretes que planteja aquesta proposició no de llei. L'Estat espanyol no és un estat monolingüe, com ho pot ser, per exemple, Portugal, crec que és dels pocs exemples que puc trobar dins Europa, perquè a l'Estat espanyol hi conviuen diverses llengües, tres d'elles oficials en el territori propi. Aquesta realitat plurilingüística de l'Estat espanyol, per a nosaltres també plurinacional, no es tradueix però en el funcionament de les institucions comunes, les quals tenen el castellà només com a única llengua de treball. Açò, al nostre entendre, suposa una clara discriminació dels ciutadans no castellanoparlants. Per quin motiu? Lògic, motiu lògic, que no es fonamenti en la simple excusa que sempre s'ha fet així, per quin motiu lògic i de justícia la llengua castellana ha de ser exclusiva i exclouent en el procediment d'unes institucions que, en teoria, són comunes a tots els ciutadans de l'Estat espanyol, sigui quina sigui la seva llengua, per quin motiu?

Evidentment, les úniques motivacions són residus d'una història centralista i centralitzadora, residus de la imposició de la llengua castellana feta pel fet d'armes ja en el segle XVIII, no hi ha altres motivacions per defensar la preeminència institucional d'una llengua sobre les altres, no hi ha cap argumentació justa per defensar la superioritat jurídica de la llengua castellana, no hi ha cap motivació ajustada a raó que justifiqui el tractament desigual entre les llengües d'un mateix estat, a no ser, i això és una deriva perillosa però inevitable, que els catalanoparlants, com els parlants d'èuscar o els parlants de gallec, siguem ciutadans de segona dins aquest Estat i que en realitat l'Estat espanyol sigui un estat fet a mida dels territoris de parla castellana, on la resta som cossos estranys, adherències indesitjades, estranys a casa aliena.

Certament, el manteniment contra tota raó de la desigualtat i la discriminació des dels poders centrals són clarament un ferment per a qualsevol postura rupturista. No hi ha millor promoció de les ànsies de segregació que la injustícia en el tracte, i d'això a la història en trobaríem centenars d'exemples. Com també hi ha exemples de respecte i d'integració: Suïssa, que és un model de convivència lingüística; Finlàndia, exemple de respecte a la minoria de parla sueca, o fins i tot, Bèlgica, en un molt difícil i tens equilibri entre llengües en col·lisió, estic parlant de normes jurídiques.

Però som aquí en aquest Estat espanyol, el qual té com a única llengua oficial la castellana, i des d'aquí si volem convida-hi tots hem de maldar per avançar en la igualtat, en l'equiparació, en la correspondència justa entre els deures dels ciutadans que són iguals per a tots, i els drets, dels quals en canvi en gaudeixen només més uns que els altres. Per açò defensam que les institucions de l'Estat espanyol el català sigui reconegut com a llengua oficial, no només com a pas previ per a un reconeixement per a les institucions europees, que també, sinó sobretot perquè és un acte de justícia i perquè no acceptam ni mai no acceptarem un Estat basat en la discriminació.

Però passem ara a parlar d'Europa, d'aquesta Europa que va voler donar-se en el seu moment una Constitució i va acabar posant a referèndum un nou Tractat, el qual de Constitució no en tenia ni tan sols el nom. Parlem d'aquesta Europa que manté aquest Tractat als llimbs dels justs -el qual ara el Papa acaba de dir que no existeix- sense saber per on ha de tirar. I els mateixos drets que tenim com a ciutadans catalanoparlants que l'Estat espanyol reconegui la nostra llengua, també aquest dret el tenim per exigir-lo a les institucions europees.

El 15 d'abril del 2004, en el seu debat d'investidura, el Sr. Rodríguez Zapatero, deia, des de la tribuna del Congrés dels Diputats, referint-se a la llengua catalana en el marc d'Europa: "*Yo le puedo decir desde aquí que el Gobierno, si mañana obtengo la confianza lógicamente, va a trabajar desde mañana mismo para que podamos tener este reconocimiento.*" Bé, parlava del reconeixement, no sabem ben bé açò què vol dir, no parlava de rang de llengua oficial i, si bé acceptam que algunes coses s'han fet, publicació del Tractat en català, possibilitats d'emprar la llengua catalana en alguns àmbits i actuacions, no podem negar que el balanç encara és força pobre, molt enfora de les nostres aspiracions i de les esperances que havia aixecat la seva declaració.

I és que hem de ser clars, defensam que la llengua catalana sigui llengua oficial de la Unió Europea, ni més ni manco, llengua oficial amb el mateix rang que l'anglès, el castellà, l'alemany; llengua oficial que el danès, el suomi, el maltès o, des de fa quatre dies, el gaèlic, perquè el català, amb 10 milions i escacs de parlants, no pot tenir el mateix estatus que el suomi, finlandès emprat per 4 milions; o que l'estonià, el qual parlen 1 milió i escacs; o que el maltès, llengua emprada per 400.000 persones. Per què el català no pot incorporar-se com a llengua oficial, com va fer el gaèlic irlandès, amb posterioritat a la signatura del Tractat d'adhesió.

Senyores diputades, senyors diputats, si cerquen un motiu, fruit de la raó i de la lògica, no el trobaran, l'única raó és estrictament política, el català no té un Estat que el defensi, un

Estat que el faci valer dins Europa, un Estat que exigeixi els mateixos drets per a la seva llengua. I aquí rau el bessó de l'assumpte, aquí hi ha el fons de la qüestió i cal llavors fer-ne una deducció lògica, demanam a l'Estat espanyol que consideri la llengua catalana com a llengua pròpia i que defensi la seva consideració com a llengua oficial, amb la mateixa voluntat, la mateixa força, la mateixa persuasió com si ho fes per a la llengua castellana. Açò és el que demanam a l'Estat espanyol, demanam en definitiva, tornam a demanar un tractament igualitari.

I en aquest sentit, em permetin que centri el problema assenyalant els principals punts de la qüestió: primer, la Constitució Europea encara no està aprovada; per aprovar-se segurament, de tota seguretat, caldran modificacions, per tant el Govern espanyol, si vol, pot demanar encara que s'introdueixi la llengua catalana a l'article 4.10, el qual fixa les llengües oficials. Perquè quan se'ns diu que açò depèn de les institucions comunitàries no se'ns diu la veritat, el que sí és cert és que si el Govern espanyol no ho demana les institucions comunitàries no faran de *motu proprio* res al respecte.

Segon punt: no ens basta, no ens ha de bastar que el català tenguí un règim específic, un estatus diferenciat per mor que és cooficial a algunes comunitats autònomes. Volem la plena equiparació, exigim el reconeixement com a llengua oficial amb totes les conseqüències que açò comporta, sense que açò vulgui dir que demanam que sigui considerada llengua de treball a tots els àmbits, les llengües oficials ara no totes són llengües de treball, allà on hi ha restricció de llengües no pretenem introduir-hi el català, però sí a tots els espais on l'oficialitat és plenament present.

Tercer punt: no reivindicam un impossible, de la inclusió *a posteriori* n'hi ha precedents, el gaèlic. I de l'acceptació com a llengua oficial de llengües amb menys parlants també: danès, suomi, estonià, lituà, letó, maltès, eslovè, etcètera. La inclusió com a llengua oficial és possible, el que cal és voluntat política.

En definitiva, i ja per acabar, senyores diputades i senyors diputats, una reflexió final que enllaça amb la meua argumentació inicial: què té el gaèlic que no tenguí el català per haver assolit la categoria de llengua oficial si Irlanda ho va sol·licitar amb posterioritat al seu Tractat d'adhesió? Què té el gaèlic, parlat només per 70.000 persones, i amb un reconeixement legal només en el nord de l'illa, per ser considerat llengua oficial que no tenguí el català? Només té una cosa: el gaèlic sí té un Estat, el gaèlic té un Estat, la República d'Irlanda, el gaèlic té la consideració de llengua oficial a la República d'Irlanda.

Senyores diputades, senyors diputats, la lliçó ja l'hem apresada, el català no serà llengua oficial de la Unió Europea mentre no sigui llengua oficial d'un estat membre. Llavors, la pregunta clau, la pregunta final: reconeixerà l'Estat espanyol l'oficialitat del català o ens haurem de cercar prest o tard un Estat propi?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Sra. Alberdi i Castell.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, Sra. Mulet, li vull dir que donarem suport als dos punts de la seva proposta, perquè compartim també l'essència dels plantejaments que fa encara que la formulació concreta que ens presenta en els seus dos punts em sembla que en aquest moment no és l'adequada. De forma resumida podem dir que estam d'acord a seguir treballant perquè es reconegui l'oficialitat de la llengua catalana, amb totes les seves expressions, en el marc del Congrés i del Senat espanyols, i també estam d'acord a seguir avançant perquè la llengua catalana sigui reconeguda com a llengua oficial a Europa. Utilitzo expressament els termes seguir treballant i seguir avançant, perquè, com vostè sap, d'ençà el maig del 2004, el Govern d'Espanya ha fet passes substancials en relació amb la defensa i la promoció del català, ben el contrari del que passa a la nostra comunitat autònoma.

Aquesta política del PP balear, que és el reflex de la política que el PP fa a nivell nacional, és a l'origen de moltes de les dificultats que ens trobem actualment per avançar precisament en l'oficialitat del català a les cambres representatives espanyoles. He dit que els darrers dos anys s'han fet passes importants que demostren l'interès del Govern socialista de l'Estat en relació amb la promoció i amb el reconeixement del català.

Parlem dels dos àmbits que conté la seva proposició. Primer parlem de com s'ha anat concretant el compromís socialista d'aconseguir utilitzar totes les llengües oficials d'Espanya a les diverses institucions de la Unió Europea. La primera passa, el Sr. Zapatero va prendre possessió el mes de març i la primera passa es va donar el dia 13 de desembre del mateix 2004, quan el ministre d'Afers Estrangers espanyol, el Sr. Moratinos, va presentar al Consell de Ministres de la Unió Europea la sol·licitud formal de reconeixement a la Unió Europea de totes les llengües que són cooficials a l'Estat espanyol, en tres àmbits que jo no li passaré a detallar, però que si vol li aconseguiré la informació i li explicaré amb molt de gust després.

A aquest acord inicial l'han seguit una sèrie més d'acords. Entre els mesos de novembre i desembre del 2005 se signaren acords amb la Comissió Europea, el Comitè de les Regions, i el juny d'enguany amb el Comitè Econòmic i Social Europeu, i per fi, el passat 3 de juliol, que va sortir a la premsa i se'n va fer força publicitat, la Mesa del Parlament Europeu va donar el seu vist-i-plau a la possibilitat que els ciutadans que s'adrecin per escrit al Parlament Europeu, la màxima institució que tenim a Europa, puguin utilitzar el català i tenguin dret a rebre la contestació també en català. Encara que això és així, no considerem pas els socialistes que haguem arribat al final del camí, però creiem que s'ha avançat molt quant al reconeixement del dret a utilitzar la nostra llengua a les institucions europees.

En relació amb el Congrés i el Senat, només vull recordar que el Govern del Sr. Zapatero no solament està compromès de paraula sinó que en el seu primer debat de política general, o sigui el mateix 2004, va aprovar una resolució relativa a la

normalització de la llengua catalana i de les altres llengües oficials a tots els òrgans constitucionals; això vol dir que s'havia compromès i estava disposat a aprovar una resolució en aquest sentit, una proposta de resolució en aquest sentit de forma palesa, perquè el català i tota la resta de llengües s'utilitzés en el Congrés i en el Senat. En aquest sentit, es treballa en dos àmbits, vostè ho deu saber: en la reforma del Reglament del Congrés i en la reforma del Senat que, com a cambra de representació territorial, haurà de contemplar l'ús normalitzat de totes les llengües oficials.

Aquestes coses estan així en el nostre territori, el problema és que, el que he pogut esbrinar jo, el que sabem, és que no és fàcil trobar consens en aquesta promoció del català dintre de les nostres institucions espanyoles i no ho és, entre d'altres coses, perquè el Partit Popular no hi dona suport, ho dic de forma palesa, això és així. Crec que s'han donat moltes passes i per això li dic que li donarem suport a seguir treballant per avançar en aquest camí, però li vull recordar que els problemes en la promoció del català no són ni en el Partit Socialista nacional ni balear, són a qui li posa pedres a aquesta promoció, fins i tot no reconeixent el català com a llengua única, sinó defensant més aviat les varietats dialectals.

Els problemes són a qui posa pedres i obstaculitza, que no és altre, en aquest cas, que el Partit Popular. Nosaltres, Sra. Mulet, li donarem sempre suport a seguir avançant pel reconeixement de la nostra llengua.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Maria Anna López Oleo.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La meva intervenció serà breu però clara o açò almanco és la meva intenció.

Som davant una proposició no de llei que afecta la llengua. Voldria deixar ben clar que el nostre grup, el Grup Popular, no qüestionam en absolut la unitat de la llengua, sigui com sigui que s'anomeni. S'ha dit en aquesta cambra diferents vegades, i a mi també m'agradaria tornar a repetir: "el mallorquí, menorquí, eivissenc i formenterenc eren les formes més polides de català que ell coneixia", aquestes paraules varen ser dites, varen ser pronunciades per un expresident d'aquesta comunitat autònoma. He volgut començar així per deixar una altra vegada ben clar el posicionament del Grup Popular en relació amb la unitat de la llengua. Mai des del grup no s'ha fet res per entorpir qualsevol negociació, encara que de vegades vulguin fer creure el contrari. Ben el contrari, sempre hem defensat la llengua sense ànim de polèmica, sempre el que s'ha intentat fer ha estat ajudar en tot moment i així ho ha demostrat.

He de dir que des del Govern de les Illes Balears, mitjançant la Direcció General de Política Lingüística, es va assistir a la jornada de treball sobre la regulació de l'ús de les llengües de l'Estat que va tenir lloc a Barcelona, juntament amb

els responsables de política lingüística del Govern d'Aragó, de Catalunya, Galícia i País Basc, no s'ha negat mai a col·laborar, ben el contrari ha aportat documentació per poder tirar endavant dita regulació. També, tant des de la Direcció General de Política Lingüística com des de la Direcció General de Relacions Europees i Entitats Jurídiques de la Conselleria de Presidència i Esports han assistit a totes les reunions, a totes, almanco han estat deu o més, convocades pel Ministeri d'Afers Estrangers en les quals es tracta la sol·licitud de reconeixement oficial de la Unió Europea de totes les llengües amb estatus oficial a Espanya. També, en aquestes reunions, el Govern de les Illes Balears ha tingut i ha aprofitat l'oportunitat de presentar diversos arguments sobre la sol·licitud del reconeixement oficial de la llengua catalana a la Unió Europea, arguments els quals han contribuït a l'elaboració del Memoràndum que el Govern de l'Estat trameté a la Unió Europea, per indicar, de manera concreta, com és traduïa la petició de l'Estat espanyol que les llengües oficials a Espanya, distintes del castellà, tenguessin a la Unió Europea l'estatus de llengua oficial.

Per tant, queda demostrat que des del Govern de les Illes Balears s'ha fet feina i està disposat sempre a col·laborar amb el Govern de l'Estat en aquest tema i en qualsevol que sigui en benefici de tothom. Per tant, amb el fons de la qüestió, Sra. Mulet, hi estam d'acord i també amb la proposició no de llei, ara bé, haurien d'acceptar una esmena *in voce* al punt primer, quan diu "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a reconèixer l'oficialitat de la llengua catalana ...", i segueix, hauria de dir "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a reconèixer, dins el marc de la Constitució Espanyola, l'oficialitat de la llengua catalana ..." i segueix, així com diu la proposició no de llei presentada per Unió Mallorquina.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Maria Anna López. Sra. Mulet, quan vostè vulgui.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vull, en primer lloc, donar les gràcies a tots els grups parlamentaris pel seu suport a aquesta proposició. Unió Mallorquina té clar que aquests acords no són el final d'un camí, són tan sols la primera passa, són la primera passa per aconseguir que la nostra llengua rebí el reconeixement que es mereix a les institucions representatives de l'Estat espanyol, són la primera passa per aconseguir que a la Unió Europea la nostra llengua sigui una eina de comunicació tan vàlida i tan reconeguda com qualsevol altra.

La veritat és que aquesta proposició no de llei pretén donar una passa sòlida que comprometi les nostres institucions, que sigui raonable ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poquet de silenci, si són tan amables.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

... i que sigui justa. Entenem que aquestes característiques són les que poden fonamentar que tots els grups polítics hi estiguin d'acord.

Ho he dit a la meua intervenció anterior, Unió Mallorquina vol un pacte per la llengua, es tracta de cercar especialment els punts on tots hi estiguem d'acord i treballem al màxim. I també es tracta d'evitar enfrontaments i disputes per mor de la llengua.

Avui, en aquest plenari, hi ha hagut dos punts que tractaven del tema de la llengua, aquest punt i la interpel·lació, aquests dos punts d'avui demostren que els ciutadans i els seus representants ens ocupam i preocupam per la llengua; vol dir que la llengua és un tema important, no és tan sols un tema de formes ni un tema secundari ni folklòric. I precisament per això hem de procurar tractar-lo amb serietat. Aquest acord d'avui permet sumar, pot ser és una suma petita, però pensam que millora la situació política de la nostra llengua i de la nostra cultura.

Amb referència a les intervencions dels diferents grups, ja he dit que els he donat les gràcies, i al Grup Popular li diré que és un poc d'excusa, però que li admitem, perquè nosaltres sempre actuarem dins el marc legal, sigui quin sigui el marc que nosaltres tinguem.

Per tant, amb referència al Partit Socialista, donar-li l'enhorabona, sé que s'ha fet feina i que continuï per aquest camí perquè això beneficiarà els ciutadans de les nostres illes.

Als diputat del PSM també li vull dir que vostès voldrien molt més, però crec que el camí l'hem de fer passa a passa i si ho aconseguim entre tots junts ens anirà millor.

I al Sr. Diputat d'Esquerra Unida i Els Verds, dir-li que nosaltres hem defensat amb tant de fervor com avui aquí dalt ho estic defensant, que miri el *Diari de Sessions* i ho veurà. Moltes gràcies.

Per tant, queden reptes pendents, com és l'equipament del català i del castellà a la nostra comunitat a través de l'Estatut.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

O reforçar el procés de normalització lingüística o perfeccionar el Decret de trilingüisme. Queda feina per fer i ja ho he dit, però avui hem aconseguit un bon acord, és un acord que reforça la idea d'un Estat plural i integrador, el qual ha d'assumir la seva realitat començant per les seves institucions representatives com són el Congrés i el Senat.

I també reforça el desig d'un Estat que defensi aquesta pluralitat, aquesta riquesa davant les institucions europees, perquè la Unió Europea encara és un projecte distant, no hem aconseguit que sigui un projecte proper al ciutadà. Però potser

que el futur real de la Unió Europea passi per la construcció d'una Europa de ciutadans, de pobles i nacions, de llengües i cultures diverses que volen conviure amb igualtat. La veritat és que des d'Unió Mallorquina estam convençuts que aquests acords d'avui no tan sols reforcen la nostra llengua i la nostra cultura sinó que molt especialment reforça el futur de la convivència. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mulet. Aquesta presidència demana a tots els grups si accepten, per assentiment, aquesta esmena *in voce* que ha fet el Grup Popular.

No s'accepta per part del Grup del PSM, per tant, segons me diuen per part dels serveis jurídics, s'ha de menester l'assentiment de totes les formacions, no basta, me pens, que el grup proposant, però un momentet, farem la ...

És així com els he explicat, es necessita l'assentiment de tots els grups. Per tant, es passa a la votació així com està presentada aquesta proposició no de llei. Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

Unanimitat, 53 vots a favor.

IV.3) Proposició no de llei RGE núm. 584/06, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a reprovació de la consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transports.

Finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 584/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a reprovació de la consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transport.

Per defensar aquesta proposició no de llei té la paraula el Sr. Ramon.

Senyores i senyors diputats, per favor, pregaria silenci, si són tan amables. Té la paraula, Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Bé, moltes gràcies, Sr. President. Amb el seu permís faria dues qüestions prèvies, m'agradaria començar aquesta intervenció també desitjant molta sort amb la nova condició personal d'extraparlamentari al Sr. Sampol, dic personal, no del grup polític. I després, una altra qüestió prèvia, és que aquesta és una proposició presentada a primers del mes de febrer, i ja ha dit el Grup Mixt que ells feia molt de temps que en duien de presentades, la diferència és que aquesta la presentaren per urgència, per passar davant de totes les altres, així i tot, aquest estiu hem estat fent moltes sessions però no hi ha hagut manera de col·locar proposicions des dels grups de l'oposició, com a mínim des dels grups més petits.

Bé, feta aquesta introducció, passaria a explicar els motius d'aquesta reprovació de la consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transports. Ho feim perquè creim que aquesta consellera ha estat l'encarregada, la que ha encapçalat la posada en marxa d'una política sistemàtica de destrucció

territorial amb un objectiu clar: urbanització completa del sòl rústic.

(Remor de veus)

Aconseguir que les illes, com a mínim de Mallorca i Eivissa, siguin ...

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria silenci per favor si són tan amables.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Que les illes, ja dic, com a mínim les de Mallorca i Eivissa, fossin en el conjunt d'aquestes illes una àrea metropolitana ben comunicada, perquè el sistema viari que s'ha plantejat per part de la conselleria no és un sistema viari que tenguí com a objectiu millorar la mobilitat dels ciutadans, millorar la connexió entre els actuals nuclis de població, sinó atendre creixements futurs d'urbanitzables. I dins aquesta política, el transport públic ha esdevingut una qüestió purament anecdòtica i sense importància. Exemple d'això: ni un sol quilòmetre més de via fèrria aquesta legislatura quan es fan totes aquestes autopistes i autovies.

I a més, totes aquestes actuacions s'havien de fer aquesta legislatura, encara que fos atropellant els drets de les persones, havien d'aconseguir que fos irreversible per a una futura legislatura.

La Conselleria d'Obres Públiques, Habitatge i Transports també, i és un altre dels motius de la reprovació, ha estat la punta de llança de l'enfrontament institucional amb el Govern central, també amb alguna altra institució, però especialment amb el Govern central, començant per l'incompliment del Conveni de Carreteres, amb una obsessió de saltar-se les pròpies normes d'aquest conveni de carreteres, la qual ha obligat al Govern de l'Estat a resoldre'l i ha suposat la pèrdua per a les Illes Balears de 241 milions d'euros que hi havia en aquest conveni de carreteres.

També la declaració d'obligació de servei públic per als vols interilles, negociada per aquesta consellera, que la va presentar, i ara pareix que ens hem oblidat d'això, com la gran solució que s'havia aconseguit per la seva part que resolva el problema de les comunicacions aèries interilles. Només va fer falta que a Madrid canviàs el Govern i a més d'un altre color polític per a immediatament reclamar una modificació d'això que ella mateixa havia negociat i acordat amb el Govern central del PP. Bé, supòs que ara ja no fa falta dir molt per deixar en evidència que aquesta declaració era absolutament inútil, la qual no va servir per als interessos dels ciutadans, quan el propi senyor president de les Illes Balears l'ha rebutjada i proposa un sistema completament diferent.

Bé, en general, creim que ha estat segurament la consellera del Govern de les Illes Balears que ha tengut major incapacitat d'arribar a acords institucionals amb altres institucions, altres membres del Govern de les Illes Balears, tot i ser del mateix partit, han tengut major facilitat.

Bé, altres qüestions que plantejam, ja que ha passat molt de temps, i que també impliquen aquesta voluntat de fer obres molt ràpidament, independentment de les condicions amb les quals es trobin, a l'estació subterrània del tren de Palma, inaugurada sense estar acabada, inaugurada sense tenir trens que poguessin arribar a aquesta estació i que poguessin funcionar correctament, sense els grans inconvenients per a la ciutadania. I que al final és també un incompliment del programa electoral del propi Partit Popular i a més el soterrament de les vies és l'excusa que serveix per fer una nova via urbana en superfície, la qual és una gran via d'entrada de vehicles privats a Palma.

Si parlem d'un altre aspecte de les seves competències, en política d'habitatge hem de dir que al llarg del mandat d'aquesta consellera, han seguit els increments dels preus dels habitatges; que les ciutadans de les Illes són els que han de destinar una major part dels seus ingressos a fer front als costos d'adquisició d'un habitatge; que, a més, lligat a la política de carreteres, han aconseguit que els preus de la perifèria superin fins i tot els preus de Palma. En aquests moments és un dels resultats de l'efecte d'apropar aquests pobles mitjançant les vies de gran capacitat.

Per altra banda, l'incompliment del Pla estatal d'habitatge. Donaré unes xifres, a veure si s'entén clarament perquè el Govern les intenta dir a la seva manera. Bé, en el conjunt de l'Estat hi ha hagut una superació del 130% dels objectius de construcció de nous habitatges protegits, a les Illes Balears quant a venda hi ha hagut un 48,94% d'acompliment, i és cert que en els de lloguer ha estat un 135, igualat amb la mitjana de l'Estat, però en el conjunt un 64% de construcció de nous habitatges, venda o lloguer, un 64% dels objectius, en el conjunt de les comunitats un 130% d'acompliment.

Per altra banda, Hipoteca Jove, tema estrella d'aquesta conselleria. Hem de dir, com hem dit reiteradament, que aquesta hipoteca d'entrada només afecta una part dels joves, una part que no són els que tenen més problemes per accedir-hi. I a més que no és una actuació que afavoreixi que baixin els preus, tot el contrari, empeny els preus a l'alça, perquè no és una política d'habitatge, és una política de garantia cap als promotors i de garantia cap a les entitats financeres, això és aquest tema estrella.

I a més, ha tengut la incapacitat d'aprovar una llei del sòl que es pogués debatre en aquest Parlament i aprovar-la. I miri que se n'han fet de lleis, però aquesta no, es presenta, es fa pressa als grups parlamentaris, no s'accepta que s'aprofiti l'estiu en una llei tan complexa per fer esmenes, però després la retiren. O sigui que no hi haurà, no es debatrà una llei del sòl aquesta legislatura.

Anant a més temes, passam al tema de les autovies a l'illa d'Eivissa, el gran *pelotazo* de la legislatura, amb paraules del Sr. Sampol, el major, no, el major *pelotazo* que hi ha hagut mai a les Illes Balears, en tot cas, tal vegada equiparable al tema de Son Espases, si el tema de Son Espases no es reconduïx.

I comprenc, davant aquesta situació de *pelotazos*, comprenc que el Partit Popular no faci dimitir aquells batles que estan acusats de corrupteles perquè, després de tot, què és una

requalificació urbanística comparada amb el tema de les autovies o amb el tema de Son Espases? Les dimissions haurien de començar molt més amunt.

Fent una mica d'història de les autovies a l'illa d'Eivissa, hem de dir que s'adjudicaren quan ja estava resolt el conveni de carreteres, que, per tant, no hi ha de cap de les maneres la possibilitat de recuperar els diners invertits, els quals pagarem els ciutadans de les Illes Balears, i no són pocs aquests diners invertits. I una altra cosa important: no venien en el programa electoral del Partit Popular i rept al portaveu que surti aquí dient que acomplien el programa que me mostri a quin punt anava en el programa electoral.

Que són innecessàries i exagerades, bé, la prova de l'innecessàries que són aquestes carreteres és que les tres vies principals de l'illa, afectades per això, han estat tot l'estiu tallades, les tres, al mateix temps. Si es poden tallar les tres al mateix temps i habilitar vies alternatives, està clar que no era necessària una obra d'aquestes característiques.

Bé, i analitzant una qüestió que jo crec que és important, què deia el conveni de carreteres d'entrada el qual va signar la Sra. Cabrer el 12 de març del 2004? Les licitacions estaven totes previstes per a la pròxima legislatura, els preus eren 3,90, els pressuposts, 3,93 milions d'euros, 4,71 milions d'euros. Per quant s'han adjudicat? S'han adjudicat per un valor de 1.500% més elevat del que venien en conveni, o 1.500%, això per execució de projecte pel sistema de peatge a l'ombra el qual pagarem al llarg de 25 anys els ciutadans de les Illes Balears, ens anam als 5.500. Per això s'entenen aquestes presses, estava previst per a la propera legislatura, però ho han de fer aquesta legislatura, perquè si no podrien perdre el negoci, 25 anys pagant.

Les quantitats, per fer-nos una idea, la institució competent, el Consell d'Eivissa i Formentera que s'haurà de fer càrrec d'aquestes carreteres, necessitaria el pressupost total de 8 anys per fer front al que suposa això. I tot això amb un procediment expropiatori que s'ha fet amb menyspreu absolut de la legalitat i dels drets dels propietaris. Qui parlava de confiscacions, qui parlava d'expropiacions de la propietat privada? La propietat privada, això sí, la propietat privada modesta ha estat expropiada, de manera il·legal s'han enderrocat les cases on ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Ramon, per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

Vaig acabant, Sr. President. ... les cases on vivia la gent modesta, molts d'ells no han cobrat ni un euro i s'ha creat un conflicte social, una intervenció de la força pública emparant l'entrada a finques que no estaven correctament expropiades, en molts casos s'han arrasat béns de propietaris que no estaven ni descrits, fins i tot quatre mesos abans d'obtenir l'autorització judicial per entrar en aquestes finques.

Crec que tot això són motius suficients per demanar la reprovació de la consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transports. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Sí, Sra. Estaràs, obre un torn incidental vostè? Té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estarà i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. No es pot fer cosa més absurda que atacar en aquests moments la figura humana i política de la consellera d'Obres Públiques. Si cometéssim la reducció de valorar la tasca dels polítics només per la seva gestió, tanmateix s'hauria d'admetre que la Conselleria d'Obres Públiques ha protagonitzat la més que evident mostra d'eficàcia en els seus objectius que han conegut aquestes illes al llarg de moltes i moltes legislatures.

(*Alguns aplaudiments i aldarull a la sala*)

La seva tasca no és fàcil, les infraestructures públiques són cruelment tangibles o no, es fan o no es fan, aquí no es pot embullar ningú; dessaladores mòbils però no volen dessaladores; desdoblaments, però només fan rotondes; *entidad nacional, nación pero no es nación*. En fi, aquí o hi som o no hi som, però anem a veure si hi som: vàrem decidir, quan ens vàrem presentar a les eleccions, acomplir el contracte que ens vàrem donar amb la ciutadania i que per tant seríem un govern de gestió i un govern eficaç que compleix els seus compromisos, un govern de diàleg amb les institucions i amb la societat civil i amb els sindicats i amb els agents socials i patronals; un govern que recuperaria l'economia i ja som a un 2,7%; un govern que tornaria la confiança i l'estabilitat a la societat i que mostraria una unitat d'acció i de coordinació.

Jo comprenc que al portaveu d'Esquerra Unida li costa parlar de coordinació quan ha protagonitzat la seva ideologia un dels governs més descoordinats de la història de les Illes Balears.

Volíem també presentar-nos com a un govern que modernitzàs les nostres illes i recuperàs de qualque manera endarreriments clamorosos i aprovar assignatures pendents: les infraestructures viàries eren una assignatura pendent, el transport públic era una assignatura pendent, l'energia era una assignatura pendent, els recursos hídrics eren una assignatura pendent i també, com no, tota la política sanitària, educativa i per la dependència que sempre, per molt que es faci, és una assignatura pendent. Anem a veure si hem complert aquests objectius de modernitzar les nostres illes, després de la gestió de la nostra consellera.

En primer lloc, en carreteres s'ha fet un pla molt meditat, molt pensat i molt meticulosament orquestrat i preparat, perquè això era el que corresponia a un govern que ho havia promès durant tants d'anys. Per això s'han pogut fer aquestes carreteres amb eficàcia, que a vostè li molesta, amb celeritat, que a vostè li molesta, i amb seguretat, és a dir, s'ha modernitzat. Al nostre portaveu d'Esquerra Unida li molesta la modernització de les carreteres. Jo punt entendre que vostè digui que no és el seu model, perquè el seu model és no fer-ne cap o fer moltes, moltes, rotondes. El nostre model és distint, però no crec que

es mereixi això reprovació de ningú, en tot cas, pujar aquí i contrastar els dos models, però no aquesta reprovació que vostè avui vol fer aquí i que demostra a més el més mal pur estil polític.

En primer lloc, la carretera Arenal-Llucmajor, la variant de Llucmajor, la qual sé bé que molts de vostès l'empren. El tercer carril d'Inca, Inca-sa Pobla, la variant de Manacor o la variant de Sant Llorenç. El desdoblament a la Universitat, la carretera Palmanova-Peguera, el túnel de sa Mola, la variant de Son Ferriol, el desdoblament a Eivissa, la carretera Eivissa-Sant Antoni, la de Maó a Fornells o la ronda sud de Ciutadella. Tot això eren carreteres necessàries i urgents i a més quan vàrem començar la legislatura teníem clar que volíem deixar de tenir carreteres del tercer món, amb paraules del Director General de Trànsit més del 70% dels accidents es produeixen a carreteres que no són adequades i que per tant és necessari tenir una xarxa de carreteres com pertoca.

Facilitàvem, a més, la mobilitat entre les diferents zones i poblacions de les Illes Balears. I el més important: acomplíem el nostre contracte electoral. Per a això varen fer falta dos convenis amb el Govern d'Aznar, els quals després, per fax, va denunciar unilateralment la ministra de Foment. Per cert amb el seu suport el seu grup en el Congrés dels Diputats, també va presentar una iniciativa parlamentària perquè no arribassin aquests 240 milions d'euros, tot i que les carreteres estan fetes i no fèiem més que complir el nostre contracte electoral. No sé com podrà explicar vostè que les carreteres quan les fa Canàries sempre es plantegen amb un pressupost aproximat, quan costen més a Canàries els ho paguen, però a nosaltres els senyors d'Esquerra Unida no ens les volen pagar.

Nosaltres seguirem fent feina perquè arribi aquest tercer conveni de carreteres, per cert, no he sentit la seva opinió d'aquest tercer conveni de carreteres, si votaran a favor o no a les tres illes, si estan d'acord amb el segon cinturó o no a Palma i si li pareix bé que aquesta inversió se sumi a les altres dues. És a dir, el pecat de la nostra Conselleria d'Obres Públiques i de la vicepresidenta i de tot el Govern ha estat acomplir el programa electoral i fer carreteres segures, respectuoses amb el medi ambient i per les quals s'ha produït una revolució de modernització a les Illes Balears, especialment a l'illa d'Eivissa, que el nostre diputat criticava. Estudis informatius, estudis d'impacte ambiental, informació pública, projectes que reuneixen tots els requisits jurídics i legals i, a més a més, hem anat 25 vegades als jutjats i 25 vegades tant amb la carretera a l'aeroport com en el desdoblament Eivissa-Sant Antoni els tribunals no els han donat la raó i ens l'han donada a nosaltres. És un mal joc intentar enganyar la gent, però al final a tot el món el posen al seu lloc, especialment d'aquí a un parell de mesos.

En ports, hem aprovat una Llei de ports i efectivament s'ha fet una revolució també en totes les inversions en ports de les Illes Balears, una inversió històrica a Cala Bona, Cala Rajada, a Sant Antoni, al Port de Pollença, a Portocolom, a Andratx, a Fornells, al Port de Sóller, a la Colònia de Sant Jordi. Ara, després, quan acabi aquesta legislatura hi haurà hagut un punt i a part amb el dic de Ciutadella, històricament és un tema recurrent, gràcies a la bona gestió, capacitat de diàleg de la presidenta del Consell de Menorca, del president del Govern

Jaume Matas i de la consellera d'Obres Públiques i del seu equip serà una realitat el dic de Ciutadella...

(Aplaudiments a la sala)

... amb inversions, per cert, totes a càrrec del Govern de les Illes Balears, i tendran els ciutadans de Ciutadella i de Menorca i de les Illes Balears aquest dic tan esperat i que tant ens mereixem.

Però si tot això era molt, encara queda molt més, un gir revolucionari en el transport col·lectiu. Me creguin que ha estat una aposta absolutament revolucionària apostar per la cultura del transport col·lectiu, el metro, el qual tindrà la realitat d'aquí a un parell de mesos, una línia de metro entre l'estació i la Universitat, s'obre un univers important en relació amb tot el futur del metro. El soterrament de les vies del tren, el qual és un tema històric que també canviarà la fisonomia d'aquest transport tant ferroviari, com de metro, com el transport públic. I evidentment l'estació intermodal, la qual combinarà les línies de metro, de tren i d'autobús a través d'un bitllet únic, tot això amb suport del primer Pla director sectorial de transports fins a l'any 2012, el qual és pioner a Espanya i que considera que la xarxa de transport ha de ser integral i coordinada. Per tant, hem capgirat i tota la conselleria ha capgirat tota la imatge del transport públic en aquesta terra i que és una cosa que també és tocable, palpable i per tant tangible i que per tant els ciutadans compararan el que vostès varen fer, el que nosaltres hem fet i clar, el pecat, una vegada més, de la consellera d'Obres Públiques, ha estat acomplir el programa electoral amb eficàcia i amb capacitat de gestió.

A més a més, el tren. En el tren, després de moltíssimes peticions a la ministra i al secretari d'Estat, perquè si paguen el tren a tota Espanya doncs també el pagassin a les Illes Balears, la qual cosa no estaria malament, i que vostè pogués fer propostes constructives en aquest tema; doncs també li deu molestar, però al final totes les inversions en tren, inversions històriques, noves unitats de tren, millora de les existents, si es tenen més unitats en servei es podran oferir millors horaris i es podran fer millors revisions; s'han suprimit passos a nivell, com li he dit, s'ha fet una inversió també milionària i tot a càrrec del pressupost de la comunitat autònoma perquè, de moment, no conec cap èxit d'Esquerra Unida en el Congrés dels Diputats i en el Senat en relació amb el pressupost general de l'Estat, el qual, per cert, ara ja no ens dona ni doblers per a estudis, ja no parlem de construcció. Però esper ansiosa les propostes que Esquerra Unida, amb la força extraordinària del Sr. Llamazares, pugui fer en el Congrés dels Diputats en aquest tema, tot i que el Sr. Morlán, secretari d'Estat d'Infraestructures ens va dir que no tenia ell la competència en matèria de tren, no pertany al Ministeri de Foment, sinó que és una competència del Sr. Solbes, del ministre d'Economia. El Sr. Matas li ha lliurat ja al Sr. Solbes una carta, jo n'hi he lliurades quatre o cinc i ara el Sr. Solbes ens ha contestat que també és una qüestió que no és seva. Tal vegada quan pugui a aquesta tribuna l'Il·lustre Diputat d'Esquerra Unida ens explicarà de qui és qüestió i segur que ho podrà aclarir més que nosaltres.

Però tot això ho hem fet protegint els espais naturals, en aquest moment la protecció d'espais naturals s'ha triplicat, ha

passat d'un 6,07 a un 18,7%, és a dir, hem protegit més que mai els espais naturals i hem aconseguit modernitzar, hem aconseguit una cosa tan difícil, però tan evident com que les infraestructures i l'economia tinguin diàleg i el medi ambient tenguí diàleg. De tal manera que el medi ambient dialogui de manera permanent amb les infraestructures.

També faré un esment al transport aeri. En el transport aeri vàrem escometre una declaració de servei públic que es va aprovar dia 21 de novembre del 2003, aquesta declaració fixava una sèrie de freqüències, és una declaració històrica, si s'acomplís seria bona per a les Illes Balears i sempre millorable, però proposava tota una sèrie de freqüències i proposava un preu de 72 euros. El problema que hem tengut els darrers dos anys és que aquesta declaració de servei públic, els quasi tres darrers anys, s'ha incomplert de manera reiterada, s'han fet quatre pujades, el preu ara està a 82 euros, han estat quatre pujades unilaterals sense avisar ningú i, a més a més, s'han retallat les freqüències, sobretot a primera hora del matí i a darrera hora de l'horabaixa, on Menorca i Eivissa, sobretot el cap de setmana, queden pràcticament incomunicades. Davant aquesta situació i aquest escenari, els senyors d'Esquerra Unida que varen invertir el Sr. Zapatero tenien aquests dos anys i mig de Govern Zapatero per acomplir aquesta declaració, la qual cosa hagués estat extraordinari, o si no la volien acomplir, canviar-la i millorar-la; per a la qual cosa bastava la convocatòria d'un Consell de Ministres i millorar-la, almanco acomplir-la que era el desitjable. Com que no s'ha fet ni una cosa ni l'altra, en el darrer debat de l'estat de l'autonomia, el Sr. Matas va fer una proposta, a la qual tots donen suport, i que, per tant, una vegada més, doncs donam una solució a aquest problema, sense tenir la competència d'aviació civil, on proposam gestionar aquests descomptes, aquests més de 18 milions d'euros, per tal de poder augmentar les freqüències i posar el bitllet a 27,5 euros, més taxes.

Dir-los, molt resumidament, en habitatge, que de les 2.000 actuacions que va fer el pacte respecte del Pla d'habitatge estatal, concretament, 2.595, la consellera d'Obres Públiques 4.018 actuacions, supòs que li deu fer ràbia que haguem fet quasi 1.500 actuacions més i per això demana la seva reprovació. Hem aprovat a la conselleria el primer Pla d'habitatge, de l'any 2005 a l'any 2008, es tornen recuperar les ajudes a rehabilitació, es donen ajudes a joves menors de 35 anys, a immigrants que abans no hi entraven ara hi poden entrar, a famílies monoparentals i nombroses, a dones víctimes de violència domèstica o persones amb risc d'exclusió social.

Es posa en marxa la Hipoteca Jove, n'hem donades més de 2.200 i n'han demanat més de 5.000. No sé, crec que al diputat d'Esquerra Unida li deu fer ràbia una vegada més doncs aquests 5.000 o 2.200 que es beneficien de la Hipoteca Jove i no li deu parèixer bé.

Tampoc no li deu parèixer bé al diputat d'Esquerra Unida que tot això s'hagi fet davallant la pressió fiscal, baixant els impostos, el de transmissions patrimonials el qual ells varen pujar quan governaven, nosaltres l'hem davallat. Hem davallat també, i ara dia 1 de gener serà una realitat si aquesta cambra així ho estima oportú, l'impost de Successions quasi quasi fins a la desaparició, l'impost de Donacions. I en definitiva, hem fet

que Balears progressi i avanci i sigui una societat que cada vegada camina més.

En política fiscal *la comparación es demoleadora*, pujada de l'ITP, si se'n recorden per part del pacte, es pujava també l'impost de donacions, es va fer l'ecotaxa, volien posar taxes als vedats de caça, fins i tot no sé si se'n recordaran d'aquella taxa per als reportatges fotogràfics que s'havien de fer a les finques públiques, la qual cosa gràcies a Déu no va entrar en vigor.

En qualsevol cas és una feina molt ben feta, ha estat una feina la de la Conselleria d'Obres Públiques de resultats i per tant teníem clar des del primer quin era l'objectiu en matèria d'infraestructures, sabíem el que havíem de fer i no hi cabien falses interpretacions. La gent volia unes vies de circulació que ens traguessin d'un retard de decennis i que ens posàssim, en definitiva, en el punt de no retorn quant a modernitat. Volíem progrés i volíem seguretat, Mabel Cabrer i el seu equip, un equip fort i eficaç del Govern va rebre del Govern aquest encàrrec i ho ha complert a la perfecció. Presentar-la ara, tot el seu equip i el Govern en conjunt com a destructors del territori és, a més d'un gran error polític, senyores i senyors de l'oposició, una autèntica bajanada.

Per acabar, compararé els dos models, front als que no volien dessaladores, nosaltres feim dessaladores, els que no les volien en feien de mòbils i brindaven amb aigua. Front als que no volien incineradores, nosaltres apostam per una política mediambientalment correcta que combini reciclatge i incineració, però estan ben callats en el Consell de Mallorca. Els que no volien regeneració de platges ara en regeneren a la península, la Sra. Narbona, allà sí i aquí no. No volien camps de golf, no volien amarraments, no volien hotelers ni constructors perquè feien malbé al medi ambient, no volien carreteres, per arreglar el problema de l'aigua se'ls ocorria pujar-ne el preu, fins i tot no volien turistes. Nosaltres una política absolutament contrària la qual ha duit aquesta comunitat a ser capdavantera en modernització, i d'això en té molt la culpa la nostra consellera d'Obres Públiques.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Començarem aquí a contestar la intervenció de la Sra. Vicepresidenta, el torn incidental. M'alegra que sigui un equip tan cohesionat i que doni suport, una per una, a totes les actuacions de la consellera del seu equip de Govern, per tant veig clar que la responsabilitat de totes les actuacions irregulars de la Sra. Cabrer també les comparteix la Sra. Estaràs i m'imagín que també el Sr. Matas. És important saber això, veure que donen suport a totes aquestes actuacions i que per tant qualsevol actuació de la consellera la podem reclamar a la Sra. Estaràs i al president del Govern per aquestes actuacions.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

M'agradaria, de totes maneres, contestar el primer que ha sortit dient la Sra. Estaràs, que jo he fet atacs a la figura humana i política de la Sra. Cabrer. Jo no he fet cap atac a la figura humana, no tenc per costum entrar en aspectes personals. Tampoc he dit que fes bajanades, expressió que sí ha utilitzat vostè, Sra. Estaràs.

Intentant contestar algunes de les coses que s'han dit i que jo crec que no contradiuen les meves afirmacions anteriors, vostè ha començat celebrant l'eficàcia protagonitzada per la Sra. Cabrer. Sí, el que passa que és una eficàcia que jo li reconec en la destrucció del territori no a resoldre problemes de transport, no a resoldre problemes d'habitatge, no a resoldre els propis problemes de mobilitat. Ara, fer carreteres de pressa sí que ho sap fer, ja veurem qui les paga, les pagaran generacions futures, però rapidesa, eficàcia per fer carreteres, per destruir territori totalment i absolutament.

Bé, diu la Sra. Estaràs que hi havia un compliment de programa electoral, un pla completament meditat. No, Sra. Estaràs, ni compliment de programa electoral, ni pla meditat, la via ràpida Jacint Verdaguer a quin punt del seu programa era? L'autovia de Sant Antoni, la qual ni tan sols era en el Pla de carreteres, a quin punt del seu programa electoral era? I aquest pla tan meditat és va resoldre a una reunió amb Unió Mallorquina, a una reunió d'un dia, d'unes hores, per fer el pacte de governabilitat, aquest és el programa tan meditat que els va dur a posar, per exemple, l'autovia Inca-Manacor, a la qual afortunadament han renunciat, i a fer un desdoblament de Palma a Manacor quan vostès tenien prevista una autopista amb dos traçats diferents que no sabien per on havia d'anar, això és el meditat. Ara, que es llançaren a la piscina sense aigua de cop i que han tengut molta velocitat en fer això és evident.

Bé, algunes coses la Sra. Estaràs ho envia tot cap a Madrid i diu per exemple que el ministeri va ser per fax que va presentar la resolució del conveni. Bé, això no té mèrit, Sra. Vicepresidenta, millor la Sra. Cabrer, la qual va signar el conveni de carreteres per telepatia, perquè tothom sap que el 12 de març del 2004 la Sra. Cabrer era a Palma i el conveni diu que "*Reunidos en Madrid*", el 12 de març, o bé és falsedat documental o deu ser telepatia, o sigui que els mèrits del ministeri no són molts si ho envien per fax, el qual és un sistema que tots coneixem i es pot utilitzar.

Diu que se'ls ha duit 25 vegades als jutjats i sempre han resultat a favor seu. Miri, Sra. Estaràs, hi ha procediments penals en marxa, com a mínim, per falsedat documental a diverses actes d'ocupació, per destrucció de patrimoni, i això no està resolt. El que han aconseguit vostès és, efectivament, tirar les obres endavant i que els tribunals contenciosos no resolguessin abans amb una mesura cautelar, ho deixarem tot per a la sentència i ja veurem en el seu moment, perquè me tem que la sentència no anirà molt a favor seu.

Bé, sobre el gir revolucionari que han fet en el transport, jo li recomanaria, miri, deixi'ns de revolucions que no és allò seu, allò seu és més conservadorisme, però no me digui que han fet el primer Pla de transport de tot l'Estat, és un pla de transport que se'l trobaran fet pel govern del pacte, que no és la primera comunitat que fa un pla de transport i de totes maneres vostès no pensen aplicar res si no paga Madrid. Perquè, Sra. Estaràs, per què resulta que les carreteres, les autopistes es poden fer ara, sense que Madrid hagi posat un duro, ja li reclamarem i el tren no, el tren el paga Madrid prèviament o no el farem, però les carreteres sí que les tiren endavant.

I per altra banda, escoltar els ciutadans. Miri, Sra. Estaràs, les al·legacions en el període legal d'informació pública com a mínim de les carreteres d'Eivissa, l'única que es va acceptar, no sé perquè serà, és una d'FCC Construcciones, no sé si vostè ho sabrà, però sembla que ara, quan s'ha fet ja tota l'obra, quan hi ha tota la trinxera feta, quan es perforen els túnels, resulta que pel que es veu han acceptat una nova al·legació, la del Sr. President del Consell Insular d'Eivissa i Formentera que davant del seu negoci no hi haurà ni quatre carrils, ni set, ni trinxera, un carril d'anada i un carril de tornada, això sí que és capacitat negociadora, veritat Sra. Estaràs?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Sí, Sr. Palau, per què me demana la paraula?

EL SR. PALAU I COSTA:

Bé, jo crec que em consider el president del Consell Insular d'Eivissa i Formentera i el Sr. Ramon de qualque manera m'ha fet unes acusacions.

EL SR. PRESIDENT:

Té un minut, Sr. Palau.

EL SR. PALAU I COSTA:

Primerament, el rept públicament que digui quina reducció hi ha hagut davant un negoci que diu que és meu, però ja sé a quin es refereix, que no ho és, però públicament si no ho sap fer que assumeixi responsabilitats, perquè no n'hi ha hagut cap de reducció allà on ell fa referència.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Sra. Estaràs.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Puj simplement per concloure aquesta intervenció, perquè el portaveu d'Esquerra Unida pràcticament no m'ha contestat res ...

(Algunes rialles i remor de veus)

Pràcticament no s'ha defensat de res del que li he esmentat.

(Continua la remor de veus)

I l'únic, bé, estan molt nerviosos els senyors d'Esquerra Unida, president. I l'únic que ha fet és intentar criticar el president del Consell Insular d'Eivissa, el Grup Popular i com que no tenia defensa, perquè el que he dit, els fets són molt caparruts, intentar jugar al debat típic, revolucionari, efectivament revolucionari, de degradar la vida política dient calúmnies a un senyor del Partit Popular o a un Grup Popular simplement perquè són del Partit Popular. Aquest joc, jo, senyors d'Esquerra Unida, no el faré.

(Algunes aplaudiments i aldarull a la sala)

En primer lloc, les carreteres, efectivament carreteres molt meditades, elaborades i meticulosament preparades; hem complert un programa electoral i a la vista està, carreteres necessàries, urgents i hem deixat de ser del tercer món a l'illa de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera *mal les pese*; amb tots els recursos que ens han posat *mal les pese*, però vostès seran els primers, quan aquestes carreteres estiguin totes acabades, que queda molt poquet, que circularan per aquestes carreteres com circulen per les carreteres fetes, sostenibles mediambientalment, i ningú entendre d'aquí a un parell d'anys com qualcú en aquest Parlament es podia oposar a aquestes infraestructures de primera magnitud a Mallorca, a Menorca i a Eivissa. I qualcú explicarà que hi havia un portaveu d'Esquerra Unida aquí que no volia cap carretera, que no volia ni la variant de Lluçmajor, ni el tercer carril d'Inca, ni Inca-sa Pobla, ni la variant de Manacor, ni de Sant Llorenç, ni la de Palmanova a Peguera, ni la de la Universitat, i també hauran de donar explicacions de perquè no volien aquestes carreteres, les quals guanyen en seguretat, són urgents, comuniquen poblacions i que deixam de ser del tercer món.

(Algunes aplaudiments)

Per tant, consellera d'Obres Públiques, ja voldria el govern del pacte i ja ho voldrien allà on governen tenir aquesta gent que tenim nosaltres en el Govern, tan eficaç, que compleix amb celeritat, amb eficàcia i amb capacitat de feina de gestió, acomplir com vostè ha complert.

(Algunes aplaudiments)

Però el que li molesta són els ports, li molesta que haguem arribat a un acord amb el dic de Ciutadella, que haguem fet aquestes inversions milionàries en matèria de ports, que haguem fet la neteja de la mar i del fons marí, que haguem triplicat la protecció mediambiental, que haguem fet un gir aquesta vegada absolutament revolucionari en el transport col·lectiu, Sr. Portaveu d'Esquerra Unida, Sr. Ramon, és el primer Pla de transport que combina metro, tren i autobús, és el primer pla que combina de manera integral i coordinada tots els mitjans de transport, que és el que també li molesta, el metro? Què es el que li molesta, el soterrament de les vies del tren? Què és el que li molesta, que el Govern de Madrid, al qual estam cansats de demanar-li que sufragui, com ha sufragat

a la resta d'Espanya, les despeses de tren, que nosaltres també puguem tenir doblers de la resta d'Espanya, què és exactament el que li molesta? L'estació intermodal? Que tenguem un pla que ha estat aprovat per unanimitat, què és exactament el que a vostè el molesta, què haguem comprat més unitats de tren? Li molesta que haguem llevat passos a nivell? Que haguem millorat les estacions existents i que el tren sigui més puntual, què és exactament el que li molesta? Què reivindiquem el nostre dret a rebre els mateixos doblers que la resta d'espanyols, no només per al tren, per al tren i per a carreteres, però és que no ens en donen ni d'un ni de l'altre.

I l'únic que li deman és el seu suport perquè ens en donin igual que a la resta d'espanyols.

O el que li molesta és que amb tota aquesta feina important hem recuperat el turisme, els 900.000 turistes que abans no venien i que ara venen? Li molesta que hem pogut, de qualche manera, tornar llançar l'economia i que estam en un creixement d'un 2,5? O el que li molesta és que hem recuperat el mercat de feina i per tant hem davallat l'atur de joves, de dones i l'atur en general? Li molesta que hem deixat de ser els més pessimistes en el que seria el rànquing empresarial i que ara som els més optimistes? O li molesta la comparació odiosa que en els pressuposts del pacte les inversions eren un 10% i en els nostres pressuposts darrers era d'un 56%? Potser que el que li molesta és això.

Perquè clar, la medicina del Sr. Ramon, quan era aliat del pacte d'esquerres, era que hi havia una via ràpida i una via lenta, no se'n recorden d'aquelles vies, la via ràpida havia de ser per als temes socials, nosaltres la practicam. Però la via lenta havia de ser per refredar l'economia i fer una aturada, nosaltres aquesta no la practicam.

O el que li molesta és que el Sr. Matas ha donat una solució en el transport aeri i tots hi estam d'acord? Per cert que el desitjable seria que entràs en vigor el mes ...

Gràcies, Sr. President, hi ha nervis.

(Remor de veus i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President, continua havent-hi nervis.

(Continua la remor de veus)

L'ideal és que entri en vigor en dia 1 de gener de l'any 2007. Però bé, ens diu el Sr. Antich, que és el nostre intermediari amb el Congrés, el Senat i per suposat el ministeri, que tardaran un any per poder dur endavant això. I jo crec que no sé si els ciutadans de Menorca i d'Eivissa i Formentera poden esperar, i també de Mallorca, un any; mentrestant segueixen pujades unilaterals del bitllet, mentrestant segueix

l'incompliment de freqüències i mentrestant aquestes illes menors estan moltes vegades el cap de setmana incomunicades.

O pot ser que el que li molesta són les 5.000 sol·licituds per a Hipoteca Jove i les 2.200 ja concedides? O pot ser que li molesta que s'han posat en marxa 4.018 actuacions front a les 2.500 del pacte? Clar, a vostè el que li molesta és que s'ha fet una feina intel·ligent, que s'ha fet una feina de gestió eficaç, que s'ha tengut en compte sempre el diàleg, que s'ha tengut una unitat d'acció, a més. Quan vostè puja a aquesta tribuna el primer que fa és sorprendre's que som responsables un i l'altre, *quien se excusa se acusa*, Sr. Ramon, he pujat jo en torn incidental, el que ha fet la Sra. Cabrer ho han fet tots els membres del Govern, això per a vostè és sorprenent, perquè com que vostè ha protagonitzat o ha estat soci d'un equip que no era corresponsable ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

.... doncs era només una anècdota. Una consellera de l'anterior govern, del seu partit, per cert, es manifestava contra els ianquis a un carrer mentre el conseller d'Economia del seu mateix equip, d'un altre partit, inaugurava el Consolat nord-americà, amb això no hi ha res més a contar.

(Alguns aplaudiments, aldarull i remor de veus)

Clar, quan jo dic que presentar la Conselleria d'Obres Públiques, que és el mateix que presentar el Govern del Sr. Matas o la Sra. Vicepresidenta o el conseller de Turisme o la Conselleria d'Immigració com a destructors del territori és una autèntica bajanada, és perquè és una autèntica bajanada. No estan vostès cansats de remar contracorrent del temps i del poble? No veuen que una reprovació de la consellera d'Obres Públiques, en nom de suposats desgavells mediambientals, és un anacronisme electoralista que farà riure?

Hem complert el que vàrem prometre, hem complert el que ens varen indicar els electors a les urnes. La diferència entre nosaltres i vostès és que nosaltres sí hem sabut fer la feina, sí hem anat coordinats, sí hem complert, i per això vostès presenten aquesta reprovació a tot el Govern, perquè hem complert la política d'infraestructures, perquè no hem volgut escoltar els càntics de sirena d'una oposició que arribà a oposició precisament per la seva inactivitat davant els problemes que afecten aquestes illes; ben el contrari, nosaltres ens hem volgut fer càrrec de què havíem de canviar i modernitzar aquestes illes.

Per tant, acabaré admirant el coratge i la fortalesa de l'equip de la Conselleria d'Obres Públiques, el qual ha lluitat a dos fronts: un, incomprensió del Govern central, de moment anul·lació de dos convenis de carreteres, ara ens en donen un tercer, aquest tercer no hauria d'anul·lar els altres dos, el Sr. Antich cerca una fórmula que digui qualque cosa així com blanc i negre, negre i blanc, mentre no anul·li els altres dos, encantats que vinguin els doblers aquí i que mai el Govern no pugui ser un impediment. Però també ens han anul·lat al Govern les residències, de la dependència, el que paga les residències de Parkinson, d'Alzheimer, de paraplàgia, de tetraplàgia, de demència senil, de persones majors assistides, de discapacitats físiques, psíquiques i sensorials, ens deuen dues

anualitat, amb la mala excusa que no estan justificades, però el Sr. Delegat del Govern ve a posar les primeres pedres, i no han pagat. I d'aquest tema no n'ha parlat? D'aquest tema també n'hauríem de parlar qualque dia, perquè ens pareix d'una deslleialtat tremenda que ni tan sols, abans de saber si justificam o no justificam, ja no apareixen aquests doblers en els pressuposts generals de l'Estat, ja no ens paguen aquells doblers. Però no es preocupi, farem les residències, els paraplàgics, tetraplàgics, psíquics, físics, sensorials, Alzheimer i Parkinson tendran la residència, encara que li pesi també a qui vostès investeixen president i li donen suport.

Tampoc no han canviat el conveni forestal i el conveni de costes i no ens paguen totes les dessaladores, no li pareix que han canviat massa coses, no li pareix a vostè que han canviat massa coses? No li pareix que el paper avui aquí seria defensar tots junts aquests doblers que haurien de venir de Madrid, per a tren, per a carreteres, per a persones majors, per a temes forestals, per a costes, per a energia, en lloc d'intentar fer una política destructiva ...

(Remor de veus i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Es posin tranquils,

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

... del que s'està fent en positiu en el Govern d'aquesta terra.

(Remor de veus i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

En definitiva, tota Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, gaudeixen avui d'unes carreteres ràpides i segures que permetran poder tenir més seguretat i poder anar, i comunicar les poblacions. Crec que aquesta proposició s'hauria d'haver retirada, crec que si voleu fer d'alguna manera el ridícul estau en el vostre dret, però alerta que la ciutadania al final pot comparar fets, els fets són caparruts. Jo avui li hagués acceptat aquí una proposició no de llei contrastant els dos models, el nostre no té res a veure amb el seu. Vostè defensa el seu, i nosaltres el nostre. Però mai una reprovació d'una dona i un equip que han exercit les millors virtuts pròpies de la bona gent d'aquesta terra, que és prudència amb fermesa, bona cara davant la decisió, nobles sentiments devora una voluntat de ferro i, sobretot, complir els compromisos, i una cosa que no sé si vostès tenien, capacitat de feina i capacitat de coordinar-nos i que un vicepresident, un president o qualsevol conseller, per

a tots, la feina d'un és la feina de tots. No sé si el govern al qual vostè donava suport pot dir el mateix.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari PSM, Sra. Vadell.

(Continuen els aplaudiments)

LA SRA. VADELL I FERRER:

Els don les gràcies. Senyores i senyors diputats, Sr. President, Sr. Ramon, supòs que ja s'ho esperava, que no li ha vengut de nou aquest acte d'homenatge col·lectiu, o sigui, no ha estat un homenatge a la consellera només, sinó a la seva pròpia política. Jo compartesc amb vostè la seva preocupació i, sobretot, el seu rebuig a la política efectuada des de la Conselleria d'Obres Públiques perquè la veritat és que des dels seus inicis ha provocat un rebuig social important. Recordem la gentada que ha sortit al carrer en contra de les polítiques mediambientals i sobretot de construcció de carreteres que ha duit a terme la conselleria, i també, no oblidem, el conflicte que ha generat a Eivissa que encara bull per part d'una societat que normalment no tenia per costum manifestar-se.

S'ha dit, i s'ha repetit, per part de la Sra. Vicepresidenta, que és el Govern de l'eficàcia, jo crec que a més de l'eficàcia, la precipitació i tot, perquè s'han tomat ponts que s'han hagut de tornar reconstruir, i s'han fet activitats que la veritat és que tal vegada, s'han duit a terme coses que després s'han de tornar a refer, com és el Parc de les Estacions, que s'ha tomat, que encara no estava acabat de pagar, i ja s'haurà de tornar refer. Crec que ha estat conflictiva tota aquesta..., durant tot aquest temps hi ha hagut conflictes socials permanents perquè hi ha hagut un rebuig important, no només en el fons, sinó també a les formes, si hi ha hagut una part de la societat que no està d'acord amb la política de construcció d'infraestructures, també hi ha hagut una dificultat -i ho direm així, amb bones paraules- una dificultat d'enteniment entre el Govern i la societat, perquè si no, no hi hagués hagut aquestes grans manifestacions que hi ha hagut durant tota la legislatura per les polítiques dutes a terme per la conselleria.

També una altra mostra de l'eficàcia que m'agradaria que qualcú m'explicàs és per quin motiu la variant de Son Ferriol es torba més que la carretera de Manacor, la PM-715 o la MA-15. És incompreensible que un govern tan eficaç per fer 8 quilòmetres o manco de carretera es torbi més que un altre govern per fer-ne 45. La veritat és que el tema de l'eficàcia s'ha d'explicar molt.

Bé, des del nostre punt de vista, des del PSM, no volem allargar més aquesta situació perquè ens consta, la veritat és que no és agradable, i ho dic tan personalment com per part de tots els membres del nostre grup, però no queda més remei que almanco fer una reflexió. I dir, a aquest govern -que ja la nostra portaveu va dir que governava amb majoria absoluta, però comandava per a una gran minoria- que pensi que hi ha una

minoria de la qual també és el seu govern, i a la qual haurà d'escoltar almanco per saber, per no crear aquesta crispació que hi ha actualment en els carrers de les Illes Balears. I ho veurem la setmana que ve, que han provocat una reacció democràtica, però no és massa usual que..., hi ha una iniciativa legislativa promoguda per un gran nombre de ciutadans en contra de la política que fa aquest govern. Per tant, crec jo que s'ho haurien de pensar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, jo la veritat és davant algunes afirmacions tenc seriosos dubtes sobre on estan els nervis a aquest parlament, a un costat o a l'altre. I ho dic, perquè som aquí per a un debat d'una proposició no de llei que, com a proposta de resolució, demana la reprovació d'una consellera, i hem tengut l'oportunitat d'assistir quasi, quasi a un debat de l'estat de l'autonomia on s'ha parlat de totes les conselleries i s'han fet lloances de totes elles. Jo crec que s'ha aprofitat l'ocasió. Quasi, quasi, jo he estat a punt de pensar que per part del Govern se'ns proposaria directament la beatificació de la Sra. Cabrer. I que hi hem estat quasi, quasi a punt, ens ha faltat això, no ens ha faltat gairebé més.

Jo davant de tot, vull deixar molt clara una cosa perquè no hi hagi després dubtes, la meua intervenció en cap moment no pretén valorar la persona de la Sra. Cabrer, eh? Som aquí a un debat polític perquè això és un espai de debat polític i allò que valorarem aquí serà la gestió política, no som aquí per valorar cap persona. I vull deixar molt clar que nosaltres estam a favor i votarem a favor de la proposta que fa Esquerra Unida i Els Verds, pel simple fet que en nombroses ocasions i en nombroses intervencions del nostre grup hem tengut l'oportunitat i quasi quasi diria que la necessitat de demanar la dimissió de la Sra. Consellera. Ella ho sap, això ha passat en moltes ocasions, i hem tengut l'oportunitat de fer-ho i la necessitat de fer-ho perquè hem entès que ha utilitzat la manipulació, el sectarisme, l'absència de diàleg i l'engany permanent, tot això en la seva gestió al front de la conselleria que ocupa.

Arguments per criticar la gestió de la Sra. Cabrer en tenim més que sobrats. I des d'un primer moment, però bastin dues pinzellades. Una, és una conselleria, la seva, que més d'Obres Públiques, Transport i Habitatge de les Illes Balears, és la conselleria d'obres públiques, habitatge i transports del Partit Popular i del seu entorn més directe. La Sra. Consellera, amb les seves polítiques en cap cas no ha tengut en compte el que hauria de ser una prioritat de la gestió pública, que és l'interès general, i sí ha dirigit tota la seva gestió a la defensa d'interessos particulars. Aquest interès privat, la defensa d'aquest interès privat, i una permanent política d'enfrontament amb les administracions, i sobretot amb la de Madrid, és allò que ha marcat la política de la consellera d'Obres Públiques.

Anomenaré alguns temes puntuals. Carreteres, tema de polèmica permanent. Té el mèrit d'haver aconseguit treure al carrer la major quantitat de gent a Mallorca i a Eivissa, 50.000 persones a Mallorca, 22.000 a Eivissa, protestant pel projectes estrella de la seva conselleria.

Territori; és un desgavell absolut el tema de territori. És una permissivitat de l'especulació i de la infracció i, en alguns casos, amb participació directa. I volem ressaltar un fet, un incompliment, vostès que diuen tant que ho compleixen tot i que tot el que fan és el marca el programa; un incompliment: la promesa d'una llei de sòl. Acabarà aqueixa legislatura i la consellera d'Obres Públiques no haurà tengut capacitat per presentar en aquest parlament de manera seriosa, no com el que s'ha fet, una llei de sòl.

Transport aeri; hem d'assenyalar que, únicament, la seva consellera és la responsable única i directa de la situació actual del transport aeri. Ja sé que no els agrada, però és així, què hem de fer?

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. BONED I ROIG:

I d'habitatge, jo crec que habitatge, a part ja de tot el que han dit els altres portaveus, el que ha quedat molt clar és que, propostes, la seva conselleria no en té, no en té. Ofereix productes, ofereix productes comercials; propostes per solucionar el problema, no en té la seva conselleria.

(Més remor de veus i petit aldarull)

Entrem més concretament en alguns temes d'aquests. Carreteres. S'ha dit aquí que les carreteres es fan perquè s'ha de complir un programa electoral. No, Sra. Consellera; no, senyors diputats. Aquí el que s'està complint és un conveni, no un programa electoral, un conveni de carreteres signat a traïció -per dir-ho d'alguna manera- per part del Ministeri de Foment i d'aquest govern amb absoluta falta de lleialtat institucional per un govern en funcions que, com deia el Sr. Ramon, va firmar el ministre el dia 12 i, per a més senyes, la Sra. Consellera el dia 16, no el dia 12, el dia 16 perquè se li va enviar per missatger aquí perquè ho firmàs.

Però no contents amb això, per què parlava jo de deslleialtat?; perquè, clar, què passa?, el dia de les eleccions vostès les perden. Clar, havien muntat una proposta de conveni que era perquè governassin els dos, però quan això no passa han de fer alguna cosa per capgirar la situació. I quina és?, més deslleialtat; el dia 5 d'abril, bastants de dies després de les eleccions i conscients perfectament que havien de deixar els seus càrrecs a Madrid, firmen un decret des del ministeri per ampliar l'encomana de gestió, que primer només emparava quatre projectes d'aquell conveni i que casualment, i gràcies a això, acaba emparant tretze dels quinze projectes del conveni. Això què significa?, que volien vostès les mans lliures per fer el que després feren, és a dir, el que no es podia ni s'havia de

fer: incomplir sistemàticament el conveni en base a aqueixa encomana de gestió.

Aquest conveni, a més, ha servit per a un tema que ve essent també un pilar important en la seva gestió, i és l'enfrontament sistemàtic amb Madrid. Aquest incompliment va portar a una discussió constant -"si he estat jo, si ha estat vostè..."- que al final no va tenir més remei que la ministra acabar per resoldre aquest conflictiu conveni.

Però on han portat vostès aquest conveni? L'han portat a fer-hi un gran negoci, senyores i senyors diputats, aquest conveni s'ha transformat en el gran negoci del Partit Popular i, si no, serveixin com a exemple dos simples projectes, aquests ja famosos de les dues autovies d'Eivissa, projectes valorats en el conveni en 8,6 milions d'euros i pels quals es pagaran 482 milions amb aquest sistema de peatge a l'ombra que ha triat el Govern balear. Ja em diran vostès si no és un negoci; acabaran essent no les carreteres més cares de l'Estat, les carreteres més cares d'Europa. Està clar que s'han utilitzat les institucions més per afavorir interessos privats vinculats directament o indirectament amb el Partit Popular que, com he dit abans, a tenir en compte l'interès general.

I què hem de dir de les expropiacions, dels expedients d'expropiació que afecten aqueixes carreteres? No tenen res a veure amb altres propostes de propietaris fetes..., o fetes a propietaris de terrenys afectats per qüestions del Govern, res de res, no té res a veure el valor d'aqueixes expropiacions amb el valor, per exemple, dels terrenys de Son Espases.

I en el tema de territori, per anar assenyalant també algunes altres coses, vostès han estat, entre altres coses, de braços creuats davant dels nombrosos casos de corrupció. Col·laboració ha existit, directa o indirecta, en la desprotecció per via de modificació legislativa. Han adaptat les lleis -mirin el que és- les lleis a les irregularitats prèviament executades per alguns personatges. Han amnistiats nombroses edificacions aixecades il·legalment, i han modificat, com he dit, lleis, i a més algunes d'elles amb la intenció d'incomplir fins i tot sentències judicials.

I el darrer despropòsit al voltant d'aquests temes de territori ha estat l'aberració de la Llei de sòl que se'ns va presentar i que va arribar a aquest parlament sense cap consens, sense diàleg previ i que, entre altres coses, incomplia tot allò que anunciava el mateix projecte de llei en la seva exposició de motius.

Aquí s'ha parlat del transport aeri i no els agrada que digui que en són els màxims responsables i, a més, aquí s'ha dit que tot estava arreglat, que s'havia canviat. Preguntem als usuaris d'aquest transport avui què els afecta; crec que continuen exactament en la mateixa situació. Aquests conills que es treuen del copalta en alguns moments de moment encara no han servit per resoldre res; continuam en la mateixa situació gràcies a la seva fastuosa declaració d'obligació de servei públic.

I d'habitatge. Podem parlar d'altres coses, però per anar acabant i com que no tenc gaire temps només en vull fer una petita referència. Miri vostè el que els importa el tema de l'habitatge i la resolució d'aquest problema que en un projecte

tan important com aqueixa llei de sòl i habitatge de les Illes Balears va merèixer únicament un sol article dels 198 que tenia aquell projecte. Aqueixa és la foto real de la importància que per a vostès té aquest problema de l'habitatge.

Per acabar només diré una cosa: la consellera que avui es proposa reprovar va ser en el seu moment incendiària i va provocar nombrosos incendis; però al mateix temps llavors, quan vol actuar de bomber, el que ella sola s'ha encarregat de provocar demana que vengui Madrid i que ho arregli. Jo crec que s'ha d'actuar com a mínim amb una mica més de respecte polític cap a totes les institucions, cap als ciutadans, cap als votants, i cap als representants dels diferents partits. Jo crec que és el que aquí ha faltat en la gestió d'aquesta consellera, la Sra. Cabrer. Gràcies.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el diputat Sr. Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, avui se sotmet la consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transports a una causa general. És evident que per manca de temps no podré endinsar-me amb detall en tot el que s'està plantejant aquí; em limitaré a tocar molt per damunt i de manera sintètica cinc dels càrrecs que se li imputen: declaració de servei públic, habitatge, carreteres d'Eivissa i el seu finançament, i rescissió del conveni de carreteres amb l'Estat.

Declaració de servei públic. Resulta curiós que des de l'esquerra es critiqui una mesura intervencionista com la que es va prendre a finals de l'any 2003. Un entendria les crítiques des de posicions més liberals a les del Partit Popular, però difícilment s'entenen des de l'esquerra. És el món al revés. Ara resulta que l'esquerra creu sobtadament en el lliure mercat. Prova d'això és que des de l'agost de l'any 1998 a l'agost del 2003, període que coincideix *-grosso modo-* amb el pacte de progrés, les tarifes de Mallorca-Eivissa i Mallorca-Menorca pugen de 52 a 99 euros, un 89% d'increment, i l'esquerra nostrada no fa res. En canvi, en entrar al Govern la consellera Cabrer aconsegueix una declaració de servei públic que fixa en 72 euros la tarifa Mallorca-Menorca i Mallorca-Eivissa.

Què fa el govern del PSOE a Madrid perquè aquesta declaració de servei públic sigui un èxit? Juliol del 2004: la ministra de Foment, sense avisar el Govern, autoritza una pujada de 72 a 76 euros; juny del 2005: la ministra de Foment torna a autoritzar una pujada de 76 a 78 euros; febrer de l'any 2006: la ministra de Foment torna a autoritzar una altra pujada de 78 a 82 euros. A més a més...

(Remor de veus)

...la ministra de Foment del PSOE no ha fet res per fer complir a les companyies l'augment de freqüències...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

...que es preveia a la declaració.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables...

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

I vostès, senyors de l'esquerra, ni han piulat, han callat com a mosques. Podem comparar: durant quatre anys el pacte de progrés no fa res i les tarifes pugen de 52 a 99 euros; en canvi amb la Sra. Cabrer passam dels 72 euros inicials de la declaració de servei públic als 82 euros actuals, un 14% més. És evident que la declaració no ha estat cap panacea, tots ho sabíem; tampoc el Ministeri de Foment no hi ha ajudat gens, però almanco s'ha de reconèixer que hem aconseguit frenar l'increment de preus a només un 14%.

Habitatge. Mirin, la crua realitat ens condueix a ser molt escèptics del paper que pugui jugar l'administració, tant estatal com autonòmica, en un tema que la supera totalment. Deixant a part la demagògia, es fa el que es pot, que no és poc, però sempre serà insuficient perquè ens trobam davant un desajust de mercat entre una oferta que no pot seguir la demanda d'habitatge. Tampoc les mesures proteccionistes de sòl no ajuden perquè hi hagi prou sòl disponible i a baix cost per davallar el preu de l'habitatge. Les autèntiques solucions, totes políticament incorrectes, passen per modificar la Llei de lloguer a fi de posar més lloguers al mercat; passen per plantejar-se l'opció de construir verticalment en lloc d'horitzontalment, com s'ha vengut fent fins ara; i passen per dur a terme polítiques menys restrictives a l'hora d'alliberar i requalificar sòl.

De totes maneres, i sempre dins les seves possibilitats, aquesta conselleria ha duit a terme una política d'habitatge que, si la comparem amb el pacte de progrés, podem qualificar d'exitosa. Es critica l'Hipoteca Jove -més de 2.200 sol·licituds avalades pel Govern a dia d'avui- perquè és discriminatòria i perquè afavoreix la pujada de preus. Això no és entendre res de res. Primer, no és discriminatòria perquè discriminació vol dir tractar diferent en igualtat de condicions, i no significa si és per a rics o per a pobres. També diuen que afavoreix la pujada de preus; de fet no seria la primera vegada que una mesura administrativa faci augmentar el preu de l'habitatge, la resposta a un major poder adquisitiu del comprador sol ser que el venedor pugui el preu, i és ver. Però què ens proposen vostès?, no fer polítiques d'habitatge perquè a la llarga i de manera indirecta puguin incidir, en un futur, a augmentar els preus? Diguin-ho clar. Si no feim res, perquè no feim res i, si ho feim,

resulta que és molt pitjor, ens vénen a dir els senyors de l'esquerra.

Però, senyors, i què va fer el pacte de progrés en habitatge? Augmentar l'impost de transmissions patrimonials d'un 6 a un 7%, i l'impost d'actes jurídics documentats d'un 0,25 a un 0,5%, el doble. El govern del pacte, la missió del qual -la missió salvífica del qual- era la conservació del territori i canviar el model econòmic, va anar aprovant moratòries com la de plurifamiliars i va provocar la reducció dràstica de sòl edificable, i un encariment del preu de l'habitatge que, de llavors ençà, no s'ha aturat de créixer. La nostra consellera, dins les seves possibilitats, sí que pot presentar un balanç de gestió molt més positiu en matèria d'habitatge. Per començar, va aprovar el Decret 27/2006, que possibilitava per primera vegada que els immigrants poguessin accedir a totes les ajudes per a l'accés a l'habitatge. I si passam a les mesures fiscals les diferències són abismals; el Govern del Partit Popular ha baixat l'impost de transmissions patrimonials per la compravenda d'habitatge de segona mà d'un 7 a un 3%; el pacte -ho hem de recordar- el va pujar d'un 6 a un 7%. El govern actual ha baixat l'impost d'actes jurídics documentats d'un 1 a un 0,5% als joves menors de 35 anys; el pacte -recordem-ho- va pujar aquest impost d'un 0,25 al 0,5. El govern actual en el tram autonòmic d'IRPF preveu una deducció autonòmica d'un 6,5% per als joves per a adquisició, lloguer o rehabilitació de l'habitatge. El govern del Partit Popular, mitjançant el Decret 90/2005, augmentat a tots els joves i a les famílies nombroses un 35% totes les ajudes per adquisició, rehabilitació o lloguer. I és un govern del Partit Popular també el que bonifica per ara en un 85% la quota tributària derivada de les donacions de pares i fills en el seu primer habitatge. I és un govern del Partit Popular el que millora la reducció estatal de la base imposable per adquisició *mortis causa* de l'habitatge actual. He de recordar que el pacte de progrés no va aprovar cap mesura fiscal que s'assemblàs a cap de les que he esmentat, cap ni una. Per no parlar del grau de compliment del Pla estatal d'habitatge: els percentatges del pacte estan molt per davall dels percentatges d'aquesta legislatura; també en això els senyors de l'esquerra tornen a mentir.

Denúncia del conveni de carreteres. S'ha de tenir molt de coratge per venir aquí a donar la culpa a la consellera per la denúncia del conveni de carreteres, molt de coratge, quan és públic i és notori que *Izquierda Unida-Los Verdes* era el partit que a Madrid tenia el costum de presentar proposicions no de llei en el Congrés dels Diputats per instar el govern del PSOE a denunciar els dos convenis, del 98 i del 2004. Repetesc: era el Sr. Llamazares qui presentava al Congrés dels Diputats proposicions no de llei en què demanava a la Sra. Álvarez que denunciàs els dos convenis. Finalment aquestes carreteres, Sr. Ramon, no es preocupi, s'acabaran pagant, o amb els convenis anteriors o amb el nou conveni.

Carreteres d'Eivissa. Hem desdoblant emparats en criteris estrictament tècnics. L'any 2003 l'actual carreteres d'Eivissa a Sant Antoni aguantava un trànsit de 21.000 vehicles diaris. A la de l'aeroport d'Eivissa a l'estiu circulen 32.000 vehicles diaris, i travessar Can Cifre a l'estiu pot comportar tranquil·lament més d'una hora. He de recordar que amb un trànsit de 12.000 vehicles diaris és obligat el desdoblament, és obligat, i el Ministeri de Foment a la península desdobra a

partir de 8.000 vehicles diaris. A més a més hem de recordar l'alt índex de sinistralitat d'aquestes dues carreteres.

Els projectes s'han encarit perquè s'han adoptat falsos túnels com les millors solucions des d'un punt de vista mediambiental; traient el trànsit fora dels nuclis urbans, hem enterrat la carretera, hem descongestionat, hem guanyat en seguretat i evitam renous i molèsties amb la reducció considerable de l'impacte mediambiental que tendrien altres solucions més barates.

En relació a les suposades actuacions il·legals en l'ocupació de finques, he de recordar que els jutges han arxivat totes les denúncies del Sr. Ramon i ara, en una fuga cap endavant, el Sr. Ramon insulta els jutges. Patètic.

I ja per acabar, finançament de les carreteres d'Eivissa, finançament de les carreteres d'Eivissa. No tornaré a explicar aquí en aquesta cambra la diferència que hi ha entre euros corrents i euros constants. Els remet a la meua intervenció de dia 6 de juny d'enguany. Només repetiré que aquests 482 milions d'euros de què parla el Sr. Ramon són euros corrents, són la suma de les anualitats que el Govern haurà de pagar a les concessionàries durant aquests 25 anys per l'expropiació, l'execució, la direcció d'obres, el manteniment, la rehabilitació i el cost de finançament. El 2005 l'execució d'aquests dos projectes més expropiacions costava 119 milions d'euros del 2005, euros del 2005; acabarem pagant a la concessionària com a màxim, com a màxim -perquè evidentment anam pagant en funció del trànsit-, 222 milions d'euros del 2005. Per tant el cost de finançament, manteniment, rehabilitació i direcció de l'obra, és a dir, el cost total menys les expropiacions i l'execució és, com a màxim, 103 milions d'euros, del 2005.

I ja per acabar només vull expressar per part del Grup Parlamentari Popular la nostra més sincera enhorabona a la consellera d'Obres Públiques i al seu equip humà per l'excel·lent tasca que ha vengut realitzant fins a dia d'avui. Si tornam guanyar per majoria absoluta les pròximes eleccions ens recordarem de vostè, Sra. Cabrer.

Gràcies.

(*Remor de veus i aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, estic emocionat. Jo portava aquí una simple proposició no de llei, i m'he trobat al debat; jo crec que s'ha equivocat, Sr. Bonet, no era el debat de política general de la comunitat, era el debat de l'estat de la nació, perquè aquí, al final, tot eren les coses que havia de fer el Sr. Rodríguez Zapatero. I jo, la veritat, trobar-me aquí sense esperar-ho, amb una intervenció, supòs, de la candidata del Partit Popular a la presidència del Govern d'Espanya, perquè al final, aquí era allò que havia de fer el Govern d'Espanya, no el Govern de les Illes Balears.

Bé, jo vull agrair als grups que ens donen suport. Jo coincidesc amb el Sr. Bonet que aquí en comptes de una causa general, dit per part del portaveu del PP, sí que es volia fer una espècie de beatificació de la consellera d'Obres Públiques, jo no hi tenc cap ni un inconvenient, per a mi la poden beatificar quan vulguin, sempre i quan la rellevin o, ni tan sols això, que deixin de fer les polítiques que ella ha practicat fins ara. Pot continuar en el càrrec i beatificada. Cap problema ni un.

Bé, i per anar contestant a la portaveu del Grup Parlamentari Popular m'agradaria dir unes paraules -si les trob per aquí- d'un portaveu anterior del Grup Parlamentari Popular que jo crec que il·lustren el tema clarament, parlava d'"actuacions unilaterals amb arrogància i en un clima de crispació social", crec que s'havia equivocat, es referia a la declaració del Parc Natural de Llevant; bé això, actuació unilateral amb arrogància i en un clima de crispació social, això és allò que ha aconseguit la Sra. Consellera d'Obres Públiques a Mallorca i si sobretot, a Eivissa. Clar que la crispació social s'ha manifestat d'una manera molt diferent, s'ha manifestat pacíficament pel carrer, no s'han assaltat ajuntaments, no s'han assaltat consells insulars, no s'han fet amenaces de mort cap a responsables polítics, és a dir, la crispació social ha estat molt més greu, la que s'ha provocat des de la Conselleria d'Obres Públiques, la resposta ha estat molt més cívica.

I sobre la legalitat de les coses, jo he dit, he repetit i afirm, aquí una vegada més, que s'han fet actes d'ocupació falses, falses, ho ratific una vegada més. I això no està resolt, això està en el tribunal, i ja es veurà, i ja seria ben trist que al final pagàs algun funcionari per les directrius i les pressions polítiques que se li han fet des de la conselleria.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

Ja seria trist, però la cosa està per via penal, per falsedat, que ja dic que jo afirm que existeix. I bé, i que els tribunals han donat la raó. Miri, hem tengut un èxit important, ho he de reconèixer, davant el tribunal, la Sala del Contenciós del Tribunal Superior, que és que després d'uns inicis dubitatius ha decidit que no donava cap suspensió cautelar, que ja faria sentència en el seu moment. I ha afirmat, el Tribunal del Contenciós, i ho ha utilitzat el Govern sempre, llavors per demanar que no hi hagués actuacions cautelars, ha afirmat "*cualquier vicio procedimental, incluso los más graves de vulneración de derechos fundamentales o los de omisión del procedimiento legalmente establecido que determinarían su nulidad de pleno derecho*". I en cas que hi hagués això donaven la suspensió cautelar, i això és el que han dit vostès, no han defensat, davant els tribunals, que fos legal, sinó simplement que no s'havia d'aturar perquè hi havia aquestes directrius, aquestes normes, per part del Tribunal Superior.

I si trob les notes que tenia del Sr. Joan Font, que crec que alguna cosa li hauria de contestar. Miri, declaració del servei

públic, ha dit que la varen fer vostès, vostès són molt liberals quan els interessa i quan no, no són tan liberals. Li sorprenen aquestes crítiques de l'esquerra, no, les crítiques de l'esquerra no són en contra que hi hagués una declaració de servei públic, que l'havíem demanat insistentment, i vostès la boicotejaven quan governaven a Madrid. Les crítiques és perquè va fer un desastre de declaració de servei públic, és que es va negociar molt malament, és que, allò que es va posar, era un autèntic desastre. I no em contin la reducció que es va fer perquè, Sr. Font, vostè, si visqués a Menorca o a Eivissa i hagués de volar habitualment, sabria que la reducció suposada que es va fer per a una gran majoria va ser un augment de les tarifes que pagaven. Això va ser la seva declaració de servei públic. I les pujades que hi ha són pujades que estan absolutament permeses amb aquestes declaracions que vostès varen fer, absolutament permeses, si no, les haurien duites als Tribunals.

Bé, en el tema d'habitatge, jo li reconec una cosa, Sr. Font, vostè diu que no discriminen, perquè discriminar entre iguals no és discriminar, jo li reconec una cosa, Sr. Font, vostès als rics no els discriminen mai, però és cert que a una part important de la joventut sí que la discriminen perquè no poden tenir accés a aquestes coses. Home! Carreteres fetes amb criteris tècnics, què vol que li digui? Quins criteris tècnics avalen determinades voltes que fan les carreteres per esquivar determinades propietats i per arrasar altres propietats.

I una última cosa, un partit liberal respectuós amb la propietat privada com són vostès, no només enderroquen totes aquestes cases de manera innecessària, però, per què no paguen ja als expropiats en els quals els han tombat la seva casa on vivien, en alguns casos que s'havien construït ells mateixos, i no han cobrat del Govern de les Illes Balears? Ja seria hora que resolguessin això.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon.

Senyores i senyors diputats. Passam a votació.

23 vots a favor; 28 en contra; cap abstenció. Per la qual cosa queda rebutjada la proposició no de llei.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
